

கால்புச்சுவடைகள்

(இளவாலைக்குறிப்பேடு)

மேழிக்குமரன்

தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் - யேர்மணி

காலைத்திருச்சுகள்

(இளவாலைக் குறிப்பேரு)

ஹெட்டிக்குரைன்
துர்த்தீன். கோ. கோ. அருந்திவராஜன்

MANN (ERDE) MAGAZIN
V. Sivarajah
Am Windhövel 18a
47249 Duisburg
Germany

வெளியீடு

தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் - பேர்மனி

நால்தரவு
காலாடிச்சுவடுகள்

நாலாக்கம்	:	மேறிக்குமரன்
பதிப்பு	:	முதலாம் பதிப்பு 2012
பதிப்புரிமை	:	தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் - ஜேர்மனி
வெளியீடு	:	தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் - ஜேர்மனி
அச்சுப்பதிப்பு	:	கீதா ப்ளிக்கேசன். கொழும்பு - 13. இலங்கை
முன்மட்டை வடிவமைப்பு	:	சி.இலங்கைநாதன். சென்னை
பின் மட்டை வடிவமைப்பு	:	லோ.அம்பரீசன். பிரான்ஸ்
நால் வடிவமைப்பு	:	மேறிக்குமரன்

Kaladichuvadukal

Erste Auflage	:	2012
Copyright	:	Tamilischer Schriftsteller Verein - Germany
Herausgeber	:	Tamilischer Schriftsteller Verein – Germany
Originaltextcopyright	:	Schriftstellervereinigung Mezhikkumaran
Umschlaggestaltung	:	Herr. S.Illankainathan, Chennai, Thamilnaadu Herr.L.Ambareesan, Franconville, France
Druck und Bindung	:	Keethaa Publication, colombo -13, Srilanka

தொடர்புகளுக்கு:

V.Sivarajah
Am Windhoevel – 18a
47249 Duisburg, Germany.
Tel: 0203 8073898
mann_erde_sivarajah@hotmail.com

K.K.Arunthavarajah
P.Fach. 120116
59485 Soest, Germany.
Tel: 02921 343137 E-Mail:
E.Mail:arunthavarajah@gmail.com

இந்தப் பதிவே அந்தக்கால ஊரை ஓபகப்படுத்தும்.

காலடிச்சுவடுகளும், நானுமாய்தான்.....

நான் பிறந்தவீடும், அந்த நிலமும் இன்று எனக்குச் சொந்தமில்லையென்றாலும், அதன் ஒவ்வொரு பிடிமண்ணும், எனக்குச் சொல்லித் தந்த சங்கதிகள் இன்றும் எனது மனக்கண்ணில் பசுமையாக இருக்கின்றது.

பிரயாணச் சீட்டு எதுவும் எடுக்காமல், விமானம் ஏதும் ஏறாமல் யேர்மனியிலிருந்து பத்தாயிரம் கிலோ மீற்றர் தூரமுள்ள எனது வீட்டிற்கு நாளொன்றிற்கு எத்தனை தடைவைகள் என்மனம் என்னை அழைத்துச் செல்கிறது.

கிணற்றுடியில் நிற்கும் மாலைதீவுத் தென்னை மரம் குசினிக்குப் பின்னாலுள்ள வேப்பமரம், வீட்டிற்கு இடது பக்கமாக நிற்கும் புளியமரம், அதிகாலை வேளையில் அலாரம் அடித்து எழுப்பிவிடும் சேவல்கள், காய்ச்சுக் குலுங்கும் கறிமுருங்கை,கழிவு தண்ணீர்பாய்ச்சி வளர்ந்த மாதுளை என்று தொடரும் இவரது காலடிச்சுவட்டோடு நானும் எனது பாதங்களை பதிய வைக்க முயற்சிக்கின்றேன். இது எனக்குக் கிடைத்த வரப்பிரசாதமாகவே நான் கருதுகிறேன்.

மச்சான் நீதான் இந்தப் புத்தகத்திற்கு அணிந்துரை எழுத வேண்டும், கிராமத்தின் எழில், இங்குவாழும் மனிதர்களின் வாழ்க்கை முறை அனைத்தையும் அனுபவித்து எழுதுவாய் என்ற அன்புக் கட்டளையைத் தொலைபேசியில் இதன் ஆசிரியர் மேழிக்குமரன் என்ற புனைபெயரில் மறைந்திருக்கும் எனது நண்பன் திரு கே.கே அருந்தவராஜா கூறியபோது சந்தோசத்தில் தலை, கால் புரியவில்லை. அணிந்துரை எழுதுவது அழகிற்கு இன்னும் அழகு சேர்ப்பது.

இப்படியொரு சந்தர்ப்பம் எப்படா வருமென்று காத்திருந்த எனக்கு இது ஒருசந்தோசமே நண்பரே! என்று மனதினால் நன்றி சொன்னேன்.

நானும் திரு அருந்தவராசாவும், நண்பர்களாகி இருப்பது வருடங்களாவது இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். யேர்மன் கல்விச்சேவையால் ஆரம்பித்த நட்பு, நீங்கள் நாங்களென்று ஆரம்பித்து, நீ நான்று மாறி, இப்போது வாடா,போடா என்று

உரிமையோடு அழைக்கின்ற நிலையில் இருக்கின்றது. யேர்மன் கல்விச்சேவை, யேர்மன் எழுத்தாளர் சங்கம், பாடசாலைகள், பரிசளிப்பு விழாக்கள், பட்டிமன்றம், கவியரங்கம், புத்தக வெளியீடுகள், வள்ளுவர் விழாக்கள் என்று தொடர்ந்து போய்க் கொண்டிருக்கிறது.

எடுத்த பொறுப்பை சிறப்போடு செயலாற்றக்கூடிய திறமைசாலி. அவரை அழகுபடுத்த நிறையவே அணிகலன்களுண்டு. எனக்குத் தந்த இந்தக்கடமையை நிறைவோடு தொடருகின்றேன். காலம்போதாது என்றாலும் எழுத்தான் வேண்டுமென்ற கட்டாயம் எனக்குமுண்டு. கிராமம் என்றால் எனக்குஅதிகம் பிடிக்கும். நானும் கிராமத்தில் பிறந்ததாலோ என்னவோ, இப்போதெல்லாம் காட்டான் என்று சொல்லவே விருப்பமாக இருக்கின்றது. அந்த விருப்பத்திற்கு நிறையக் காரணங்கள் இருக்கு. எல்லா வளமும் அங்குதான் இருக்கும்.

மனிதர்கள் உட்பட, கிராமம் என்றாலே அழகுதான். சினிமா என்றாலும் கிராமக்கதை படங்களே அதிகம் விரும்பிப்பார்ப்பதுண்டு. இயற்கையோடு மனிதவளங்களும் இங்குதான் செழிப்புற்றிருக்கும். கூட்டுக்கள் நிறைந்த கலகலப்பான வாழ்க்கை, உறவுகளை உறுதிப்படுத்தி உரிமையோடு பாச்ததைக்கொட்டி அழைக்கும் பண்பு, இருப்பதை மகிழ்வோடு, இன்முகம்காட்டி அழிக்கும் விருந்துமுறை, குஞ்சியப்பு, பெரியப்பு மாமா,மாமி மச்சான் மச்சாளென்று ஊரே உறவுக் குள் தான் வாழும். இங் குதான் பண் பும் கட்டுப்பாடும்,மரியாதையும்,தூய அன்பும் பரஸ்பரம் பரிந்து கொள்ளும் தன்மையும், கள்ளமில்லாத அப்பாவித்தனங்களும், நிறைந்திருக்கும்.

இந்தக் குறிப்பேட்டில் ஆசிரியர், தனது ஊரைப்பற்றிக் கொண்டுள்ள ஏக்கமே இந்தக் காலடிச்சுவடுகள். அந்தச் சொர்க்கத்தில் அவர் வாழ்ந்த வாழ்க்கை, பழகிய மாந்தர்கள், கலைகலாச்சார நிகழ்வுகள், அதில் கலந்து கொண்ட ஊர்ப் பொது மக்கள், நண்பர்கள், நலன் விரும்பிகள், ஆசிரியர்கள் என்று பெயர்களோடு ஒப்புவிக்கின்றார்.

இந்தக் காலடிச்சுவட்டில் பதிந்துவிட்ட பாதங்களுக்கு உரியவர்கள் தங்களின் பெயர்கள் சம்பவங்களை வாசித்து விட்டுப் பூரித்துப் போவார்களோ இல்லையோ! மனதார அவர்கள் வாழ்த்தும் வாழ்த்துக்களுக்கு ஆசிரியரே பொறுப்பாவர். நண்பர்களாகச் சேர்ந்து நாடகம்போட்டது. திருவிழாக் கொண்டாடியது, சனசமூக நிலையம்

நடாத்தியது என்று தனது அந்தக்கால வாழ்க்கைக்கு எம்மை அழைத்துச் செல்கிறார். படித்த பாடசாலைகள், படிப்பித்த ஆசிரியர்கள், அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் அதீத மரியாதை, எல்லாமே ஒழுக்கமுள்ள குடும்பத்தின் உணர்வை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது.

நடந்து முடிந்த விடுதலைப்போராட்டம் எத்தனையோ குடும்பங்களை புரட்டிப் போட்டிருக்கின்றது, அதில் பிரிவுகள், ஏக்கங்கள், இழப்புகள், உறவுகள் என்பதிலிருந்து ஊர்வரை தொடர்ந்தது. இந்த ஆக்கம் அங்கெல்லாம் எங்களை அழைத்துச் செல்கிறது.

எத்தனைபேர் ஊர் இருந்தும் பார்க்க முடியாதவர்களாக ஏக்கத்தோடு வாழுகின்றார்கள் இருபத்தெட்டு வருடங்களுக்குப் பிறகு சென்ற ஆண்டு நானும் குடும்பத்தோடு ஊருக்குப் போயிருந்தேன்.

கடைசிச்சண்டை நடந்தகளம். நந்திக்கடல் இருக்கும்பூமி. இங்குதான் நமது ஊர். எதைச்சொல்ல இழந்த இழப்புகளோடு விரக்தியின் விழிம்பில் மக்கள். மரம், மட்டை, செடி, கொடி எதுவுமே இல்லாமல் வெறிச்சோடிக் கிடந்தது. காலம் மிக நீண்டது இருந்த மனிதர்களும் உருமாறி இருந்தார்கள். இளக்கள் இன்றி இருந்தது நமது ஊர். வயதானவர்கள் வாழ்விழந்தால் ஊரில் சனம் வெகுவாகக் குறைந்து விடும். அடுத்த சந்ததியை உருவாக்க ஆட்களே இல்லை. களையிழந்து நிற்கிறது நமது ஊர். வளம் நிறைந்த எமதூரின் சரீரத்தைத் தேடினேன். யேர்மனிக்கு வந்த பிறகும் எல்லாமே கனவு போல்தான், இப்போதும் தேடுகிறேன்.

இதேபோல்தான் ஆசிரியர் வாழ்ந்த காடிவளையும் இன்றிருக்கலாம், இவர் எழுதி விட்ட இந்தப்பதிலே அந்தக்கால ஊரை ஞாபகப்படுத்தும்.

எனது மனைவியின் ஊருக்குப்போவதற்கு தடை யாருடனும் இலகுவாகப் பேசாத என் மனைவி இராணுவத்தை கெஞ்சிக்கேட்ட காட்சி எனக்குக் கண்ணீரை வரவழைத்தது. அந்த அளவிற்கு தான் பிறந்த ஊரைப்பார்க்க வேண்டுமென்ற ஆவல் என் மனைவிக்கு இருந்தது.

அடுத்து ஆசிரியர் „கவுணாவத்தை வேள்வி” பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் ஆடு வெட்டுபவர் கையில் பெரிய கத்தியிருக்கும். வெட்டுபவரையும் அந்தக் கத்தியையும் பார்த்தால் இயம் தூதுவர்களையும் ஞாபகப்படுத்தி பயத்தையுண்டாக்கும். அவர் தூக்கிப் பிடித்த ஆட்டின் கழுத்தில் கத்தியால் வெட்டுவார்- ஆடு உடல் வேறு தலை வேறாகக் கிடந்து தூடிக்கும். அதற்குரியவர் வைரவரைப் பார்த்து தான் வைத்த நேத்திக் கடன் முடிந்து விட்டதாக நினைத்து மெய் மறந்து கண்ணை முடிக் கொள்வார். ஆட்டின் தலையையும் உடலையும் இழுத்து வந்து விற்பனைக்குப் போடுவார். ஆடு பலியிடுவதை பனஞ் சிலாகைக்களுக்கு மேல் ஏறி நின்று சனம் வேடிக்கை பார்க்கும்.

இந்த பலிகொடுக்கும் நிகழ்ச்சியை வேடிக்கை பார்த்ததாலோ என்னவோ பின்னாட்களில் போராட்காலத்திலும் கொலைகளை வேடிக்கை பார்க்கும் பக்குவம் வந்திருக்க வேண்டுமென நினைக்கத் தோன்றுகிறது என்பதை ஆசிரியர் ஒப்பீடு செய்து பார்க்கின்றார்.

இந்தக் கிடாயை ஓரே வெட்டில் கண்ண் வெட்டுவான் என்று பந்தயம் கட்டுவோரும் உண்டு. கிடாயின் உரிமையாளர் தற்பெருமையோடு இருப்பார். அவரைச் சுற்றி அவரது உறவினர்கள் நின்றுகொண்டிருப்பர். கண்ண் தனது முழுப் பலத்தையும் கொண்டு கத்தியைத் தூக்கும்போது கைதட்டலும் விசிலிடியும் வானைப் பிளக்கும். ஆடு ஓரே வெட்டில் வெட்டி வீழ்த்தப்படும். ரத்தம் பீறிடும். கடைசியாக ஆட்டிற்குக்கொடுத்த உணவு கொப்பளித்து வெளியில் தெறிக்கும். கிடாய் கிடந்து தூடிக்கும். இந்த கொலைக்கு மக்களின் ரசனை அதனால் எழும் கைதட்டல் அடங்க பல நிமிடங்கள் ஆகும். இப்படியே மூவாயிரம் கிடாய்கள் சேவல்கள் வரை பலியிடப்படும். இந்தக் காட்சியைப் பல முறை பார்த்ததாலோ என்னவோ மனக்கண்ணில் கொண்டு வந்து நிறுத்துகின்றார்.

இந்த வேள்விக்கெதிராக அவருக்கிருந்த கொதிப்பு ஆத்திரமாக வெளிவந்தது. இந்து காலாச்சார அமைச்சராக இருந்த மாண்பு மிகு செ. ராசதுரை அவர்கள் இந்த வேள்விகளைத் தடைசெய்து சட்டம் கொண்டு வந்தார். அதற்கெதிராக வழக்கு வைத்து தோற்ற செய்திகளையும் ஆசிரியர் நினைவு படுத்திக் கொண்டார்.

ஆனாலும் களவாக இவ்வேள் விகள் நடந்து கொண்டிருந்திருக்கிறது. போராட்ட காலத்தில் தடைப்பட்டிருந்து இவ்வேள்விகள் சென்ற ஆண்டு மிகச் சிறப்பாக நடந்தேறியிருக்கின்றது. மீண்டும் ஒரு ரத்தக் களரி என்ற தலையில் இணையத்தில் ஒரு செய்தி வாசித்தேன். அதில் இந்த வேள்வியை வன்னியின் போராட்டத்தோடு ஒப்பிட்டு எழுதியிருந்தார்கள்.

ஆசிரியர் திரு. அருந்தவராஜா தனது அன்னை தந்தையரைப் பற்றிய செய்திகளையும், பிள்ளைகளை வளர்ப்பதற்காக அவர்கள் செய்த தியாகங்களையும் வாசிக்கும் போது கண்கள் பணிக்கத்தான் செய்கின்றது. அவர் எழுதிய இந்த ஆக்கம் வாசிக்கும் அனைவருக்கும் பழைய நினைவுக் கதவுகளைத் தட்டத்தான் செய்யும். அவரது இந்தச் சேவை தொடர எனது வாழ்த்துக்கள். இச்சிறப்பான நூலை வெளியிடும் யேர்மன் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்திற்கு எனது வாழ்த்துக்கள்.

பொன். புத்திசிகாமணி -
(எழுத்தாளர், ஆசிரியர்)
Oberkamp Str 61

59846 Sundern Germany . 22.04.2012

எனது குறிப்பேட்டலிருந்து.....

நான் தவழ்ந்து திரிந்த போது அள்ளித் தின்றதனால் மண்சுவையைத் தந்த நிலம். நான் காலாற நடந்த மண். நான் உருண்டு, புரண்டு விளையாடிய பூமி. இயற்கையின் எழிலை இன்பமாக நான் அனுபவித்த அதிசய உலகம்.

பனை மரங்களின் பிரமிப்பு, தென்றலைத் தழுவி வரும் தென்னை மரங்களின் இரம்மியம், வாழைத் தோட்டங்களின் அழகு. வெற்றிலைத் தோட்டங்களின் வாசனை, ஆடு மாடுகளின் கத்தல், கதறல், சேவல்களின் கூவல், புழுதியை வாரி இறைத்துச் செல்லும் சோளகம், மெளனமொழி பேசும் வானவில், நிரையாக ஊர்வலம் வரும் ஏறும்புக்கூட்டம் என்று என்னை வேறோர் உலகில் வாழ வைத்திருந்த மண்தான் நான் பிறந்து, வளர்ந்த காடிவளை என்னும் சிற்றார்.

நான் பிறந்த வீடும், அந்த நிலமும் இன்று சொந்தமில்லை என்றாலும், அதன் ஒவ்வொரு பிடிமண்ணும் எனக்குச் சொல்லித் தந்த கதைகள் மட்டும் இன்னும் பசுமையாக என் மனக்கண்ணில்.

இயற்கையின் படைப்புக்கள் எல்லாமே அதிசயம்தான். ஆனாலும் மனிதனின் மனமே உலகின் ஆச்சரியமான அதிசயம் என்பேன். பிரயாணச்சீட்டு எதுவும் எடுக்காமல், விமானம் ஏதும் ஏறாமல், யேர்மனியிலிருந்து பத்தாயிரம் கிலோமீற்றர் தொலைவில் உள்ள என் வீட்டுக்கு ஒரு விநாடியில் கொண்டு போய் சேர்த்து விடுகிறது என் மனம்.

கிணற்றியில் உள்ள மாலைதீவு தென்னைமரம், வீட்டுக்கு வலது பக்கம் குசினிக்குப் பின்னால் உள்ள வேப்பமரம், வீட்டுக்கு இடது பக்கம் நின்று வாழ்வுக்குப் புளிதந்த புளியமரம், அலாரம் அடித்து எழுப்பிலிடும் சேவல்கள் தூங்குகின்ற முன்றலில் நின்ற கறிமுருங்கை. கழிவு தண்ணியை ஊற்றி வளர்த்த மாதுளை, மெல்லிய வெண்ணிறப் பூக்களுடன் சிறிய மல்லிகைப் பந்தல், பாசிப்டர்ந்த கிணறு என்று எனது வீட்டிற்கு ஒரு நாளைக்கு எத்தனை நூறு தட்டை எனது மனம் போய் வந்து விடுகிறது.

வீட்டை விட்டுப் புறப்பட்டு ஈருருளியில்(சைக்கிள்) சுற்றி வந்தால் அரைமணி நேரத்தில் சுற்றிவிடக்கூடிய ஊர்தான் நமது இளவாலை. அதன் பெரும்பகுதியை எனது கால்கள் அளந்திருக்கின்றன. அவற்றுக்குள் பல குறுங்கவிதைகளும், பெருங்கவிதைகளும், சிறுகதைகளும், நாவல்களும் இருப்பதை நான் அறிவேன். அவற்றில் பல என்னுள் சப்பாணிகட்டி உட்கார்ந்திருந்து என்னுடன் பேசிக் கொண்டிருக்கின்றன.

எனது நினைவுகள் மங்குமுன் எனது மனதுள் அடுக்கி வைத்திருக்கும் அந்த நினைவுகளை நான் பதிவு செய்துவிட வேண்டும் என்று எனது நீண்டநாள் ஆசை. அந்த உந்துதலின் வெளிப்பாடுகளில் ஒன்றுதான் இந்தக் காலடிச் சுவடுகள்.

இவை எனது காலடிச்சுவடுகள். இது இளவாலையின் வரலாறு அல்ல. ஆனாலும் ஒரு சிறிய வரலாற்றுக் குறிப்போக மட்டும் இதனைப் பார்க்க முடியும்.

நானும், நான் நடந்த காலடிச்சுவடுகளும், என்னோடு வாழந்தவர்களும் என்று ஒல்லுடை ஞானவைரவர் கோயில், காடிவளை இந்து இளைஞர் சனசமுக நிலையம், மெய்கண்டான் மகாவித் தியாலயம் என் பவற் றைச் சுற்றியுள் எனது நினைவுகளையே இங்கு பதிவு செய்துள்ளேன்.

ஆனாலும் இளவாலையையும், அதனுள் உள்ள கிராமங்கள், சிற்றார்கள், குறிச்சிகள் என்று அவற்றின் வரலாற்று விபரங்களை, பாடசாலைகள், கோயில்கள், தேவாலயங்களின் விபரங்களை முடிந்தவரை தொகுத்திருக்கிறேன்.

என்னோடு ஒரே கிணத்தடியில் குளித்து, முழுகிப் பக்கத்து வீட்டில் ஒன்றாய் வாழ்ந்த எனதருமை அண்ணர் திரு.சி.இலங்கைநாதனுக்கு எனது இந்த நாலைப் பற்றிச் சொன்னேன். கேட்டுவிட்டு நானே இதற்கு அட்டைப்படம் வரைகிறேன் என்று சொல்லி வரைந்தனுப்பினார். அவருக்கு நன்றி சொல்ல எனக்கு வார்த்தைகள் இல்லை. ஏனென்றால் நான் முழுப்புத்தகத்துள் எழுதியதை ஒரு அட்டைப்படத்தில் கவிதா ஒவியமாக வடிவமைப்புச் செய்து தந்துள்ளார்.

இந்தநாலுக்கு பின்அட்டைப்படம் வடிவமைப்பு செய்து தந்த எனது பெறாமகள் அம்பரீசனின் உதவிகள் மறக்கமுடியாதவை.

எனது வேண்டுகோளை ஏற்று அணிந்துரை எழுதி நூலை அழகுபடுத்தியுள்ள நண்பன் எழுத்தாளர் பொ.புத்திசிகாமணிக்கு எனது நன்றிகள் பல.

எனது பின்அட்டைக்கு எழுதித் தந்த காடிவளையின் எனது பக்கத்து வீட்டு நண்பன், இப்போது பிரான் சில் வாழும் நா.வரதராசா(வரதன்)வுக்கு எனது நன்றிகள்.

இந்நாலை வெளியிட்டு உதவிய யேர்மன் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்துக்கும், இதனைச் சிறப்புற அச்சிட்டு உதவிய கொழும்பு கீதா பதிப்பகத்தாருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகள் பல.

வாருங்கள் சுவடுகளுக்குள் நுழைவோம்.

மேழிக்குமரன்

தமிழ்மணி.கே.கே.அருந்தவராஜா

Britischerweg -1, 59494 Soest, Germany.

விமர்சனங்களை அனுப்புவதற்கு: rajah27@hotmail.com

நானும் எனது உள்ளும்

கைஞ் ஏனது இலகும்

இளவாலை என்னும் ஊரில் உள்ள சிற்றூர்தான் நான் பிறந்து வளர்ந்த காடிவளை. காடிவளையைச் சுற்றி இளவாலையில் இருபத்திநாலு சிற்றூர்கள், சிறுகுறிச்சிகள் உள்ளன. காடிவளை என்பது இயற்பெயர் அல்ல. அது ஒரு காரணப்பெயராகவே உள்ளது.

காடிவளையை சுற்றி முன்நாட்களில் நிறைந்த பனந்தோப்புகள் காணப்பட்டன. பனைமரம் என்பது ஒரு கற்பகதரு. தேவலோகத்தில் உள்ள எதைக் கேட்டாலும் கொடுக்கும் மரம்தான் கற்பகதரு என்று புராணங்கள் கூறுகின்றன.

பனைமரம் அதன் கீழேயுள்ள வேரிலிருந்து மேலேயுள்ள ஓலைவரை அனைத்து உறுப்புகளையும் மனிதனுக்கு பயன்படக் கொடுப்பதனால் அதனை கற்பகதரு என்றனர் தமிழர்.

காடிவளை

காடிவளையைச் சுற்றி பனந் தோப்பு இருந்ததனால், பனைமரத்திலிருந்து கிடைக்கும் பனம்பழத்திலிருந்து பனாட்டு செய்யும் தொழில் இப்பகுதியில் காணப்பட்டிருக்கிறது. பனாட்டு செய்யும்போது முதல்நாள் பனங்களியை பிழிந்து பாயில் ஊற்றும்போது, ஊற்றிய பனங்களியிலிருந்து சிறிதை எடுத்து வைத்திருப்பார்கள்.

அடுத்தநாள் பனங்களியை பினையும்போது முதல்நாள் பனங்களியில் வைத்திருந்தது புளித்துப் போயிருக்கும். அதில் சிறிதை ஊற்றிப் பினைவார்கள். பின்பு அன்று பாயில் பனங்கழியை ஊற்றியின் சிறிதை நேற்றைய புளித்த பனங்களியில் எஞ்சியுள்ளதுடன் கலப்பார்கள். அதற்கு காடி என்று பெயர்.

இந்தக் காடியை பானையில் ஊற்றி உறியில் வைத்து வீட்டு வளைகளில் தொங்க விட்டிருப்பார்கள். அப்படியாக வளையில் காடி தொங்கியதால் எனது சிற்றாருக்கு காடிவளை என்று பெயர்.

இந்தக் குறிப்பை எனது ஆச்சி (தந்தையின் தாயார்) சொல்லக் கேட்டிருக்கின்றேன்.

காடிவளைப்பகுதி ஒரு விவசாய பூமியாகும். இங்கு வெங்காயம், மிளகாய், கத்தரி, குருக்கன், சாமை போன்ற சிறுபயிர்கள் செய்யப்படுகின்றன. மாரிகாலத்தில் இங்கு விளையும் மரவள்ளிக் கிழங்கு மிகவும் கவையானது. இதனைவிட வெற்றிலைத் தோட்டங்கள் நமது ஊரை அழுகுபடுத்தும் பணம்தரும் தோட்டங்களாகும். மா,பலா,வாழை எங்கும் நிறைந்து காணப்படும்.

இவை எல்லாவற்றையும்விட பனையிலிருந்து கிடைக்கும் பனாட்டு, பாணிப்பனாட்டு, பனங்கிழங்கு, ஓடியல், புழுக்கொடியல், யூரான், கருப்பனி(பதநீர்), கள்ளு, கருப்பட்டி ஆகிய உணவுப் பண்டங்களும், மாட்டுத் தீவனமாகவும், வீடு வேயப் பாலிக்கப்பட்டதுமான பனைஒலையும், இன்று அற்றுப்போன பனை ஒலைப்பாய், கடகம், பெட்டி, பட்டை, துலாக்கொடி போன்ற பாவனைப் பொருட்களும், கங்குமட்டை, ஊமல் போன்ற அடுப்பு ஏரிக்கும் பொருட்களும் எனப் பனம்பொருட்கள் எல்லாம் இங்கு நிறையவே கிடைத்தன.. எனது ஊரிலும் அதனை அண்டிய ஊர்களிலும் இந்தப்

பனம்பொருட்கள் விசேடமானவை. பண்ணையை வெட்டி வீட்டுக்கு வளையாகப் பாவித்தார்கள்.

எனது ஊரைச் சுற்றியுள்ள ஏனையை ஊர்களையும், சிறு குறிச்சிகளையும் பார்ப்போம். எனது வீட்டிலிருந்தே தொடங்குகிறேன்.

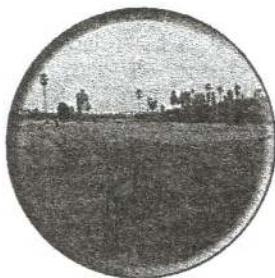
எனது வீட்டுக்கு முன்னால் இடது பக்கம் உள்ளது ஒல்லுடை என்னும் குறிச்சி. இதில் வைரவர் கோவில் மட்டும்தான் பிரசித்தம். இதனைச் சுற்றி இரண்டு மூன்று காணிகள் மட்டுமே ஒல்லுடை என்றுண்டு. அதற்குப் பின்னால் இரண்டு காணிகளுக்கு பயினிமுலை என்று பெயர்.

தரவை

எனது வீட்டுக்கு நேரே முன்னால் உள்ளது தரவை. இது சிறுபயிர்கள் விவசாயம் செய்யும் தோட்டவெளி. தரவை என்ற சொல்லை நாம் அனைவரும் சொல்லிக் கொண்டோம். கடல்நீர்ப் பெருவெளியை பரவை என்று சொன்ன நமது முன்னோர், நிலப்பெருவெளியை தரவை என்றார்கள். இதனை தெரிந்து கொண்டபோது என்மனம் அவ்வப்போது தரவையைச் சுற்றிச் சுற்றிவருவதுண்டு.

சிறுவயதில் சாயம்போட்ட பணைஒலையில் காத்தாடி செய்து, தென்னை ஓலை ஈக்கில் குத்தி முருங்கை குழலில் போட்டுக் காற்றில் அது சுற்றும் அழகை இரசித்தவாறு தரவை வரம்புகளில் ஒடித்திரிந்த நாட்கள், சோளகக் காற்றில் கொடி (பட்டம்) விட்டு இரசித்த நாட்கள் மறக்க முடியாதவை.

தரவைக்குள் எங்களுக்கு ஒரு சிறு தோட்டக்காணி உண்டு. அதில் ஒரு சிற்பு இருந்தது. அத்தோட்டத்திற்கு நாங்கள் பட்டையால் இறைத்தே சிறுபயிர்கள் செய்தோம். எனக்கு தெரிந்தவரை அத்தோட்டத்தில் உரம்போடாமல் இயற்கைப் பசளைகள் மூலம் பயிர் விளைவிப்பதையே ஜயா(எனது தகப்பனார்) விரும்பினார். இயற்கைப் பசளையாக மாட்டு ஏரு, பணைஒலை, பூவரசம் குழை என்பன பாவிக்கப்பட்டன. பின்நாட்களில் உரமும் வந்தது. பட்டை, துலாக்கொடி போய் தண்ணீர் இறைக்கும் இயந்திரமும் வந்தது.

இன்று யேர்மனியில் இயற்கையாக விளைவிக்கப்பட்ட உணவுகள் என்று கடைகளில் தனியாக வைத்து விற்கிறார்கள். அதனைப் பார்க்கும்போது எனது மனம் தரவையில் எமது தோட்டத் திற்குச் சென்று திரும்பும்.

எங்களது தோட்டத்திற்கு மேற்காக அப்பையா(எனது பெரியப்பா) தெற்கில் எட்வேட் அண்ணார், அடுத்து இராமன், கிழக்கில் பெரியண்ணை என்ற செல்லத்துரை ஆகிய எல்லோரும் நிலத்தைப் பண்படுத்துவதற்காக ஒரே நேரத்தில் கொத்துவார்கள். அந்நேரத்தில் ஊர்க்கதையில் தொடங்கி மாவட்டம், மாகாணம், என்று வளர்ந்து இலங்கை அரசியல் பேசி, அதைத்தாண்டி உலக அரசியல்வரை ஆரோக்கியமாக விவாதிக்கின்ற அவர்களின் திறனைப் பார்த்து பலமுறை நான் வியந்திருக்கின்றேன்.

தரவையில் மறக்கமுடியாத ஒரு நிகழ்வு உண்டு. எனது வீட்டிற்கு முன்னால் வசித்து வந்தவர் செல்லத்துரை. இவரது குடும்பத்தில் இவர் முத்தவராக இருந்ததால் அவரை பெரியண்ணை என்று அழைத்தனர். ஊரில் அவரது பெயர் பெரியண்ணை என்றாகிவிட்டது.

பெரியண்ணை இரவு நேரங்களில் நன்றாகப் பாடுவார். எங்காவது சென்றுவிட்டு இரவில் திரும்பி வரும்போது அவரது பாட்டு ஊரையே இரசிக்க வைக்கும். ஏரிக்கரையின்மேலே போறவளே பெண்மயிலே என்னருமைக் காதலியே நில்லு கொஞ்சம் நானும் வாறேன் என்ற பாடலை உச்சக்குரலில் பாடிக் கொண்டு வருவார்.

இப்போதுகூட எனது காதுகளில் அப்பாடல்ஓலி வந்துபோகிறது. வைதேகி காத்திருந்தாள் படத்தில் இராசாத்தி என்னைக் காணாத நெஞ்சு என்ற பாடலைக் கேட்கும்போதெல்லாம் பெரியண்ணை நினைவில் வந்து போவார்.

இவர் பாடிக்கொண்டு வரும்போது ஊரிலுள்ள நாய்கள் எல்லாம் சேர்ந்து குரைக்கும். அவருடைய குரல் அதற்கு மேலாகக் கேட்கும். அவர் ஒன்றும் சங்கீத வித்துவான் இல்லாவிட்டாலும், குளியலறைப் பாடகர்கள் போல் அவர் எமது ஊரின் இரவுப்பாடகர்.

அவருடைய தொழில் விவசாயம். உழுவதற்காக தரமான காளைமாடுகள் வைத்திருப்பார். ஒருமுறை மார்க்கியில் நல்ல மழைபெய்து தரவை முழுவதும் வெள்ளக்காடு. அப்போது பெரியண்ணை கலப்பையைச் சுமந்துபடி தரவைக்குள் போயிருக்கிறார். தரவையைத் தாண்டிச் செல்வதற்காகவே சென்றார். அவரது இளையமகன் இவருக்கு முன்பாக காளைமாடுகளை கொண்டு சென்றான்.

அன்று முழுவதும் கலப்பை மாடுகளுடன் சென்ற பெரியண்ணையையும், மகனையும் காணவில்லை என்று எல்லோரும் தேடத் தொடங்கினார்கள். எங்கும் கிடைக்கவில்லை. அடுத்தநாள் தரவையில் உள்ள கிணறுகளைத் தேடத் தொடங்கினார்கள்.

தரவை முழுவதும் வெள்ளம் நிறைந்து கிணறுகள் எல்லாம் மூடியிருந்தன. ஆடுகால்களைக் கொண்டுதான் அங்கு கிணறு இருக்கிறது என்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஒரு கிணற்றுக்குள் இருந்து பெரியண்ணையையும், மகனையும் ஒன்றாக மீட்டார்கள்.

முன்னால் சென்ற மகனின் மாடுகள் இடம்தெரியாது ஒரு கிணற்றுக்குள் விழுந்துவிட பின்னால் சென்ற மகனும் கிணற்றுக்குள் விழுந்து விட்டான்.

மகனைக் கிணற்றுக்குள் விழுந்ததைக் கண்ட பெரியண்ணை மகனைக் காப்பாற்றக் கிணற்றுக்குள் குதித்தார். பெரியண்ணை சாதாரணமாக நன்றாக நீந்துவார். ஆனால் அவர் மகனைக் கட்டிப்பிடித்த போது அவரின் தலைமயிர் கிணற்றுக்குள் இருந்த கல் ஒன்றில் சிக்கிவிட்டது. அதிலிருந்து மீளமுடியாமல் இருவரும் உயிர்துறந்தனர். அன்றைய நாட்களில் எமது ஊரையே உலுக்கிய சம்பவம் இது.

இந்தனை

தரவைக்கு வலது பக்கத்தில் உள்ளது இந்தனை. அதுவும் என்னால் மறக்கமுடியாத இடம். எமது ஊர்ப்பொடியள் எல்லாம் சேர்ந்து உதைபந்தாட்டம், கிரக்கெற், கிட்டி போன்ற விளையாட்டுக்கள் ஆடும் இடம் அதுதான். அந்த வெளிக்குப்

பக்கத்தில் அன்னமுன்னாம்பழும் பறித்துச் சாப்பிடுவதும், ஆவரசம்பூவின் அழகை இரசிப்பதுவும் இப்போதும் நினைவில் உண்டு.

இந்தனையில் வாதநோய்களுக்கு வைத்தியம் செய்த ஞானப்பு என்ற முதாட்டி வசித்து வந்தார். அவர் பெரிய மண்பானையில் நொச்சியிலை, கத்தாளை போன்றவற்றைப் பாவித்து காய்ச்சும் என்னையும், அதனை உருவிலிடும் பக்குவழும் ஊரில் பிரசித்திம்.

பெரிய வெள்ளியை அண்டிய காலங்களில் இந்தனைப் பகுதியில் வாழ்ந்த ஒரு பெரியவர் பசாம் என்று சொல்லப்படும் பாடல்களை படிப்பார். யேசுநாதரை கைது செய்தது, விசாரணை செய்தது, பின்னர் சிலுவை சுமக்க வைத்தது, சிலுவையில் அறைந்தது போன்ற விடயங்களை வேதனையுடன் பாடுவார். இரவு நேரங்களில் இரவைக் கிழித்துக் கொண்டு மனதை வருடம் பாடல்கள் அவை. நாதோலை அம்மன் ஆலயம்

அடுத்து நாதோலை. இங்குதான் அம்பாள் ஆலயம் உண்டு. இதற்கு பிரதமகுருவாக சின்னையாவும், அவருடன் பிள்ளைகள் வாமதேவன், நாகேஸ்வரன் ஆகியோரும் இருந்தனர்.

இந்த நாதோலை அம்பாள் ஆலயத்தில் விசேடமானது பங்குனித் திங்களில் வரும் குளித்தி பூசையாகும். இதன் சிறப்புகள் பலவுண்டு. இது மிகச்சிறிய ஆலயம். இதன் முன்மண்பத்தில் பெரிய மடை போடப்படும். அதில் சோறு படைப்பார்கள். அதன்மேல் சாம்பார், தயிர் எல்லாம் ஊற்றப்படும். வாழைப்பழங்களை உரித்துப் போடுவார்கள். பூசை நடக்கும்போது சங்கு ஊதும் சத்தும், சேமக்கலம் அடிக்கும் சத்தும், பறைமேளம் அடிக்கும் சத்தும் எல்லாம் சேர்ந்து ஒரு பரவச நிலையை உண்டாக்கும்.

பூசை முடிந்தவுடன் பரிமாறப்படும் பிரசாதமான அந்தச் சோற்றுக்குழையல் சாப்பிடுவதற்கு அமிர்தம்போல் இருக்கும். இப்போது நினைத்தாலும் வாய்ப்புகிறது.

எமது ஊர்களில் பறைமேளம் என்பது மரணவீட்டுக்கு அடிப்பது என்ற வழக்கமாகி விட்டது. ஆனால் பறைதான் தமிழர்களின் ஆதி வாத்தியமாக இருந்திருக்கிறது. அதன் அடிச்சுவட்டில் நாதோலை

அம்பாள் ஆலயத்தில் பறை அடிக்கப்படுகிறது. இதனை நான் தெரிந்து கொண்டபோது ஆச்சரியப்பட்டேன்.

குளித்தி என்ற இந்தப் பூசை குளிர்த்தி என்ற சொல் மருவி குளித்தி என்றாகி விட்டது. பங்குனி மாதக் காலங்களில் நமது ஊரில் பின்பனியும், வெய்யிலும் காணப்படும். அதனால் சின்னமுத்து, பொக்கிளிப்பான் போன்ற நோய்கள் இக்காலங்களை அண்டி அதிகமானவர்களுக்கு வருவதுண்டு.

அதனால் மக்களை அந்நோய்களிலிருந்து காப்பாற்ற அம்பாளைக் குளிர்விக்கச் செய்யப்படும் பூசை என்று கூறுவார்கள். இதனை அம்பாள் ஆலயத்தின் குரு சின்னையா கூறக் கேட்டிருக்கின்றேன்.

இந்தக் காலங்களில் மக்களுக்கு குளிர்ச்சியான உணவுகள் தேவை. ஆனால் இதனை எடுத்துச் சொன்னால் யாரும் கேட்க மாட்டார்கள். ஆகவே இறைவனுக்கான பூசை என்ற வழியில் மக்களுக்கு குளிர்ச்சியான உணவுகளை கொடுத்து வந்துள்ளார்கள். வாழ்க்கைக்கு உதவும் இதுபோன்ற பல விழுஞான உண்மைகளை சமயத்துடன் பெரியோர்கள் இணைத்து வைத்திருப்பதனால்தான் மக்கள் நலமாக வாழ்முடிகிறது.

அடுத்து கருகம்பனை என்ற ஊர் நீண்டு சென்று கூவில் வழியாக கீரிமலைவரைக்கும் செல்கிறது. கருகம்பனை என்பது கருமையான பனைகள் நிறைந்த பனந்தோப்புகள் நிறைந்த இடமாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

கவுணாவத்தை வேள்வி

இந்த ஊர் யாழிப்பானைக் குடாநாடே அறிந்த ஒரு ஊராக இருக்கிறது. இங்குள்ள கவுணாவத்தை வைரவர் ஆலயத்தில் நடைபெறும் வேள்வி மிகப்பிரசித்தமானது. எனக்கு அதில் உடன்பாடு இல்லையாயினும். நான் சிறுவயதில் புரியாமல் பார்த்த அனுபவங்களை இங்கே எழுதுகிறேன்.

இறைவனுக்கான வேள்வி என்பது ஒமகுண்டத்தில் நெய்வார்த்து தீவளர்க்கப்பட்டு மந்திரங்கள் ஓதப்படுவதேயாகும். இதனை

தமிழர்கள் பன்னெடுங்காலமாக கடைப்பிடித்து வந்துள்ளனர். ஆனால் ஆரியர்களின் வருகைக்குப் பின் னர் கொண்டுவரப்பட்ட வேள்விமுறைதான் மிருகங்களை இறைவனுக்குப் பலி கொடுப்பதாகும்.

ஆனால் சிறுதெய்வ வழிபாடுகளில் வெறியாட்டும், பலிகொடுத்தலும் இருந்ததாக அகநானாறு போன்ற நால்கள் கூறுகின்றன. எது எப்படியாயினும் கடவுள் கடினமை உள்ளவராகையால் உயிர்ப்பலி என்பது மட்டம் என்பது சமய நம்பிக்கையாளர்களின் கருத்து.

இது குடாநாட்டில் சில கோயில்களில் தொடர்ந்து நடைபெற்று வந்தது. ஆனால் காலம் செல்லச் செல்ல பல கோயில்கள் அந்த வேள்வி தினத்தில் மிருகபவிகளை நிறுத்தி பொங்கல் பொங்கிப் படையல் போட்டு வணங்கும் முறைக்கு மாற்றிவிட்டன. ஆனால் கருகம்பனை கவுணாவத்தை வைரவர் கோவில்மட்டும் இன்றுவரை தொடர்கிறது.

கவுணாவத்தை வைரவர் ஆலயத்தின் முன்றலே ஒரு பயமுட்டும் சூழ்நிலைதான். கோயிலுக்கு முன்னால் ஒரு பெரிய அரசமரம், அப்பால் ஒரு பெரிய ஆலமரம், ஆங்காங்கு பனமரங்கள் என்று ஒரு இருண்ட பயச்சுழல் கொண்ட இடமது.

கவுணாவத்தையில் வைகாசிப் பறுவம் (பூரணை) முடிந்து வருகின்ற முதல் சனிக் கிழமையில் வேள்வி நடைபெறும். இக்கோயிலில் பூசை செய்யவராக எனக்குத் தெரிந்து அப்புத்துறை இருந்திருக்கிறார். கணபதியில்லை, தம்பியில்லை ஆகியோரும் உடனிருந்தனர். இந்த வேள்விக்காக இளவாலை, கருகம்பனை, கீரிமலை, போயிட்டி, பன்னாலை போன்ற ஊர்களில் ஆட்டுக் கிடாய்களை வளர்ப்பார்கள். வேள்வியின் போது கொண்டுவரப்படும் கிடாய்களில் எது மிகப்பெரிய கிடாய் என்பதனைப் பார்ப்பதற்காக பலர் அங்கு கூடுவதுண்டு. அதற்காக இந்த ஊர்களில் பலர் ஆடுகளை வளர்ப்பதுண்டு.

அந்தக் கிடாய்களை யாருக்கும் காட்டாது மறைத்து வைத்து வளர்ப்பார்கள். அதற்கு என்னுப்பின்னாக்கை ஊறவைத்து, முள்முருங்கை இலையில் சுற்றிக் கொடுப்பார்கள். வாழைக்காய்,

பலாக் காய் போன் றவையும் கொடுக் கப் படும். அவை சமிபாட்டைவதற்காக அவ்வப்போது மது கொடுக்கப்படுவதும் உண்டு.

இப்படியாக வளர்த்த கிடாயை அலங்கரித்து மாட்டுவண்டிலில் ஏற்றி கவுணாவத்தை வைரவர் கோவிலுக்கு ஊர்வலமாகக் கொண்டு செல்வார்கள். இந்த ஊர்வலத்தில் தவில் கச்சேரி, பெண்கள் நடனம்(சின்னமேளம்) போன்றவை நடைபெறும்.

ஒருசில குறிப்பிட்ட நபர்களின் கிடாய் எப்போது வரும் என்று ஆவலாய் மக்கள் எதிர்பார்த்திருப்பர். எங்கள் ஊரில் தையமுத்து தம்பு அண்ணை என்பவர் கிடாய் வளர்ப்பதில் மிகவும் பிரபல்யமானவர்.

கவுணாவத்தை வயிரவர் ஆலயத்தின் முன்றவில் காலை முன்று, நான்கு மணிக்கெல்லாம் கிடாய்களைக் கொண்டுவரத் தொடங்கி விடுவார்கள்.

கோயிலைச் சுற்றியுள்ள பகுதியெங்கும் ஆடுகளின் கத்தலும், சேவல்களின் ஒசைசுயும், மக்களின் சத்தமுமாக ஒரே ஆரவாரமாக இருக்கும். கிடாய்கள், கோழிகளைப் பலியிட வருபவர்கள், பலியிட்டின்பு விலைக்கு வாங்க வருபவர்கள் என்று ஒரே மக்கள் கூட்டமாக இருக்கும்.

வைரவருக்கு அன்று ஆட்டுத்தலை, கோழி, கள்ளு என்பன படைக்கப்படும். கோயிலுக்கு முன்னால் பெரிய அரசமரம் ஒன்று உண்டு. அதனருகே சுற்றிவரப் பனஞ்சிலாகையால் ஒரு அடைப்புப் போட்டிருப்பார்கள்.

அங்கு கிடாய் வெட்டுவதற்கென்று மிகவும் பிரபலமானவர். கண்ணன் என்பவர். கீரிமலையில் இருந்து மாவிட்டபூரம் போகும் வழியில் உள்ள போயிட்டி என்ற சிற்றூரில்தான் இவர் வசித்து வந்தார். இவரும் இவருடைய மகன் மணியம் என்பவரும்தான் கிடாய் வெட்டிகள்.

பனஞ்சிலாகை அடைப்புக்கு முன்பாக கிடாய்களை ஒழுங்காக கொண்டுவருதற்காக சிலாகைகளால் வழி அடைத்திருப்பார்கள். கிடாயைப் பலி கொடுப்பதற்கு பணம் செலுத்த வேண்டும். பணம் செலுத்திய பின்பு கிடாய்க்குரியவர் கிடாயை அடைப்புக்குள் கொண்டு

வருவார். அதனை ஒருவர் வாங்கி கிடாயின் பின்னாவ்கால்களை தூக்கிப் பிடித்துக் கொள்வார். முன்னால் ஒருவர் கயிறு ஒன்றினை கிடாயின் கொம்பில் போட்டுப் பிடிப்பார். கிடாய் மரணதன்டனை நிறைவேற்றப்படும் நிலையில் ஏதுமறியாது முழித்தபடி நிற்கும்.

வெட்டுப்பொர் கையில் பெரிய கத்தி இருக்கும். வெட்டுப்பொரையும், அந்தக் கத்தியையும் பார்த்தால் இயம் தூதுவர்களை ஞாபகப்படுத்திப் பயத்தை உண்டாக்கும். அவர் தூக்கிப்பிடித்த ஆட்டின் கழுத்தில் கத்தியால் வெட்டுவார். ஆடு தலைவேறு, உடல்வேறாக விழுந்து தூக்கும். ஆட்டின் உரிமையாளர் வைரவரைப் பார்த்து தனது பலிகொடுக்கும் நேர்த்திக்கடனை முடித்துவிட்டதாக கும்பிடுவார்.

தனக்கு முன்னால் உள்ள ஆடு வெட்டப்பட்டுத் தூடிப்பதைப் பார்த்து அடுத்து வெட்டப்பட்போகும் ஆடு மிரஙும், சிலஅடுகள் நடுங்கும்.

ஆட்டின் தலையையும், உடலையும் எடுத்து இழுத்தவாறு வெளியே சென்று அதனை விற்பனைக்கு போடுவார். கிடாய் வெட்டுவதைப் பார்ப்பதற்காக சுற்றி அடைக்கப்பட்டிருக்கும் பனங்சிலாகையில் கூட்டம் ஏறிநின்று வேடிக்கை பார்க்கும்.

ஆட்டுப்பலியை வேடிக்கை பார்த்ததாலோ என்னவோ பின்நாட்களில் போராட்டத்திலும் கொலைகளை வேடிக்கை பார்க்கும் பக்குவம் மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருந்தது என்றே நினைக்கத் தோன்றுகின்றது.

அங்கு வந்திருக்கும் கிடாய்களில் எது மிகப்பெரிய கிடாய் என்று பார்ப்பதில் மக்கள் கூட்டம் மாறிமாறி அலையும். ஆட்டின் கொம்புகள், தோற்றும், பின்புறம், முன்புறம், நிறம் என்று பலவகையான இரசனைகளுடன் கிடாய்களுக்கு மனதுக்குள் புள்ளிகள் போட்டு, அக்கம்பக்கதிலுள்ள தமக்குத் தெரிந்தவர்களுடன் முதலாவது எது, இரண்டாவது எது என்று பேசிக்கொள்வார்கள்.

முதலாவது கிடாய் வெட்டப்படும்போது, வெட்டப்படும் இடத்தில் மக்கள்கூட்டம் அலைமோதும். கன்னன் அந்தக் கிடாயை ஒரே வெட்டில் வெட்டுவார் என்று கொலைக்குப் பந்தயம் கட்டுப்பொர்களும் உண்டு.

அந்த இடத்தில் கன்னன் மிகப்பெரிய கதாநாயகனாகக் காட்சியளிப்பார். வளர்ந்த மாட்டை விடப் பெரியதாக இருக்கும் அந்தக் கிடாயை வெட்டித் தனது வீரத்தை நிருபிக்க வேண்டும் என்பது போல அவரது முகபாவனை இருக்கும்.

அவர் உடனடியாக வெட்டாது கிடாயைச் சுற்றிவந்து பெரும்எடுப்பு எடுத்துப் பந்தா காட்டுவார். மாக்கள் விசிலடித்து, கைத்தடி ஆரவாரம் செய்வார்கள். கிடாய் எதுவும் விளங்காமல் மலங்க விழிக்கும். இப்போது சோமசுந்தரப் புலவரின் பாடல்தான் ஞாபகத்துக்கு வருகிறது.

கிடாயின் உரிமையாளர் தற் பெருமையுடன் நின்றுகொண்டிருப்பார். அருகில் அவரது உறவினர்களும் நின்றிருப்பார்கள். கன்னன் தனது முழுப்பலத்தையும் பிரயோகித்து கத்தியைத் தூக்கும்போது விசிலடியும், கைத்தலும் வானைப் பிளக்கும். கன்னன் ஒரே வெட்டில் வெட்டி வீழ்த்தி விடுவார். இரத்தம் பீறிடும், கடைசியாகக் கொடுக்கப்பட்ட தீனி வெளியில் சிந்தும். இரத்தவெள்ளத்தில் கிடாய் துடிக்கும். ஒரு கொலைக்கு மக்களின் இரசனையால் எழும் கைத்தடல் அடங்கப் பலநிமிடங்கள் செல்லும்.

இப்படியாக சுமார் மூவாயிரம் கிடாய்களும், சேவல்களும் பலிகொடுக்கப்படும்.

அன்றிலிருந்து ஒரு வாரத்துக்கு அந்தக் கோயில் பக்கம் யாரும் போகமாட்டார்கள். அடுத்த சனிக்கிழமை எட்டாம் மடைபோடுவதுடன் வேள்வி முடிவடையும்.

இதனைத் தடுப்பதற்காக இலங்கை அரசின் இந்து கலாச்சார அமைச்சராக இருந்த மட்க்களப்பு இராசதுரை நடவடிக்கை எடுத்தார். வேள்வியை நிறுத்தினார். வேள்வியை நிறுத்தினால் வைரவர் கோபம் கொண்டு ஊரையே அழித்து விடுவார் என்று மிரட்டினார்கள். இராசதுரை மசியவில்லை.

இது தங்களது உரிமைப்பிரச்சனை என்று கன்னன் அவரது மகன் மணியம் போன்றோர் வழக்குப் போட்டனர். மல்லாகம் நீதிமன்றத்தில் வழக்கு நடந்தது. வழக்கு இராசதுரைக்கு சார்பாகவே தீர்ந்தது. வேள்வி நிறுத்தப்பட்டது.

வேள் வியாடுபவர்கள் விடவில்லை. வேள் விதினைத்தில் கோயிலுக்கு பொலிஸ் காவல் போடப்பட்டது. அதனால் பக்கத்திலுள்ள பணைவெளியில் ஆடுகளை வெட்டி தமது நேர்த்திக்கடனை தீர்த்து வந்தார்கள். இப்போது மீண்டும் கோவில் முன்றில் வேள்வி நடைபெறுகின்றது.

இந்தனை என்ற குறிச்சிக்கு வடக்காக சேந்தான் குளம் என்ற கடற்கரை ஊரும் அதற்குப் பக்கத்தில் வசந்தபுரம் என்னும் ஊரும் அதனைத் தாண்டிச் செல்ல வலித்தூண்டல். அது தொடர்ந்து கீரிமலைக்கு செல்கிறது.

வசந்தபுரம்

இதில் வசந்தபுரம் என்பது ஒரு குடியேற்றத் திட்டமாக விளங்கிய ஊர். இங்கு சீவல் தொழிலாளர்கள் வாழ்ந்து வந்தனர். இங்கு பாரதி சனசமூக நிலையம் என்ற வாசிகசாலை உண்டு. இங்கு பின்னர் கருப்பனி பதனிட்டு கருப்பட்டி காய்ச்சும் தொழிற்சாலை ஒன்று நிறுவப்பட்டது.

இளவாலையில் வாழ்ந்த வெள் ஓளாளர் என்போருக்கு தமக்குள்ளேயே உயர்ந்தவர், தாழ்ந்தவர் என்ற எண்ணப்பாடு உண்டு. சைவசமயத்தைச் சார்ந்தவர்களுள் வடக்கு இளவாலையை சேர்ந்தவர்கள் என்று சொல்வோர் தாம் மற்றவர்களை விட உயர்ந்தவர்கள் என்ற எண்ணம் எப்போதும் உண்டு.

ஒரு முறை தெல்லிப்பழை கிராமசபைக்கான தேர்தல் நடைபெற்றது. அதில் எமது பகுதியில் கருகம்பணையைச் சேர்ந்த ஒருவர் போட்டியிட்டார். அவருக்கு வடக்கு இளவாலையினர் என்போர் ஆதரவு தெரிவித்தனர்.

ஆகவே அவரை வெல்லமுடியாது என்று கருதிய ஏனையோர் ஒரு தந்திரோபாயத்தை கையாண்டனர். வசந்தபுரத்திலுள்ள சீவல் தொழிலாளர் ஆறுமுகம் என்பவரை வேட்பாளராக நிறுத்தி அவருக்கு தங்களது ஆதரவைத் தெரிவித்தனர். அதனால் கருகம்பணை வேட்பாளர் தோற்றுப்போக வசந்தபுரத்து ஆறுமுகம் வெற்றியடைந்தார்.

சிறிய கிராமசபை தொடங்கி வல்லரசுகள் வரை எங்குமே அரசியல் சாணக்கியங்கள் ஒரேமாதரித்தான்.

சேந்தான்குளம்

அடுத்து சேந்தான்குளம். இது கடற்கரைப்பகுதி. முன்னொரு காலத்தில் இந்தக் கடற்கரைப் பகுதியில் முற்குகர்கள் மீன் பிடித்து வந்தனர். இந்த முற்குகர் என்போரே மட்டக்களப்பின் ஆதிக்குடிகளாக உள்ளனர். இவர்கள் இராமாயணத்தில் இராமனுக்கு உதவிய படகோட்டி குகனின் பரம்பரையினர் என்று மட்டக்களப்பு மான்மியம் என்னும் நூல் கூறுகின்றது.

இங்கு கடற் கரைப் பகுதியில் மீன் பிடித் தவர்களின் தலைவர்களாக உசமன், சேந்தான் ஆகியோர் இருந்திருக்கின்றனர். சேந்தான் வாழ் ந் த பகுதியே சேந்தான் குளம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது.

இந்தக் கடற்கரையில் ஒரு விசேடமென்னவெனில் இங்கு கடலுக்குள் நீண்ட தூரத்துக்கு கற்கள் எதுவும் இல்லாமல் வெறும் மணலாகவே இருக்கும். இதனால் கரையிலிருந்து குளிப்பவர்களுக்கு வசதியாக உள்ளது. ஆனால் தனியே மணல் மட்டும் உள்ளதால் கடல்சுழி ஏற்படுவதற்கான வாய்ப்புகள் அதிகம் உண்டு. அதனால் பல மரணங்களும் சம்பவித்திருக்கின்றன.

இந்தக் கரையில் ஒரு சிறிய கிணறு உண்டு. கடற்கரையில் இருந்தாலும் இந்தத் தண்ணீர் உப்புக்கரிப்பதில்லை. குழிப்பதற்கு மிகவும் சுவையானது.

யாழ்ப்பாணக் குடாவைச் சுற்றி மூன்றுபக்கம் கடல் உள்ளதால். ஓவ்வொரு ஊர்க் கடற்கரையிலும் ஓவ்வொரு மீனின் சிறப்பு உண்டு. பண்ணைக்கடலில் இறால் விசேடம், மாதகலில் பிடிக்கப்படும் முரல்மீன் சுவையானது. அதுபோல சேந்தான்குளத்தில் சிங்கறால் விசேடம்.

இங்கு பிற்காலங்களில் கரவலைத் தொழில் சிறப்பாக நடைபெற்றது. பலாவி, மயிலிட்டிப் பகுதியிலிருந்து வந்து வாடிபோட்டு கரவலைத் தொழில் செய்தவர்கள் ஆழ்கடலுக்கு இயந்திரப் படகுகள் மூலம் சென்று மிகப்பெரிய சுறாமீன்களைப் பிடித்து வந்தார்கள். அவை அக்காலத்தில் கொழும்புக்கு ஏற்றப்பட்டன. இவர்கள் இந்தப்பகுதியில் ஒரு மாதா கோவிலையும் நிர்மாணித்திருந்தார்கள்.

அதை அடுத்துள்ள பகுதி வலித்தூண்டல். இங்கும் ஒரு மாதா கோவில் உண்டு. இங்கு கரைப்பகுதியில் தூண்டில் போட்டு மீன் பிடித்ததால் வலித்தூண்டில் என்று இருந்து வலித்தூண்டல் என்று மருவியிருக்க வாய்ப்பிருக்கிறது. இங்குதான் இலங்கையின் பிரபல எழுத்தாளர் அகத்தியர் திருமணம் செய்து வாழ்ந்தார்.

கீரிமலை

அதற்குத்து கீரிமலை. இது மிகவும் பிரசித்தி வாய்ந்த இடம். சிங்கள மக்களின் முதாதையான விஜயன் இங்கு வந்து இறங்கியதாகக் கூறப்படுகின்றது. பின்னர் இவன்வழி வந்த உக்கிசிங்கனும் இங்கு வந்ததான் இறங்கியுள்ளான்.

இது ஆதியில் புண் ணியபுரம் என்று அழைக்கப்பட்டது. பின்னர் இங்கு திருத்தம்பலம் என்னும் இடத்தில் உண்டாகிய கோயிலாதலால் இது திருத்தம்பலேஸ்வரம் என்று அழைக்கப்பட்டது.

கீரிமுகம் கொண்ட நகுலமுனிவர் இங்கு வந்து மலைச்சாரவில் இருந்த ஊற்றில் தீர்த்தமாடி சிவனை வணங்கி கீரிமுகம் மாறியதாக வரலாறு உண்டு. அதனாலேயே கீரிமலை என்று பெயர்பெற்றது.

குதிரைமுகம்போன்று குன்ம வியாதியால் பீடிக்கப்பட்ட சோழநாட்டு இளவரசியான மாருதப்புரவீக வல்லி இங்கு வந்து நகுலமுனிவரைக் கண்டு, அவர் சொற்படி உவர்ச்சல் மத்தியில் சுத்த தீர்த்தமும், மலையருவித் தீர்த்தமும் கலந்த உத்தம தீர்த்தத்தில் நீராடிச் சிவனை வணங்கி சுகமடைந்தாள்.

உக்கிரேசனன் என்ற அரசன் மாருதப்புரவீகவல்லியை கீரிமலையில் கண்டுதான் அழகில் மயங்கித் தூக்கிச் சென்று திருமணம் செய்து கொண்டான்.

கீரிமலைக் கேளி

இவ்வாறு பல வரலாற்றுச் சம்பவங்களுடன் தொடர்பு கொண்டது கீரிமலையாகும். இங்கு ஆடுஅமாவாசைத் தினத்தில் பிதிர்க்கடன் செய்வது விசேடமான தொன்றாகும். அத்தோடு யாழ்குடாநாட்டிலுள்ளவர்கள் இறந்தோருக்கான அந்தியேட்டிக் கிரியை செய்வதற்கும் கீரிமலைக்கே வருகின்றனர் என்பதும் சிறப்பாகும்.

சேந்தான் குளத்திலிருந்து மேற்குப்பக்கமாக திருவடி நிலை உள்ளது. அது மாதகல் வரைக்கும் செல்கிறது. இந்த திருவடி நிலை என்ற இடமே இலங்கைக்கு புத்தர் வந்து இறங்கிய இடமாக வரலாற்றில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஜந்துகண் மதவு

திருவடிநிலைக்கு முன்பாக எமது சுற்றாடலில் உள்ளவர்களுக்கான சுடலை உண்டு. இதற்கு முன்பாக ஜந்துகண் மதவு என்னும் பெரிய மதவு உண்டு. மாரி காலத்தில் அளவெட்டியிலிருந்து உய்யனை வழியாக வரும் வெள்ளாம் வழிந்தோடுவதற்காக வெள்ளவாய்க்கால் அந்தக்காலத்தில் தோண்டி விட்டுள்ளார்கள்.

அது சித்திரமேழிக்கு மேற்காகச் சென்று எதிர்வரும் ஊர்களை எல்லாம் குளிர்வித்து, பெருவயலில் முடிகிறது. அங்கு வரும் வெள்ளாம் நெல்வயல்களுக்கு விருந்தாகி மேவிப் பனங்காட்டு வழியாக ஜந்துகண் மதவை அடைந்து கடலில் கலக்கிறது. அதேபோல் வடக்குப் பக்கத்தில் கருகம்பனை, மயிலங்கூடல், இந்தனை வழியாக வரும் வெள்ளாம் புளியடி மதவு ஊடாக பெருவயலில் கலந்து ஜந்துகண் மதவை அடைகிறது.

இருபக்கங்களிலிருந்தும் பங்குவயல், பள்ளவயல், சுப்பன்மேடு, குளானை, கிராம்பனை, சோளன்காடு, காளியானை ஆகிய இடங்களினாடாக வெள்ளம் ஜந்துகண் மதவை அடைந்து கடலில் கலக்கிறது. மாரிகாலத்தில் ஜந்துகண் மதவில் வெள்ளம் பாயும் வீரியத்தையும், ஆழகையும், அதன் பேரிரரச்சலையும் கேட்டுப் பார்த்து இரசிப்பதற்கென்றே பலர் அங்கு கூடுவதுண்டு.

இப்பகுதிகளில் சிற்றீஞ்சு என்று சொல்லப்படும் ஈச்சம் செடியில் பழுக்கும் ஈச்சம்பழும் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றது. செடியிலேயே

பழுத்த பழுத்தை பிடின்கிச் சாப்பிடுவது ஒரு தனிச்சலை. அதிகமாகப் பிடின்க நினைத்தால் வடலியில் பணையை வெட்டி பிளா செய்து அதில் ச்சம்பழுத்தைப் பிடுங்கி குடலையாகக் கட்டி வீட்டுக்கு எடுத்து வருவதும் உண்டு. நன்றாகச் சிவந்து பழுப்பதற்கு தயாராக இருக்கும் ச்சங்குலைகளை வெட்டிக் கொண்டு வந்து வீட்டில் உப்புத் தண்ணீர் தெளித்து கட்டித் தொங்கவிட்டால் மறுநாள் பழுத்து விடும். ஆனாலும் மரத்திலிருந்து பறித்துச் சாப்பிடும் பழுத்தின் ரூசி இருக்காது.

இச்சிறுகாடுகளில் ஆடிமாதங்களில் காத்தோட்டிக்காய் என்று ஒரு காய் காத்தோட்டிச் செடியில் காய்க்கும். அதன்சலை சகிக்கமுடியாத கசப்பாக இருக்கும். நாம் சில சுவைகளை உணவில் சேர்த்துக் கொள்வதில்லை. இனிப்பையும், காரத்தையுமே அதிகமாகச் சேர்த்துக் கொள்கிறோம். இனிப்புச்சுலையை சமப்படுத்தும் சக்தி கசப்புச் சுவைக்கு உண்டு. ஆடி அமாவாசை தினத்தன்று எமது ஊர்களில் உள்ள எல்லோரும் இந்தக் காத்தோட்டிக் காயை பொரித்து உணவில் சேர்த்துக் கொள்வர்.

ஆடி அமாவாசை தினத்தன்று அண்மையிலுள்ள சிறுகாடுகளில் காத்தோட்டிக் காய்களைப் பறித்த வந்து தெருவோரத்தில் பலர் விற்பது அன்று ஒரு மறக்கமுடியாத காட்சி.

வெள்ளவாய்க்கால் ஒடும் பாதைக்கு அருகில் நெடுந்தெரு ஓரத்தில் நாவலடிக்கு அண்மையில் ஒரு மதவு உண்டு. அந்த மதவை அண்டியபடி ஒரு கடை இருந்தது. அக்கடையை இரத்தினம் அண்ணார் என்பவர் நடாத்தி வந்தார். அவரிடம் அரிசி வாங்கப் போனால் கொத்தால் அளந்து போடுவார்.

ஒவ்வொரு தடவை போடும்போதும் ஒன்று, ஒன்று, ஒன்று என்று சொல்லிக் கொண்டேயிருப்பார். அடுத்தது போடும்போது இரண்டு, இரண்டு, இரண்டு என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பார். எத்தனை கொத்துப் போட வேண்டுமோ, அத்தனை கொத்தையும் அளப்பதில் இருந்து எமக்குப் போடுவரை சொல்லிக் கொண்டிருப்பார். எனக்கு அது அப்போது வேடிக்கையாக இருந்தது. ஏனென்று விளங்க வில்லை.

இப்போதான் அதன் காரணம் தெரிந்தது. அவர் வயது போனவர் ஆகையால் அளக்கும்போது மறந்து விடுவார். அதனை

மறக்காமல் இருப்பதற் காகத் தான் அப்படிச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதனை இப்போது விளங்கிக் கொள்கிறேன். அதனை நானும் கடைப்பிடிக்கிறேன்.

காடிவளைக்கு வலது பக்கத்தில் பத்தாவத்தை என்னும் சிற்றார், அதனருகே சோடக்கன் என்னும் குறிச்சி அதற்கு பக்கத்தில் பொல்வத்தை, இதற்குப் பக்கத்தில் உள்ள பகுதிகளை வடக்கு இளவாலை என்றே அழைப்பார்கள். அதற்கு இடது பக்கத்தில் வேரவல், அதன் அருகே மயிலங்கூடல் அதன்வழியாக கருகம்பனை அதற்கப்பால் கீரிமலை.

பத்தாவத்தையில் 1700 ஆம் ஆண்டளவில் புனித பிலிப்பு நேரியார் பேரில் ஓர் ஆலயம் அமைந்திருந்தது. ஒல்லாந்தர் காலத்தின் பின்பு ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின்போது 1873 இல் கல்லால் ஆன ஆலயம் ஒன்று கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளது.

இப்பகுதிகளில் உள்ள ஊர்களான பத்தாவத்தை, பொல்வத்தை, மனுத்தாவத்தை என்ற ஊர்கள் உள்ளன. இவை சிங்களப் பெயர்கள் என்று வாதிடுவோரும் உண்டு. வத்தை என்றால் தோட்டம். பொல்வத்தை என்றால் தென்னந்தோட்டம் என்றும் சிங்களத்தில் பொருள்படும்.

ஆனால் வத்தை என்பது தூய தமிழ்ப் பெயர். வத்தை என்றால் நீர்ப்பரப்பை கடந்து செல்லப் பாவிக்கும் கருவி என்று பொருள்படும். ஆகவே வத்தைகள் மலிந்து காணப்பட்ட பகுதி வத்தை என அழைக்கப்பட்டது என்று கலாநிதி.இ.பாலசுந்தரம் தெரிவித்துள்ளார்.

வடக்கு இளவாலைக்கு கிழக்காக இளவாலை ஆலடிச்சந்தி வரைக்கும் நீள்கிறது. தெற்காக ஆனைவிழுந்தான பிள்ளையார் கோயிலைத் தாண்டினால் உய்யனை வெளி. அதன்வழியாகச் சென்று அளவெட்டியைத் தொடுகிறது.

இந்த உய்யனைவெளி என்பது அந்நாட்களில் மாட்டுவண்டில் சவாரி நடைபெறுகின்ற இடமாகத் திகழுந்தது.

மேற்குப் பக்கத்தில் இளவாலையானது குழந்தையர் வளவு என்னும் குறிச்சி, சித்திரமேழி என்னும் ஊர், தும்மலை என்னும்

குறிச்சி,, போயிட்டி என்னும் சிற்றுார், சீந்திப்பந்தல் என்னும் குறிச்சி, மார்சன்கூடல் என்னும் ஊர் வழியாக மாதகலை நோக்கிப் போகிறது.

குழந்தையர் வளவு

குழந்தையர் வளவு என்றாலே என் நினைவுக்கு முதலில் வருவது பிள்ளையார் கோயில்தான். வெறும் நான்கைந்து குடும்பங்கள் சேர்ந்து பராமரிகின்ற கோயில் அது. ஒரு கிணறும், கிணற்றோடு சேர்த்து ஒருஆலமரமும் அதனடியில் ஒரு பிள்ளையார் என்று மிகவும் இயற்கையான அழகான பிரதேசம்அது.

அங்கு எனக்கொரு மாமி இருந்தார். அவரது வீட்டு வளவுக்குள் சிறிய கழுகுத் தோட்டம் இருந்ததால் அவரை நான் கழுகுக்குள் மாமி என்றே கூப்பிடுவதுண்டு. பிள்ளையாருக்கு அவர் படைக்கும் அழுதும் களியும் தனிருசி.

அவரின் கணவர் திருமணம் செய்து சிலவருடங்களிலேயே இறந்து விட்டார். ஆனால் கணவரின் உறவினர்களை தான் இறக்கும் வரை நேசித் ததை, மதித் ததை, அவர்களுக்கு உதவிசெய்ததைக் கண்டு நான் ஆச்சரியப்பட்டிருக்கிறேன்.

சித்திரமேழி

சித்திரமேழி என்பது ஒரு அழகிய விவசாயக்கிராமம். சித்திரமேழி என்னும் சொல் வெளிப்படையாகப் பார்த்தால் சித்திரம் என்றால் அழகு, மேழி என்றால் கலப்பை என்று பொருள். அதாவது அழகிய கலப்பை என்னும்போதே விவசாய பூரி என்பது தெளிவாகிறது.

ஆனால் இவ்வுரின் பெயருக்கு ஒரு சரித்திரச்சான்று உண்டு. ஓன்பதாம் நூற்றாண்டுப் பகுதிகளில் இலங்கையை சோழமன்னர்கள் ஆண்டனர். சோழர்களே பொலநறுவையை தலைநகராக்கி ஆட்சி செய்தனர்.

இவர்களது நிர்வாகப் பகுதிகளில் பஞ்சாயத்துக் குழுக்கள், விவசாயக்குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டன. இக்குழுக்கள் குடும்பை முறை மூலம் தெரிவு செய்யப்பட்டன. அதாவது ஒரு குடும்பில் பெயர்களை ஒலைச்சுருளில் எழுதிப்போட்டு அதிலிருந்து எடுக்கப்பட்டு இக்குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டன.

இவ்வாறு அமைக்கப்பட்ட விவசாயக்குழுக்கள் சித்திரமேஹி என்று அழைக்கப்பட்டன. அதன் எச்சமாக இருப்பதுதான் இந்த சித்திரமேஹி என்னும் ஊராகும்.

இங்கு விவசாயம் மட்டுமல்ல பாலும், தயிரும், மோரும், வெண்ணெயும் நிறைந்து காணப்படும். கீரிமலைக்கு அந்தியேட்டிக் கிரியைக்காக வரும் குடாநாட்டு மக்கள் சித்திரமேஹிக்கு வந்து தயிர் வாங்கிச் செல்வதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர்.

சித்திரமேஹியில் ஒரு வைரவர் ஆலயம் உண்டு. அதற்குப் பக்கத்தில் சித்திரமேஹி சனசமூக நிலையம் உண்டு. சனசமூக நிலைய வாசலில் ஒரு பெரிய நெல்லிமரம் உண்டு. நெல்லிக்காய் என்பது உடல் ஆரோக்கியத்துக்கு அருமருந்தாகும். இங்கு காய்த்துக் குலுங்கும் நெல்லிக் காய்களை மக்கள் சாதாரணமாகப் பறித்து உண்பார்.

இந்தச் சனசமூக நிலையத்தின் கொடியே தமிழரசுக் கொடியாக இருந்தது. பச்சை, சிவப்பு, மஞ்சள் நிறத்தில் மிகப்பெரிய தொங்கு திரைச்சீலை அந்த சனசமூக நிலையத்தின் மண்டபத்தின் பின்கவரில் விசேட விழாக்களில் தொங்கும்.

இலங்கை குடியரசாக்கப்பட்டபோது தமிழர்களின் உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டு புறந்தள்ளப்பட்டதை எதிர்த்து தமிழரசுக்கட்சித் தலைவர் எஸ்.ஜே.வி.செல்வநாயகம் தனது பாராளுமன்ற உறுப்பினர் பதவியை இராஜினாமா செய்தார். அதன் பின்னர் இடைத் தேர்தல் நடைபெற ஆயத்தங்கள் செய்யப்பட்டன.

அப்போது சித்திரமேஹி சனசமூக நிலையத்தில் தமிழரசுக் கட்சியின் அரசியல் கூட்டம் நடைபெற்றது. மாவை சேனாதிராசா வருகை தந்திருந்து கேள்விகளுக்குப் பதிலளித்தார்.

இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் எஸ்.ஜே.வி.செல்வ நாயகத்தை எதிர்த்து வி.பொன்னம்பலம் போட்டியிட்டார். அவரது கருத்தரங்கு அடுத்தவாரம் இச்சனசமூக நிலையத்தில் நடைபெற்றது. வி.பொன்னம்பலம் கேள்விகளுக்கு பதிலளித்தார். இரண்டு கருத்தரங்குகளுமே மிகவும் ஆரோக்கியமாக நடைபெற்றன என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

சித்திரமேழியில் சைவத்துமிழ் அறிஞராகத் திகழ்ந்தவர் மறைந்த வித்துவான்.சைவப்புலவர்.வ.செல்லையா ஆசிரியர் அவர்களாகும். இலங்கையில் சைவப்புலவர் சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது அதன் ஆரம்பகர்தாக்களில் ஒருவராகத் திகழ்ந்தவர். நாவலர் நெறியில் நால்வர், ஈழத்துச் சித்தர் சிரோன்மணிகள் என்ற நூல்களின் ஆசிரியர்.

இவர் இளவாலை மெய்கண்டான் மகாவித்தியாலயத்தில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். இக்காலங்களில் அவரிடம் தமிழ் கற்றேன் என்பது எனக்குப் பெருமை. என்னை ஆளாக்கியவர்களில் செல்லையா ஆசிரியரும் ஒருவர்.

வெங்காயக்கூடை

சித்திரமேழியில் ஒரு பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம் உண்டு. அதனோடு எனக்கு ஒரு தொடர்பு இருந்தது. 1970களில் என்று நினைக்கிறேன். சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கா பிரதமராக இருந்தபோது வெளிநாட்டு இறக்குமதிகளை நிறுத்தியிருந்த நேரம். உள்ளுரில் வெங்காய உற்பத்தி அமோகமாக நடைபெற்றது.

விளைவிக்கப்படும் வெங்காயத்தை பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்ககங்களே வாங்கும். சித்திரமேழி பலநோக்கு கூட்டுறவு சங்கமும் எமது பகுதியிலிருந்த வெங்காயத்தை கொள்வனவு செய்து கொழும்புக்கு அனுப்பியது.

அப்போது வெங்காயத்தை கொழும்புக்கு அனுப்புவதற்காக அவற்றைக் கூடையிலே போடுவார்கள். அந்தக் கூடைகள் பண ஈக் கிளாலே பின்னப்படும். இது அக்காலத்தில் உள்ளூர் கைத்தொழிலாக பெண்கள் வீடுகளில் பின்னுவார்கள். அதனை பலநோக்குக் கூட்டுறவுச்சங்கம் வாங்கும்.

சங்கத்தின் பின்னால் பெரிய மண்டபம் உண்டு. விவசாயிகளிடம் கொள்வனவு செய்யப்படும் வெங்காயத்தைக் கொண்டு வந்து கொட்டுவார்கள். மலைபோல வெங்காயம் குவிந்து கிடக்கும். சுற்றிவர ஆட்கள் இருந்து வெங்காயக்கூடையில் வெங்காயத்தைப் போட்டுக் கட்ட வேண்டும். ஒரு கூடை நிரப்பிக் கட்டினால் இரண்டு சதம் தருவார்கள். அன்றைய காலகட்டத்தில் இரண்டு சதம் பெறுமதியானதுதான்.

சிறுவர்கள் பாடசாலை முடிந் ததும் எல் லோரும் வெங்காயக்கூடை போடப் போவார்கள். நானும் போய் வெங்காயம் கூடையில் போட்டிருக்கிறேன். மலைபோல குவிந்திருக்கும் வெங்காயக் குவியில் இருந்து கையால் அள்ளிக் கூடையில் போடும்போது கைவிரல்களின் பின்புறத்தில் தோல்கள் உரிந்து வேதனையாக இருக்கும். இருந்தாலும் பணத்தின் தேவை கருதி தொடர்ந்து கூடை போட்டிருக்கிறேன்.

மார்சன்கூடல்

இங்கு ஒரு முருகமூர்த்தி கோயிலும், பாடசாலை ஒன்றும் உள்ளது. மார்சன்கூடல் என்ற பெயர் தொடர்பாகவும் இதிகாசக்குறிப்பு ஒன்று உண்டு. இலங்கையை இராவணன் என்ற அரசன் அரசாண்டான். இவனுடைய மாமனின் பெயர் மார்சன். இவன்தான் மாயமானாகப் போய் சீதையை இராவணன் கவர்ந்து செல்ல உதவினான் என்று இராமணத்தில் கூறப்படுகின்றது. இந்த மார்சனின் பகுதியாக இருந்ததே இந்த மார்சன்கூடல் என்று கூறப்படுகின்றது. இதற்கான ஆதாரம் எங்கும் குறிப்பிடப்படவில்லையாயினும் மரபுவழியான செவிவழிச் செய்தியாக இது உள்ளது.

மாரி என்பது காவல் தெய்வம். மாரிகோயில் உள்ள இடம் மார்சம் என்றழைக்கப்பட்டது. இங்கு பனங்கூடல் அதிகமாகக் காணப்பட்டது. அதனால் இது மார்சம்கூடல் என்றாகி மார்சன்கூடல் என்றாகியது என்று கலாநிதி.இ.பாலசுந்தரம் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சித்திரமேழியை அடுத்து தும்மலை, தும்மலையின் கிழக்கே நாவலடி என்னும் குறிச்சி, அதனைத் தாண்டி நேராகப்போக இளவாலைச் சந்தி வருகிறது. இதன் கிழக்குப் பக்கத்தில் சென்ஜேமஸ் என்னும் கிராமம் அதற்கு வலது பக்கமாக முள்ளானை என்னும் ஹார் அதனைத் தாண்டிச் செல்ல சிறுவிளான், அளவெட்டி என்று போகிறது.

சென்ஜேமஸ் (திராட்சையூர்)

சென்ஜேமஸ் என்பதும் ஒரு அழகிய கிராமம். இங்கு ஒரு கிறித்தவ ஆலயம் காணப்படுகின்றது. இங்குள்ளவர்கள் எல்லோருமே கிறிஸ்தவர்கள்தான். சென்ஜேமஸ் என்ற இக்கிராமம் முன்பு வேர்க்குத்தி கடவை என்று அழைக்கப்பட்டது.

முற்காலத்தில் துணிக்குச் சாயம் போடுவதற்கு ஒரு செழியின் வேரைப் பயன்படுத்தினார்கள். இந்த வேரைக் குத்தி எடுத்து வரும் தெரழிலாளர்கள் வாழ்ந்த இடமாகையால் வேர்க்குத்தி கடவை என்று அழைக்கப்பட்டது.

வேர்க்குத்தி கடவை வரலாறு

ஆனைவிழுந்தானில் பெருந்தொகையான இயற்கை தாவரமான சாய வேர் காணப்படுகின்றது. இச்சாயவேரானது யாழ்ப்பணத்தின் பழைய பொருளாதார அமைப்பு முறையில் முக்கிய இடம் வகித்துள்ளது. இச்செழி ஆடைகளுக்கு சாயமிட பயன்பட்டது. ஆடைகளுக்கு சாயமிடும் தொழில் அக்காலத்தில் மிகவும் உன்னதமான, தனித்துவமான வேறு எவருக்கும் அடிமையாகாத கெளரவமான தொழிலாகக் கணிக்கப்பட்டது. அக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணம் இச்சாய உற்பத்திக்கு புகழ்பெற்றதாக இருந்தமையால் யாழ்ப்பாண அரசரே போர்த்துகேயரால் சாய ராசா என அழைக்கப்பட்டார் என Queyroz என்பவரின் The Spiritual and Temporal conquest of Ceylon எனும் நூலில் காணலாம்.

போர்த்துகேயர், ஓல்லாந்தர் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்துக்கு அதிக வருவாய் தேடித்தந்த ஏற்றுமதிப் பொருளாகவும் இது விளங்கியது என P.E.Peiris என்பவர் தனது The Kingdom of Jaffna Pattam என்னும் நூலில் குறிப்பிடுகின்றார். மேற்கூறப்பட்ட இரு சுற்றுக்களில் இருந்தும் இத் தொழிலின் மேன்மையையும் இத்தொழில் செய்தோறின் தனி கெளரவத்தையும் காணக்கூடியதாக உள்ளது. யாழ்ப்பாணத்திற்கு வருவாய் தேடித்தந்த இத்தொழிலின் காரணமாக அரசவைப் புலவர், கவிஞர், பொற்கால்லர், போர்வீரர் போன்ற பணியாளர்கள் வரிசையில் இவர்களும் வைத்து மதிப்பிடப்பட்டனர் என எண்ணவும் இடமுண்டு.

இச்சாயவேர் இயற்கைத்தாவரமாக ஆனைவிழுந்தானில் காணப் படுவதும், இவ் விடத் திற் கு மிக அன்மையில் வேர்க்குத்திக்கடவை என்ற இடப் பெயர் இருப்பதும் (இன்று வரை வலிகாமத்தில் இளவாலை புனித யாகப்பர் ஆலய சுற்றாடலில் மட்டுமே இவ்வேர் காணப்படுகின்றது).

வேர்க்குத்தி கடவை என்ற ஊர் பின்னர் சென்ஜேம்ஸ் என்று பெயர் மாற்றப்பட்டது. இப்போது திராட்சையூர் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. இப்பகுதியில் முந்திரிகைப்பழச் செய்கை அதிகமாக உண்டு. இப்பகுதியின் முந்திரிகைப் பழம் மிகவும் சுவையுள்ளது. முந்திரிகைப்பழத்துக்கு பிரபல்யமான ஊராகையால் திராட்சையூர் என்று அழைக்கப்படுகின்றது.

தகவல்: Thiraadchaiyur.com

இவ்வூரில் வெற்றிலைத் தோட்டங்கள் அதிகம். இங்கு இருந்த பாக்கியம் கடையில் நீண்டநாட்களாக நாங்கள் வாடிக்கையாளராக இருந்தோம். சுறுசுறுப்பும், மனிதனேயமும் கொண்டவர் பாக்கியம்.

முள்ளானை

அதன் பக்கத்தில் உள்ள ஊர் முள்ளானை. முற்காலத்தில் இங்கு யானைகள் கட்டிலைக்கப்பட்ட இடமாக இருந்ததால் முள்ளானை என்று அழைக்கப்படுகிறது என்பது மரபுவழிச் செய்தியாகும்.

அதேவேளை குதிரை முகம் மாறவேண்டி தலயாத்திரை செய்ய இந்தியாவிலிருந்து இலங்கை வந்த மாருதப்புரவீக வல்லி (இவரே மாவிட்டபுரம் கந்தசாமிக் கோயிலைக் கட்டியவராவர்) கீரிமலையை அண்டி தங்கியிருந்த நாட்களில் அவளின் யானை ஒன்று மதம்கொண்டு அட்காசம் செய்தது.

யானைப்பாகர்கள் அங்குசுத்தால் குத்தியும், வேல், அம்புகளால் தாக்கியும் யானையை அடக்க முயன்றனர். அவர்கள் முயற்சி பலனற்றுப் போனது. தாக்கப்பட்ட ஆயுதங்கள் முள்ளோலத் தோன்றின. முள்ளானை ஒடித்திரிந்த இடம் முள்ளானை என அழைக்கப்பட்டது என்று மட்டுவில் ஆ.நடராசா ஆனைவிழுந்தான் ஆலயவரலாற்றில் தெரிவித்துள்ளார்.

இங்கு ஓர் பிள்ளையார் கோவில் உண்டு. ஒரு ஆரம்பப் பாடசாலையும் உண்டு.

முள்ளானை ஒரு விவசாய பூமி. இங்கு புகையிலைச் செய்கை அதிகமாக உண்டு. அதனால் புகையிலை உணத்துதல், சிப்பங்கட்டுதல், கோடாப் போடுதல் போன்ற தொழில்கள் புகையிலைச் சங்கம் மூலமாக சிறந்து விளங்கின.

இளவாலைச் சந்தியிலிருந்து வலது பக்கம் மனுத்தாவத்தை அதனைத் தாண்டி நேராகப் போக பெரியவிளான் என்னும் ஊர். அது தொடர்ந்து தொட்டிலடி, சண்டிலிப்பாய் என்று நீள்கிறது.

இளவாலை

மேற்குறிப்பிட்ட ஊர்கள், குறிச்சிகள், கிராமங்கள் எல் லாவற் றையும் இணைத் துத் தான் இளவாலை என்று அழைக்கப்படுகிறது. இளவாலையை ஊடறுத்து சேந்தான்குளம் வழியாக கீரிமலைக்கு ஒரு நேரான நெடுஞ்சாலை செல்கிறது. இச்சாலையில் சேந்தான் குளத்திலிருந்து பார்த்தால் சித்திரமேழி, இளவாலைச் சந்தி, பெரியவிளான் சந்தி என்று நேராகச் சென்று தொட்டிலடிக்கு பண்டத்திரிப்பிலிருந்து வரும் சாலையில் இணைகிறது.

இது ஒரு நேரான சாலை என்பது சிறப்பாகும். இந்தச் சாலைக்கு மேற்குப்பக்திலுள்ள ஊர்கள் ஒரு பகுதியான கிராமசபையைக் கொண்ட பிரதேசமாகவும், சாலையின் கிழக்குப் பகுதியில் உள்ள ஊர்கள் தெல்லிப்பழை பிரதேசசபையுடன் இணைந்த பகுதியாகவும் உள்ளன.

இளவாலை பெயர்க்காரணம்

இளவாலை என்னும் ஊர்ப்பெயர்க் காரணங்கள் பலவாறு கூறப்படுகின்றன. வாழைத் தோட்டங்கள் நிறைந்த பகுதியாக இருந்தது. வாழையில் இலைவாழை என்றொரு இனம் உண்டு. இங்கு இலைவாழை செழித்து ஓங்கியிருந்தது. இலைவாழை என்ற சொல் தீரிந்து இளவாலையாகியது என்று கலாநிதி.இ.பாலசுந்தரம் இடப்பெயர் ஆய்வு என்ற நூலிலும், யாழிப்பாணத்து மண்வாசனை என்ற நூலில் பிரான்ஸ் வண்ணை தெய்வமும் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

பெருவயல்

எனது வீட்டுக்கு முன்னாலுள்ளது தரவை. அதன் மேற்குப்புறத்தில் உள்ளது பண்டவனை வயல். அதன் முடிவில்

சேந்தான்குளம் தொட்டிலை நெடுஞ்சாலை உண்டு. அதற்கு மேற்காக பெருவயல் உண்டு. இங்கு ஒரு குளமும் வயலின் பிற்பகுதியில் நாச்சிமார் கோவிலும் உண்டு. தமிழர்கள் எப்பொழுதும் தம்மைச் சுற்றி சிறுதெய்வ வழிபாடுகளை மேற்கொண்டு வந்தாள்ளனர் என்பதற்கு நாச்சிமார் கோவில் ஒரு சாட்சி.

இந்தப் பெருவயலில் நெற்செய்கையே பிரதானமானதாக இருந்தது. முன்பெல்லாம் மொட்டைக்கறுப்பன் போன்ற ஆறுமாத நெல் இனங்கள் செய்கை பண்ணப்பட்டன. பின்னர் குறுகிய கால நெல்லினங்கள் அறிமுகம் செய்யப்பட்டன.

அகிழானின் ஆட்சி

இங்கு அறுவடை செய்யப்படும் காலத்தில் நெல் முன்றுவிதமாக சேகரிக்கப்படுகிறது. நெல்வயல் உரிமைக்காரர் தொழிலாளர் களுக்கு கொடுத்துவிட்டு தனது நெல்லை வீட்டுக்கு எடுத்துச் செல்வார்.

வயலில் வெள்ளெலி என்றொரு எலி வாழும். இதனை அகிழான் என்று கிராமங்களில் கூறுவதுண்டு. இது நெல் விளையும் காலத்தில் தனது பற்களால் கொத்துக் கொத்தாக அறுத்து எடுத்துக் கொண்டு போய் தனது புற்றில் சேமித்து வைத்திருக்கும். இந்த எலிக்கூட்டம் அறுத்தெடுத்தது போக மீதியையே விவசாயி அறுவடை செய்வான்.

அறுவடை முடிந்த பின் இந்த அகிழான் புற்றில் வெட்டி நெல் எடுப்பதற்காக கூலித் தொழிலாளர்கள் வருவார்கள். அவர்கள் அகிழானைப் பிடித்து கறிக்காக எடுத்துச் செல்வதும், நெல் எடுப்பதுமாக இரண்டு நோக்கத்தைக் கொண்டிருப்பார்கள்.

இந்த அகிழான் ஒரு சிறியபிராணியாக இருந்தாலும் மிகவும் புத்திசாலியானது. முதலில் புற்றினை அடையாளம் காண்பார்கள். எலி புற்றில் உள்ள மன்னை வெளியில் கொண்டு வந்து போட்டிருக்கும். அதுதான் அடையாளம். ஆனால் அந்த இடத்தில் மன்வெட்டியால் வெட்டுவார்கள். புற்றே இருக்காது. எலி அந்த இடத்தை புற்று இல்லாதது போல அடைத்து வைத்திருக்கும்.

ஒருவாறு இடத்தைக் கண்டு பிடித்து தண்ணீரைப் பாய்ச்சவார்கள். சிலவேளை புற்றில் தண்ணீர் நிறைந்து எலி வெளியே வரும். அடித்துப் பிடித்து விடுவார்கள். வராவிட்டால் மண்வெட்டியால் வெட்டத் தொடங்குவார்கள். இவர்கள் வெட்டும் போது அகிழான் எலி மிக வேகமாக நிலத்தைத் தோண்டிக் கொண்டு முன்னே சென்று கொண்டிருக்கும்.

சில இடங்களில் புற்று முடிந்து விடும். எலி அந்த இடத்தை அடைத்து விட்டு முன்னே தோண்டிச் சென்று கொண்டிருக்கும். சில வேளைகளில் எவ்வளவு முயன்றும் பிடிக்க முடியாமல் போவதும் உண்டு.

அதன் புற்று நேராகப் போய்க் கொண்டிருக்கும். அதன் பக்கவாட்டில் அறைகள் காணப்படும். அந்த அறைகளில் நெற்கதிர்கள் நிறைந்து காணப்படும். அவற்றைத் தோண்டி எடுத்தால் ஆச்சரியப்படும் அளவிற்கு அகிழான் பதுக்கி வைத்திருக்கும். சில வேளைகளில் ஒரு புற்றில் மட்டும் அரைச்சாக்கு நெற்கதிர் எடுப்பார்கள்.

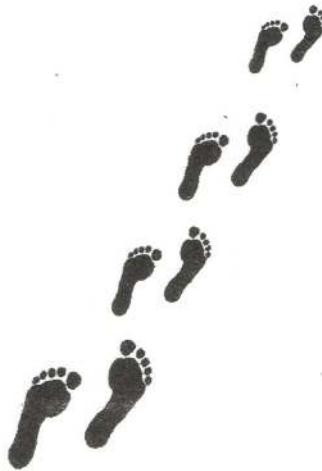
இந்தப் புற்றுகளில் ஆபத்தும் உண்டு. புற்றில் வாழும் எலிகளைப் பிடிப்பதற்காக பாம்புகள் இந்தப் புற்றுகளில் நுழைந்திருக்கும். புற்றை வெட்டும்போது வெட்டுபவரை பாம்பு கடித்து இறந்தவர்களும் உண்டு. புற்றை வெட்டுபவர்கள் மாலையில் வீடு திரும்பும்போது கறிக்கு எலிகளையும், சாக்குகளில் நெற்கதிர்களையும் நிரப்பிக் கொண்டு போவார்கள்.

இதனைவிட ஒவ்வொரு நெற்செடியின் அடியிலும் அறுவடை செய்யும்போது நெல்மணிகள் கொட்டியிருக்கும். இதில் ஒரு பகுதியை பறவைகள் கொத்திச் சாப்பிடும். மிகுதியை வறிய பெண்கள் எடுப்பார்கள். இவர்கள் கையில் ஒரு விளக்குமாறு வைத்திருப்பார்கள். வயலைக் கூட்டி அள்ளி சளகினால் பிடைப்பார்கள். அங்கு கிடைக்கும் நெல்லை கடகத்தில் போடுவார்கள். கடகம் நெல்லால் நிறைந்தவுடன் வீடு செல்வார்கள். சிலர் இவ்வாறு சாக்குகளை நிறைத்து எடுத்துச் செல்பவர்களும் உண்டு. இப்படியாக நெல் வயல் நெல் லு பகுதிபகுதியாக சேமிக்கப்படுகிறது.

இந்த வயல்களில் உள்ள சில கிணறுகளில் விலாங்கு மீன்கள் உண்டு. இந்த விலாங்கு மீனுக்கு ஒரு விசேடமான மருத்துவக் குறிப்பு உண்டு. நாரிப்பிடிப்பு உள்ளவர்களுக்கு, விலாங்குமீன் கைகள்ட மருந்து. விலாங்கு மீனை உயிருடன் பிடித்து வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒடியல் மாவில் பிட்டு அவிக்க வேண்டும். அவிந்த பிட்டை சுள்கில் கொட்ட வேண்டும்.

உடனேயே அந்தப் பிட்டில் பிடித்து வைத்திருக்கும் விலாங்கு மீனைப் போட வேண்டும். அது துள்ளத் துள்ள அதன் சதைகள் பிட்டுடன் கலந்து விடும். அந்தப் பிட்டை குழழத்துச் சாப்பிட்டு வந்தால் நாரிப்பிடிப்பு மாறிவிடும் என்பது கிராமங்களில் உள்ள பாட்டி வைத்தியம். இதனை எனது ஆச்சி(பேத்தி) சொல்லக் கேட்டிருக்கின்றேன்.

நானும் எனது

கோயிலும்

ஒன்றும் ஏனது கோயிலும்

ஒல்லுடை ஞானகாச்சிரை இல்லை

இற்றைக்கு ஜெந்து தலைமுறைக்கு முன்வாழ்ந்த வயிரவி என்னும் அருளாளரால் ஒரு பூவரச மரத்தழியில் குலம் வைத்து பூசை செய்து தொடங்கப்பட்டதுதான் ஒல்லுடை ஞானகவரவர் ஆலயம் என்பது செவிவழிச் செய்தி.

1896, 1910ம் ஆண்டுகளில் எழுதப்பட்டுள்ள அறுதி உறுதிகளில் இவ்வாலயத்தின் பெயர் காணப்படுகிறது. ஒல்லுடை என்பது அந்தத்தில் உள்ள செல்வம் அல்லது அந்தத்தைச் செய்யும் செல்வம் என்று பொருள் கொள்ளலாம் என மட்டுவில் ஆ.நடராசா அவர்கள் தனது ஆலயவரலாற்று நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

குலம் வைக்கப்பட்ட இக்கோயிலுக்கு சுந்தர ஜெயர் என்பவர் பூசை செய்தார். உச்சர் ஜெயர் என்பவர் பின்னர் பூசை செய்தார். இவர்கள் பிராமணர்கள் இல்லையாயினும் பூசை செய்த காரணத்தால் ஜெயர் என அழைக்கப்பட்டனர்.

1918ம் ஆண்டளவில் தம்பையா என்ற மைக் கப் படும் கனகசபை ஜெயாத்துரை என்பவர் முன்னின்று நிதி சேர்த்து மூன்று மண்டபங்களுடன் கூடிய மடாலயம் ஒன்றையும், மடைப் பள் ளி அறையையும், திருமஞ் சனக் கிணற் றையும் கட்டுவித்தார்.

இம்மடாலயத்திலும் வைரவர் மூலமே பிரதிட்டை செய்யப்பட்டது. இக்காலங்களில் பரமையர் என்று அழைக்கப்பட்ட பன்னாலை பரசாமி ஜெயர் என்னும் பிராமணர் பூசை

செய்தார்.

தைப்புசம், திருவெம்பாவை, திருவாதிரை ஆகிய தினங்களில் விசேட பூசைகள் நடைபெற்றன. திருவாதிரையில் ஊஞ்சல் நடைபெற்றது. அப்போது பாடப்பட்ட ஊஞ்சல் பாட்டே இப்போதும் பாடப்படுகிறது. இது யாரால் எழுதப்பட்டது என்பது தெரியவில்லை.

ஆனி உத்தரத்திலன்று அலங்காரத் திருவிழா நடைபெறும். 1947ம் ஆண்டளவில் மணிக் கோபுரம் கட்டப்பட்டது. பரமையருக்குப் பின்னர் அவரது மகன் அருளானந்த ஜெயர் பூசை செய்தார்.

1956ம் ஆண்டளவில் வேலுப்பிள்ளை என்னும் மனநோயாளி ஒருவர் கோயிலில் புகுந்து அங்கிருந்த குலத்தை பிடுங்கி ஏறிந்து விட்டார். பின்னர் பிராயசித்தும் செய்யப்பட்டு மீண்டும் வைரவர் குலம் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டது. அதிலிருந்து கோயிலில் அலங்காரத் திருவிழாச் செய்யும் வழக்கம் உண்டானது.

அருளானந்த ஜயரின் மறைவுக்குப்பின் அவரது அண்ணர் சிவானந் தையரும், பின் னர் அருளானந் தரின் மகன் சற்குணராசர்மாவும் பூசைகளை நடாத்தி வந்தனர்.

1918இல் கட்டப்பட்ட கட்டங்கள் பழுதடைந்த காரணத்தால் 1980இல் மீண்டும் கோயில் புனருத்தாரண வேலைகள் நடந்தன. 1981.07.05இல் வைரவர் பாலஸ்தானம் செய்யப்பட்டார். இக்காலத்தில் விமானத்தையுடைய கருவறை, அர்த்த மண்டபம், கும்பமேடை, ஒமகுண்டத்துடன் கூடிய நிர்த்த மண்டபம், நந்தி பலிபீடம், வசந்த மண்டபம் என்பன கட்டப்பட்டன.

விநாயகருக்கும், நாகதம்பிரானுக்குமான பரிவாரக் கோயில்கள் உருவாகின. மடைப்பள்ளி, வாகனசாலை, களஞ்சிய அறை என்பனவும் அமைக்கப்பட்டன.

1982.06.04இல் கீரிமலை நகுலேஸ் வரக் குருக்கள் தலைமையில் வைரவப் பெருமானுக்கும் பரிவார மூர்த்திகளுக்கும் பெருஞ்சாந்தி எனப்படும் மகாகும்பாபிசேகம் நடைபெற்றது.

இக்காலகட்டத்தில் கோயிலுக்கான இரண்டாம் வீதி உருவாக்கப்பட்டது. திரு.ச.கந்தையா, திரு.க. கணபதிப்பிள்ளை, சிவரீ சண்முகநாதக்குருக்கள், அ.இரத்தினம், திரு.அருணா சலம், திருமதி.க. தெய்வானைப்பிள்ளை, திரு.க.இ.வேலுப் பிள்ளை ஆகியோர் இரண்டாவது வீதிக்கு தேவைக்கான காணிகளை வழங்கினர்.

முன் பிருந்த மகாமண்டபம் பழுதடைந்தமையால் புதியமகாமண்டபம் கட்டப்பட்டது. 1987.08.28இல் குடமுழுக்கு செய்யப்பட்டது.

1982 கார்த்திகை மாதத்தில் புதிய மணிக்கோபுரம் கட்டி முடிக்கப்பட்டு மணி ஓலிக்கத் தொடங்கியது. 45 அடி உயரமான மணிக் கோபுரத்தில் 51கிலோ நிறையுள்ள கண்டாமணி தொங்கவிடப்பட்டுள்ளது. மலேசியாவைச் சேர்ந்த தத்தோ வயிரவநாதர் குடும்பத்தினரால் இம்மணிக்கோபுரம் கட்டப்பட்டது.

திருமஞ்சனக் கிணறு ஒன்று புதிதாகக் கட்டப்பட்டது. சைவபூசணம் சி.கார்த்திகேச இக்கிணறை கட்டியதவினார்.

1992.06.11இல் இராணுவநடவடிக்கை காரணமாக இவ்வுரில் இருந்த மக்கள் வெளியேறினர். அப்போது வைரவப் பெருமானின் தங்க நகைகளை வைரவரின் பாதங்களில் வைத்துவிட்டு கோயில் அரச்சகர் வெளியேறினார்.

1996இல் திரும் ப வந் தபோது கோயில் கதவு உடைக்கப்பட்டிருந்தன. ஆனால் தங்கநகைகள் யாவும் அப்படியே இருந்தன.

1998.01.31 தெப்பூசத் திருநாளிலிருந்து மீண்டும் நித்திய பூசைகள் ஆரம்பமாகின. து.குமாரசாமி சர்மா வைரவப்பெருமானுக்கு பூசைகள் செய்தார்.

பரிவாரமுர்த்தியான முருகனுக்கு கு.சுந்தரவிங்கம் குடும்பமும், திரு.வெற்றிவேலு குடும்பமும் முருகன் கோயில் வேலைகளைத் தொடக்கி வைத்தனர். 1999இல் தொடங்கப்பட்ட வேலைகள் நிறைவு பெற்றன.

முருகன் ஆலயத்தின் விமானத்தில் ஆறுபடைவீட்டுச் சிற்பங்களும் திரு.மு.கதிரிப்பிள்ளை குடும்பத்தினரால் நிறைவு செய்யப்பட்டன.

மீண்டும் புனருத்தாரண வேலைகள் நிறைவடைந்து 1999.07.01இல் புனராவர்த்தன அட்டபந்தன பஞ்சகுண்டபட்ச மகாகும்பாபிசேகம் ஆனித் திருவோணத்தில் இனிதே நடைபெற்றது. ஆனைவிழுந்தான் விநாயகர் ஆலய பிரதமகுரு சிவரீ இராம பாலச்சந்திரக் குருக்கள் தலைமையில் இக்கும்பாபிசேகம் நடைபெற்றது.

ஆலய பரிபாலனசபைத் தலைவர் திரு.க.இராசேந்திரம் தலைமையில், மீண்டும் கோயில் கட்டடங்கள் புதுப்பிக்கப்பட்டு 2011.06.19இல் புனராவர்த்தன அட்டபந்தன பஞ்சகுண்டபட்ச மகாகும்பாபிசேகம் சிறப்பாக நடைபெற்றது.

வைரவப் பெருமான்மீது முன்னோர்களால் திருவூஞ்சல் பாடப்பட்டுள்ளது. இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதர்.மு.கந்தையா அவர்களால் போற்றித் திருவகவல் பாடப்பட்டுள்ளது. மட்டுவில்

ஆ.நடராசா அவர்களால் ஒல்லுடைப் பதிகம் பாடப்பட்டுள்ளது. பண்டிதர் சி.அப்புத் துரை அவர்களால் மும்மணி மாலை பாடப்பட்டுள்ளது. சைவப்புலவர் கலாபூசணம் ச.செல்லத்துரை அவர்களால் ஆனந்தமாலை பாடப்பட்டுள்ளது.

(இக்கோயில் வரலாறு கூறும் தகவல்கள், மட்டுவில் ஆ.நடராசா அவர்கள் எழுதிய வரலாற்று நாலிலிருந்தும், ஆடி-ஆவணி 1999 சைவநீதி மாத இதழில் ஒல்லுடை ஞானவைரவர் ஆலய மகாகும்பாபிசேக விசேட இதழில் திரு.ச.செல்லத்துரை அவர்களால் எழுதப்பட்ட கட்டுரையிலிருந்தும் பெறப்பட்டன.)

ஒல்லுடை ஞானவைரவர் கோயில் என்றால் முதலில் ஞாபகத்துக்கு வருபவர் மறைந்த பெங்சனியர் வேலுப்பிள்ளை அவர்கள். அவர்தான் நீண்டகாலமாக கோயிலின் தலைவராக இருந்து கோயிலின் முன்னேற்றத்தில் மிகப்பெரிய பங்காற்றியவர்.

அடுத் து தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றிருந்த வர் சைவப்புலவர்.ச.செல்லத்துரை அவர்கள். அவரது பணி என்பது சொல்லாலும், செயலாலும் நிறைந்திருந்தது. இக்காலங்களில் சைவபூசணம். சி. கார்த்தியேசு ஆசிரியர் அவர்கள் கோயிலுடனேயே வாழ்ந்திருக்கிறார். இதனைத் தொடர்ந்து க.இராசேந்திரம் அவர்கள் கோயில் திருப்பணிகளை திறம்படச் செய்து சேவையாற்றி வருகிறார்.

ஒல்லுடை ஞானவைரவர் கோயில் எனது வீட்டுக்கு முன்பாக இருப்பதால் எனது இளமைக் காலத்தில் அரைவாசி நாட்களை அங்குதான் கழித்திருக்கிறேன்.

எங்கள் கோயிலின் ஜூயர் பொங்கும் களியின் ருசிக்கு எந்த உணவுமே முன்நிற்க முடியாது. அவ்வளவு சிறப்பு வாய்ந்தது. திருவிழாக்காலங்களில் கொடுக்கப்படும் பஞ்சாமிர்தத்திற்கு நிகர் வேறேதுமில்லை.

இக்கோயிலில் கூட்டுப்பிரார்த்தனை செய்வது மறக்க முடியாத நிகழ்வுகள். அதனால்தான் இப்பொழுதும் பஞ்சபுராணமும், சிவபுராணமும் மனதில் நிற்கின்றன.

நாதஸ்வரக் கலைஞர் சின்னராசா

திருவிழாக்காலங்களில் எங்கள் ஊரில் மறக்கமுடியாத ஒருவர் உண்டு. அது அளவெட்டி சின்னராசா. இவர் ஒரு நாதஸ்வரக் கலைஞர்.

எங்களுக்கு உள்ளவர்களுக்கு திருமணம் என்று கேள்விப்பட்டால் உடனே அந்த இடத்துக்கு ஆஜராகிவிடுவார். நான்தான் உங்கள் கல்யாணத்துக்கு நாதஸ்வரம் வாசிப்பேன். நான் நாதஸ்வரம் வாசித்தவர்கள் எல்லோருக்கும் ஆண்பிள்ளைதான் பிறந்திருக்கு என்று ஒரு தத்துவத்தை உதிர்த்து எப்படியும் வந்துவிடுவார்.

திருவிழாக்காலங்களில் இவர்தான் கோயில் மேளாம். சாதரணமாக இருக்கும் இவர் திருவிழா என்றால் மிகவும் மினுமினுப்பாக வருவார். உடையில் பளபளப்பு தெரியும், கழுத்தில் தங்கச் சங்கிலி மின்னும்.

சுவாமி வீதிவலம் வரும்போது வடக்கு வீதியில் தான் கச்சேரி வைக்கப் போகிறேன் என்று மறித்துவிடுவார். அப்போது ஒரு சினிமாப்பாட்டுப் பாடுவார். நான்றிந்தவரையில் தாமரைப் பூத்த தடாகமடி என்ற பாடலையே எப்பொழுதும் வாசிப்பார். எல்லோர் முகத்திலும் ஒரு புன்சிரிப்பு. அதில் ஆயிரம் அர்த்தங்கள் இருக்கும். வடக்கு வீதியில் நின்ற கொண்டல் மரத்துக்கு கீழே எல்லோரும் இளைப்பாற வேண்டியதுதான். சின்றாச அண்ணை தாமரைப் பூத்த தடாகமடி பாடலை வாசித்து முடித்துத்தான் விடுவார்.

சுவாமியை கொண்டுவந்து மண்டபத்துக்குள் கொண்டு போவதற்கு முன்பாக கல்லாப்பிழையும் கருதாப் பிழையும் கசிந்துருகி நில்லாப்பிழையும் என்று இந்தனைக் கந்தையா அண்ணை பாடுவார். அவரது உச்சக்குரலில் மிகவும் அருமையாக இருக்கும்.

திருவிழாக்காலங்களில் சின்னையா குடும்பத்தினரின் சாத்துப்படி இறைவனை அழகுசொருபமாக கையெடுத்துக் கும்பிட வைக்கும்.

திருவிழாக்காலங்களில் அன்றைய நாட்களில் விசேட நிகழ்ச்சி கோப்பாய் தியாகராசாவின் நிகழ்ச்சிதான். இவர் பிறவியிலேயே பார்வை இல்லாதவர். இவரைப் பிடித்துக் கொண்டு வந்து மேடையில் ஏற்றி விடுவார்கள். அவர் இலங்கை வாணைவி இப்பொழுது நேரம் சரியாக 8.30 என்று கூறுவார். அது சரியான நேரமாக இருக்கும். கையில் ஒரு பேணியை வைத்துக் கொண்டு வாயால் சத்தமிட்டு பின்னனிக் குரல் கொடுத்துப் பாடுவார். எல்லோரும் அமைத்தியாக இருந்து இரசிப்பார்கள்.

கோயிலில் திருவெம் பாவை நடைபெறும். நான் வாசிகசாலையின் தலைவராக இருந்த காலத்தில் திருவெம்பாவையை காலையிலேயே செய்ய வேண்டும் என்று ஒரு பிரேரணையைக் கொண்டு வந்தேன். அதனை எல்லோரும் ஏற்றுக் கொண்டு பரீசாத்தமாக செய்து வெற்றி கண்டோம்.

பொடியள் திருவிழா

கோயில் திருவிழாவில் ஒன்பதாம் திருவிழா என்றால் பெரிய எதிர்பார்ப்பு இருக்கும். ஏனெனில் அது ஊரிலுள்ள இளைஞர்கள் சேர்ந்து செய்யும் திருவிழா. அதனைப் பொடியளின் திருவிழா என்று கூறுவார்கள்.

ஒரு முறை பொடியள் திருவிழாவுக்கு ஒழுங்குகள் செய்தோம். அளவெட்டி நடராசா அண்ணை லவுட்ஸ்பீக்கர் கொண்டுவந்து பணையில் கட்டிவிட்டார். மேளக்கச்சேரி, மெல்லிசை என்று திருவிழா களை கட்டியது. ஸைற் எஞ்சின் கோயிலில் இரவைப் பகலாக்கி ஒளிவீசியது.

இரண்டு முன்று இளைஞர்களாகச் சேர்ந்து ஒரு நிகழ்ச்சி என்று பொறுப்பு எடுத்திருந்தோம். நானும் இன்னோரு நண்பரும் சேர்ந்து மண்டலேஸ்வரன் இசைக்குமுவை ஒழுங்கு செய்திருந்தோம். க.இராசேந்திரமும், வேறு ஒரு நண்பரும் சேர்ந்து வாழைக்குலைக்கு பொறுப்பெடுத்து, நீர்வேலியில் இருந்து கொண்டு வந்து கம்பங்களில் கட்டிவிடார்கள். வாழைக்குலைக்கு கலர் ரியுப்பைட் போட்டு ஜெகஜோதியாய் திருவிழா ஒளிவீசியது.

திருவிழா காலை 5மணியளவில் முடிந்து விட்டது. மண்டலேஸ்வரனுக்கு காசு கொடுக்க வேண்டும். எனது பங்காளியான நண்பரைப் பார்த்தால் காணவில்லை. ஓடிப்போய் அவரது வீட்டில் பார்த்தேன் காணவில்லை. என்ன செய்வதென்று தெரியவில்லை. நண்பர் இராசேந்திரத்திடம் கேட்டு நான்கு வாழைக்குலைகளை வாங்கிக் கொண்டு மண்டலேஸ்வரனின் காரில் ஏற்றி பண்டத்தரிப்பு சந்தைக்கு சென்று வாழைக்குலைகளை விற்பதற்காக நின்றேன். மண்டலேஸ்வரனும் அவரது குழுவினரும் பத்து மணிவரை காவல் நின்று வாழைக்குலை விற்று முடிய பண்டதை வாங்கிக் கொண்டு போனார்கள்.

அடுத்தநாள் நண்பர் சிரித்துக் கொண்டு வந்தார். கோபிப்பதும் பிறகு கதைப்பதும் இயல்பான ஒன்றாகியிருந்தது.

இனிமேல் திருவிழா செய்வதில்லை என்று யோசிப்பதுண்டு. திருவிழா வந்தவுடன் மீண்டும் தொடங்கிவிடுவோம். ஸவுட்ஸ்பீக்கர் நடராஜா அண்ணைக்கு எப்போதுமே நிலுவை நிக்கும். இனிமேல் வரமாட்டேன் என்று பேசுவார். ஆனால் போய்ச் சொன்னால் சிரித்துக் கொண்டு வருவார்.

சித்திரைக் கஞ்சி

கோயிலில் சித்திராப் பெளர்னையி அன்று கஞ்சி காய்ச்சுவார்கள். சித்திரைக் கஞ்சி என்று சொல்லப்படும் அந்தக் கஞ்சியின் ரூசியே ருசி. இத்தினத்தில் விசேடமான ஒரு நிகழ்ச்சி. சித்திரைக் கதை படிப்பது. கதை படித்து முடிந்த பின்புதான் கஞ்சி கொடுப்பார்கள். நான் சிலவருடங்கள் சித்திரைக்கதை படித்திருக்கிறேன்.

பூலோகத்தில் உள்ள பெண் ஒருவர் இறந்து அவரை இயமலோகத்துக்கு கொண்டு போகிறார்கள். அங்கு சித்திரபுத்திர நாயனார் அவரின் பாவபுண்ணியங்களை வாசிப்பார். அவரின் பாவங்களுக்கு தண்டனை கிடைக்கும். நெருப்பில் இறக்குவார்கள், எண்ணேயில் போடுவார்கள் அவள் தூஷிதுஷித்துக் கத்துவாள் என்று கதை போகும். கோயிலில் உள்ள வயது போனவர்கள் பயத்தோடு வாய்மூடாது கேட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள். இது மறக்க முடியாத ஒரு நிகழ்வு. மனிதர்களை நல்வழிப்படுத்துவதற்காக இது போன்ற நிகழ்ச்சிகள் கோயில்களில் நடாத்தப்படுகின்றன.

ஆனைவிழுந்தான் விநாயகர் ஆலய வரலாறு.

இளவாலை சித்திரமேழிச் சந்தியிலிருந்து கிழக்கு திசையாக ஏறக்குறைய ஒரு கிலோ மீற்றர் தூரத்தில் உள்ளது. ஆனைவிழுந்தான் விநாயகர் ஆலயம்.

மிகப்பழமை வாய்த இந்த ஆலயத்தின் வரலாறு மட்டுவில் ஆ.நடராசா அவர்களால் எழுதப்பட்டுள்ளது. வரலாற்றுக் குறிப்புகளுடன் கூடிய ஆய்வினை மேற்கொண்டு இந்த ஆலயத்தின் வரலாறு எழுதப்பட்டுள்ளது.

ஆனைவிழுந்தான் பெயர்க் காரணம்

குதிரை முகம் போன்ற விகாரமான முகமும், குன்மநோயும் நீங்க வேண்டி திசையுக்கிரி சோழனது மகள் மாருதப்புரவீகவல்லி இந்தியாவிலிருந்து தல்யாத்திரைக்காக இலங்கை வந்தாள். இப்போது சழிபுரம் என்று வழங்கப்படும் சோழிபுரத்தில் வந்திறங்கி நகுலேஸ்வரத்தை தரிசிப்பதற்காக சென்றாள்.

செல்லும் வழியில் அவள் ஏறிச் சென்ற யானை ஓரிடத்தில் விழுந்து வணங்கியது. அவ்விடத்தில் ஒரு விநாயகர் விக்கிரகம் காணப்பட்டது. ஆனை விழுந்து வணங்கிய இடமாகையால் அவ்விடத்துக்கு ஆனைவிழுந்தான் என்றும், அவ்விடத்தில் உள்ள விநாயகருக்கு ஆனைவிழுந்தான் விநாயகர் என்றும் பெயருண்டாயிற்று என்பது கர்ணபரம்பரைக் கதையாக உள்ளது.

மாருதப்புரவீக வல்லி (இவரே மாவிட்டபுரம் கந்தசாமிக் கோயிலைக் கட்டியவராவர்) கீரிமலையை அண்டி தங்கியிருந்த நாட்களில் அவளின் யானை ஒன்று மதம்கொண்டு அட்டகாசம் செய்தது.

யானைப்பாகர்கள் அங்குசத்தால் குத்தியும், வேல், அம்புகளால் தாக்கியும் யானையை அடக்க முயன்றனர். அவர்கள் முயற்சி பலனற்றுப் போனது. அந்த யானை விழுந்து இறந்த இடமே ஆனைவிழுந்தான் என்று அழைக்கப்படுகிறது என்பது இன்னொரு கர்ணபரம்பரைக் கதையாகும்.

அதேவேளை மாருதப்புரவீகவல்லி நகுலேஸ்வரத்தின் குழலில் ஏழு விநாயகர் ஆலயங்களை அமைத்தாள் அதிலொன்று ஆணவிழுந்தான் ஆலயம் என்றும் கூறப்படுகிறது.

ஆணவிழுந்தான் என்பதனைப் பிரித்து எழுதும்போது உயிர்களுக்கு சத்திநிபாதத்தை அருளி முத்தியைக் கொடுக்கும் இறைவனே தானாகிய விநாயகப் பெருமான் என்பது பொருள் என்று ஆணவிழுந்தான் வரலாறு எழுதிய மட்டுவில் ஆ.நடராசா குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஸப்தகன்னியர்

இவ்வாலயத்தின் தலவிருட்சமாக அரசமரம் உள்ளது. இவ்வாலயத்தின் அயலில் உள்ள கொன்றை மரத்தில் தங்கியிருந்து ஸப்த கண்ணிகைகள் விநாயகரை வழிபடுவதாக ஜதீகம். அதனால் இச்குழலில் இரவில் யாரும் செல்வதற்கு அஞ்சவார்கள்.

இவ்வரசமரத்தடியில் உள்ள புற்றில் பாம்புகள் வாழ்ந்து வந்தன. அவை கோயிலுக்கு வரும் அடியார்களை எதுவும் செய்வதில்லை. கோயிலை துப்புரவு செய்பவர்கள் துப்பரவு செய்யும்போது அங்கு வெண்ணிற நாகபாம்புகள் வரும் அவற்றைத் தூக்கி அருகே விட்டுவிட்டு துப்பரவாக்குவர். இது அங்குள்ள நாகதம்பிரானின் புதுமை என்பது பக்தர்களின் நம்பிக்கை.

வரலாற்று ஆய்வு

இவ்விடத்தில் கிடைத்த கூரையோடுகள், மட்பாண்டத் துண்டுகளை ஆய்வுசெய்த யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வரலாற்றுத்துறை விரிவுரையாளர் கலாநிதி. பொ.ரகுபதி அவர்கள் இவ்வாலயம் கி.பி.6-10ம் நூற்றாண்டுகளுக்கு உட்பட்டது என்று தெரிவித்துள்ளார்.

இவ்வாலயத்தில் காணப்படும் திருவருவம் சிவலிங்க வடிவினதாகவே காணப்படுகின்றது. ஆனாலும் பக்தர்கள் விநாயகர் என்றே வழங்கி வந்தார்கள். காங்கேசன்துறை கயாத்துறைப் பிள்ளையார் கோயிலில் காணப்படும் மூலமூர்த்தியும் சிவலிங்க வடிவையொத்ததாகும்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் பாலினுடைப்பான் என்று அழைக்கப்படும் தம்பர் சின்னத்தம்பி என்பவர் இவ்வாலயத்துக்கு சுற்றுமதிலும், மணிக்கோபுரமும் அமைத்துக் கொடுத்தார்.

இவ்வாலயத்தில் தம்பர் கந்தப்பிள்ளை வாத்தியார் ஆரம்பத்தில் பூசைகள் செய்தார். அதனைத் தொடர்ந்து வேலையர் என்றழைக்கப்பட்ட வைரவி வேலுப்பிள்ளைப் பண்டாரம் பூசை செய்தார்.

1935ம் ஆண்டளவில் ஆகமவிதிப்படி ஆலயம் அமைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. இதிலிருந்து ஸ்ரீ தி.நடராச ஜயர் என்னும் பிராமணர் பூசை செய்யத் தொடங்கினார். இதன் பின்னர் ஸ்ரீஇராமச்சந்திர ஜயர் பூசை செய்து வந்தார். அவரைத் தொடர்ந்து அவரது மகன் ஸ்ரீபாலச்சந்திர சர்மாவும் கோயில் பூசைகளைச் செய்து வருகிறார்.

1976.09.10இல் கீரிமலை நகுலேஸ் வரக் குருக்கள் விநாயகப்பெருமானுக்கு குடமுழுக்கு விழாவை நிறைவேற்றினார்.

தொடர்ந்து விநாயகப் பெருமானுக்கு திருவிழாக்கள் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றன.

நானும் எனது

பாடசாலையும்

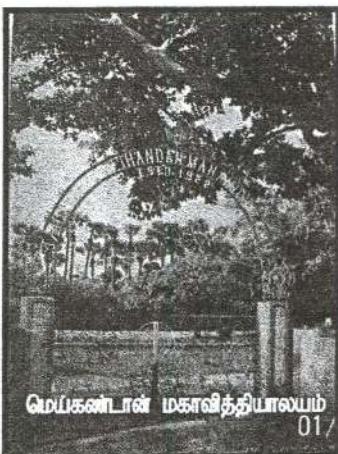
ஏனும் ஏனது பாடசாலையும்

இளவாலை மெய்கண்டான் மகா வித்தியாலயம்

யாழ் இளவாலை மெய்கண்டான் மகா வித்தியாலயம் என்பது எது பாடசாலையின் பெயர். இது 1922ம் ஆண்டு ஏழர் இராசரத்தினம் என்பவரால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

இப்பாடசாலையின் மகுடவாசகம் வாழக்கல்மின். சமநிலை ஆளுமையுள்ள நிறைவான பிரஜைகளை உருவாக்கல் என்பது பாடசாலையின் தூர நோக்கு.

வளரும் உலகின் எதிர்கால சவால் களுக்கு முகம் கொடுக்கக்கூடிய சமநிலை ஆளுமையுள்ள கல்வி, கலை, பண்பாடு, ஒழுக்கம் நிறைந்த நற்பிரஜைகளை உருவாக்கல் என்பது பாடசாலையின் பணிக்கூற்று.

யாழ்ப்பானைக் கல்வி மாவட்டத்தில், வலிகாமம் கல்வி வலயத் தலை மெய்கண்டான் மகா வித்தியாலயம் இயங்குகிறது. இப்பாடசாலையில் கலைமகள், மலைமகள், அலைமகள் என்று மூன்று இல்லங்கள் உண்டு.

1980ம் ஆண்டு உயர்தர வகுப்புகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 1980.02.01இல் பாடசாலை மகாவித்தியாலயமாக தரம் உயர்த்தப்பட்டது.

இப்பாடசாலை தொடங்கப்பட்ட நாளிலிருந்து பதின்னான்கு ஆசிரியர்கள் அதிபர்களாக கடமையாற்றியிருக்கிறார்கள். அதில் இப்பாடசாலையிலேயே கல்வி பயின்று இப்பாடசாலையிலேயே படிப்பித்து, இப்பாடசாலையிலேயே அதிபராகி இருபத்திநான்கு வருடங்கள் சேவை புரிந்து ஓய்வு பெற்ற பெருமை, சைவப்புலவர். கலாபூசணம். சு. செல்லத்துரை அவர்களையே சாரும்.

எனது ஆரம்பக் கல்வியை நான் மெய்கண்டான் வித்தியால் யத்தில் தான் படித்தேன். எட்டாம் வகுப்புக்கு பின்னர் காங்கேசன்துறை நடேஸ்வராக் கல்லூரியில் படித்தேன். இருந்தாலும் மெய்கண்டான் வித்தியாலயம் என்பதும் அங்கு நான் படித்த நினைவுகள் என்பதும் என்னோடு பசுமையாக என்றும்...

அது ஒரு பழவிருட்சம். அங்கு எத்தனையோ ஆயிரம் பறவைகள் வந்திருந்து கல்வி என்னும் கனியை உண்டு களித்துச் சென்றிருக்கின்றன. அதில் நானும் ஒருவன் என்பது எனக்குத்தான் பெருமை. இதனை நடுவூர்ப்பழுத்த நன்மரம் என்று மெய்கண்டான் பற்றி செல்லத்துறை அன்னர் அழகாகச் சொல்லியிருக்கிறார்.

மெய்கண்டான் எவ்வளவு பெரிய சித்தாந்த தத்துவம். பொய்யான வாழ்வில் மெய் கண்டான் யாரோ அவனே மனிதன்.

“எப்பொருள் யார் யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு” அந்த மெய்ப்பொருள் காண்பதற்கான அறிவை விருத்தி செய்தவன் எவனோ அவன் மெய்கண்டான்.

இந்தப் பழவிருட்சத்தை உண்டாக்கிப் பலர் பயன்பெற வைத்தவர். ஏழூரார் என்று எல்லோராலும் அன்பாகவும், மரியாதையாகவும் அழைக்கப்படும் ஏழுர் இராசரத்தினம் அவர்கள்.

அந்தப் பாடசாலையின் மகுடவாசகம் “வாழக் கல்மின்”. நமது பாடசாலையின் தரத்தைப் பறைசாற்றுவதற்கு இது ஒன்றே போதும். பொருள் நிறைந்த வாசகம்.

கசடறக் கல். கற்படி நில் என்றார் வள்ளுவர். கசடறக் கற்று கற்றபடி நின்றால் அதுதான் வாழ்க்கை. ஆகவே வாழக் கல்மின்.

உனது வாழ்வின் எல்லாப் பக்கங்களிலும் உனக்கு உதவிக்கு வருவது உனது கல்விதான் ஆகவே வாழக் கல்மின்.

கற்றவனுக்கு சென்ற இடமெல்லாம் பெருமை. ஆகவே வாழக் கல்மின்.

இப்படி எழுதிக் கொண்டே போகலாம். பாடசாலையின் பெயரும் அதன் மகுட வாசகமும் தான் அதன் தரத்திற்கு முதல்மகுடம்.

இவ்வளவு சிறப்புக்களை தனது பெயரிலும், மகுடவாசகத்திலும் கொண்டு 1922ம் ஆண்டு ஏழூரரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட நமது பாடசாலை இன்று பலரை வாழ்வைத்து வானுயர்ந்து நிற்கிறது.

இப்பாடசாலை ஆரம்பிக்ப்பட்ட காலங்களில் நமது அயலூர்களில் நடைபெற்ற பாடசாலைகளில் எல்லாம் உயர்சாதி மாணவர்கள் வாங்கிலும், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் நிலத்திலும் இருந்து படித்த காலமது. ஆனால் ஏழூரார் மட்டும் எல்லோரையும் சமமாக மதித்து அனைவரையும் வாங்கில் இருத்திப் படிப்பித்தார் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கின்றேன். அவரின் சிந்தனைக்கும், செயலுக்குமான உயர்ந்த மனதுக்கு இந்தச் சிறப்பு ஒன்றே போதும்.

மெய்கண்டான் மகாவித்தியாலய வளைச்சிப் பாதையில்.....

- 1922இல் ஏழூர் இராசரத்தினம் அவர்களால் மெய்கண்டான் மகாவித்தியாலயம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.
- 1934இல் கனிஷ்ட் இடைநிலைப் பாடசாலையாக உயர்வு.
- 1939இல் சிரேஷ்ட பாடசாலையாக தரமுயர்வு
- 1940இல் முதன்முறையாக S.S.C பரீட்சையில் மாணவர்கள் தோற்றினர்.
- 1942இல் முதன்முதலில் நெசவுஅறை கட்டப்பட்டு நெசவு ஒரு பாடமாகக் கற்பிபக்கத் தொடங்கப்பட்டது.
- 1966இல் முதன்முதலில் விளையாட்டு மைதானம் அமைக்கப்பட்டது.
- 1976இல் பாதுகை பெற்ற பரிசு என்ற நாடகம் அகில இலங்கை ரீதியில் முதற்பரிசு பெற்றது.
- 1977இல் கர்வபங்கம் என்ற நாடகம் அகில இலங்கை ரீதியில் முதற்பரிசு பெற்றது.
- 1978இல் பொன்விழா கொண்டாடப்பட்டது.
- 1977இல் கனிஷ்ட் பிரிவு கரப்பந்தாட்டத்தில் மாவட்டச் சம்பியனாகத் தெரிவு.
- 1979இல் பாடசாலைக்கான நூலகம் அமைக்கப்பட்டது.
- 1980இல் மகாவித்தியாலயமாக உயர்வு பெற்றது.

- 1981இல் கல்வி அமைச்சர் நடாதிய செயற்திட்டக் கற்கை நெறிக் கட்டுரைப் போட்டியில் மேற்பிரிவில் மாணவர் க.தருமு அகிலலூங்கை ரத்தியில் முதலாவது பரிசு பெற்றார்.
- 1982இல் J.S.S.A நடாத்திய உதைப்பந்தாட்டப் போட்டியில் பி.பிரிவில் இரண்டாவது பிரிவில் சம்பியானகத் தெரிவு.
- 1982இல் முதல்முறையாக க.பொ.த.உயர்தரத்தில் சித்தியடைந்து மாணவி செல்வி.சாந்தினி கந்தசாமி பல்கலைக் கழகம் சென்றார்.
- 1986இல் ஏழூர் அரங்கு (திறந்தவெளி அரங்கு) அமைக்கப்பட்டது.
- 1991இல் காத்தவராயன் சிந்து நடைக்கூத்து யாழ்மாவட்டத்தில் முதல் பரிசு பெற்றது.
- 1993இல் ஆசிரியர் தினத்தில் இண்டர்சிற்றி ஸ்பெஷல் என்னும் வில்லுப்பாட்டு மேடையேற்றப்பட்டது.
- 1995இல் அனைத்துலக மகளிர் தினச் சிறப்பிதழாக மெய்யொளி என்ற சஞ்சிகையின் நான்காவது இதழ் வெளியிடப்பட்டது.
- 1997இல் தெல்லிப்பழை கோட்ட ஆண்கிலப் போட்டியில் மாணவர்கள் 36 பரிசுகளை வென்றனர்.
- 1997இல் தாபகர்சிலை திரைநீக்கம் செய்யப்பட்டது
- 1998இல் பவளவிழா கொண்டாடப்பட்டது.
- 2004இல் உலக உணவுத்திட்டம் அமுலாக்கம்.
- 2008இல் கணனி அறை அமைக்கப்பட்டது.

பாடசாலையில் கடமையாற்றிய அதிபர்கள்:

திரு.ச.சிதம்பரப்பிள்ளை திரு.வே.கனகசபாபதி

திரு.வி.கணபதிப்பிள்ளை திரு.சி.சுப்பிரமணியம்

திரு.பொன்னம்பலம் திரு.இ.சீனித்தம்பி

திரு.க.மயில்வாகனம் திரு.ச.சுப்பையா

திரு.க.நவரத்தினம் திரு.வ.செல்லையா

திரு.மு.சிவராஜரட்னம் திரு.ச.செல்லத்துரை

திரு.அ.பேரம்பலம் திரு.ச.சிவானந்தராச

மெய்கண்டானில் இதுவர பதின்னான்கு பேர் தலைமை யாசிரியர்களாளக பணிபுரிந்திருக்கிறார்கள். அதில் எட்டாவதாக திரு.ச.சுப்பையா ஆசிரியரும், ஒன்பதாவதாக திரு.க.நவரத்தினம் ஆசிரியரும் தலைமை ஆசிரியராக இருந்த காலங்களில் நான் மெய்கண்டானில் படித்திருக்கின்றேன்.

இப்பாடசாலையின் ஒவ்வொரு பிடி மண்ணும் இன்னும் என்னோடு வாழ்கின்றன. நானும், என்னுடைய சகமாணவர்களும் ஆவரங்கால் செல்லத்துரை ஆசிரியர் சொல்லித்தந்த வாய்ப்பாட்டை உரத்துச் சொன்னது, வெள்ளிக்கிழமைகளில் பெரியவிளான் வேலாயுதம் ஆசிரியர் சொல்லித் தரப் பாடசாலை மாணவர்கள் எல்லோரும் படித்த சிவபூராணம், அச்சுவேலி வல்லிபுரம் ஆசிரியர் கீறிய உலகப்படம் எல்லாமே அழியாத கோலங்கள்.

நான் படித்த ஒவ்வொரு ஆசிரியர்களும் என்னோடு கலந்தவர்கள். இவர்களில் பலர் இன்று இல்லை. ஆனாலும் அவர்களின் அர்ப்பணிப்புகள், தியாகங்கள் என்றுமே மறக்க முடியாதவை. இதுபோன்ற நினைவுலைகள் என்னைப்போன்று பலரிடம் இருக்கும் என்றே நம்புகிறேன்.

நான் இப்போது யேர்மனியில் உள்ள சோஸ்ற் நகரில் நாவலர் தமிழ்ப் பாடசாலையின் பொறுப்பாசிரியராக இருந்து குலவிடப் பிள்ளைகளில் சிலருக்கு என்னால் முடிந்த அளவு தமிழ் மொழிக் கல்வி கற்றுக் கொடுக்கிறேன்.

ஜேரோப்பாவில் உள்ள சுமார் அறுபத்தைந்து தமிழ்ப் பாடசாலைகளை இணைத்து யேர்மன் தமிழ்க் கல்விச் சேவை என்ற அமைப்பு கடந்த 23 வருடங்களாக இயங்கி வருகிறது. நான் அதன் உபதலைவராக இருக்கிறேன். இவற்றுக்கெல்லாம் காரணம் நான் மெய்கண்டானில் படித்த ஆரம்ப கல்விதான்.

எனக்குப் படிப்பித்த ஆசிரியர்கள்

வேலாயுதம் வாத்தியர்

எனது ஆரம்ப தமிழ் ஆசிரியர் பெரியவிளானில் இருந்து வந்து படிப்பித்த திரு.வேலாயுதம் ஆசிரியர் அவர்கள். அவர் ஒரு சைவப் பழங். நெற்றியில் எப்போதும் திருநீறு அணிந்திருப்பார்.

அவர் எத்தனை முறை வேண்டுமானாலும் சளளக்காது திரும்பத் திரும்பச் சொல்லித் தருவார். அவர் கேள்வி கேட்கும்போது சரியான பதில் சொல்லாவிட்டால் அடிக்கமாட்டார், தொடையிலே கிள்ளுவார். அதன் வலி சொல்லி மானாது. அதற்குப் பயந்தே நாம் ஒழுங்காகப் படித்து விடுவோம்.

வித்துவான். வ.செல்லையா

அடுத்து எனக்குத் தமிழ் படிப்பித்தவர் இளவாலை சித்திரமேழியைச் சேர்ந்த வித்துவான். வ.செல்லையா ஆசிரியர் அவர்கள். மிகவும் அழைத்தியானவர். இவரிடம்தான் நான் இலக்கணம் படித்தேன். கட்டுரை எழுதும் முறைகளை மிகவும் அழகாகச் சொல்லித் தருவார். இன்று எனக்கு அவை மிகவும் பிரயோசனமாக இருக்கின்றன.

இன்று நான் இந்த நினைவலைகளை எழுதுவதற்கான மொழி யறிவைக் கற்றுத்தந்த எனது ஆசான்கள் இவர்கள் இருவரும்தான்.

செல்லத்துரை வாத்தியார்

அவரங்கால் செல்லத்துரை ஆசிரியர் எனக்கு கணக்கு வாத்தியாராக இருந்தவர். அவரிடம் படிப்பதென்பது மிகவும் கடினம். அவர் தன்னிடம் படிக்கு பின்னொகள் நன்றாகப் படிக்க வேண்டும் என்று எப்போதும் அக்கறையாக இருப்பார்.

அவர் வாய்ப்பாட்டை மிகவும் உரத்திச் சொல்லித் தருவார். நாம் பாடமாக்க வேண்டும். அடுத்தநாள் கேட்கும்போது சொல்ல வேண்டும். அதுவும் ஒழுங்காகக் கேட்க மாட்டார். திணர் திணர் என்று வகுப்பறை முழுவதும் அவரது கை அசையும். பதினாறேழு என்று இடது பக்கம் ஒரு மாணவரிடம் கை காட்டிக் கேட்பார். பின்பு வலது பக்கம் கையைத் திருப்பி பதினாறேட்டு என்பார். எங்களுக்கு பயம் குடலைப் பிடிங்கும்.

எப்போது என்னைக் கேட்பார் என்று யாருக்கும் தெரியாது. பதில் சொல்லாவிட்டால் உடனே ஒன்றும் செய்ய மாட்டார். வாய்ப்பாடு கேட்டு முடிந்ததும். சொல்லாதவர்கள் எழுந்து நில்லுங்கள் என்பார். எல்லோருக்கும் அடிதான். அதன் உறைப்பு எமது வாழ்நாள் முழுவதும் மாறாது.

வல்லிபுரம் வாத்தியார்

அச்சுவேலி வல்லிபுரம் வாத்தியார். இவர்தான் எனக்கு குடியியல், இலக்கியம், பூமிசாத்திரம் படிப்பித்தவர். பலவகுப்புகளில் வகுப்பாசிரியராகவும் இருந்தவர்.

அவருக்கு எல்லாப் புத்தகங்களுமே மனப்பாடம். குறிப்பு எழுதுங்கள் என்று சொல்லி விட்டு, சொல்லிக் கொண்டே போவார். அவருடைய விரைவுக்கு எங்களால் எழுத முடியாது. ஒரே கிறுக்கலாகத்தான் எழுதுவோம். பின்பு வீட்டுக்குக் கொண்டு சென்று திருத்தி எழுதுவோம்.

அவர் சோக்கட்டி எடுத்து கரும்பலகையில் வைத்து உலகப்படம் கீற்ற தொடங்கினால் கீறி முடிந்த பின்புதான் கையெடுப்பார். அவ்வளவு நேர்த்தியாக உலகப்படம் கீறுவார். அன்று அவர் கீறிப்படிப்பித்த நாடுகளில் எல்லாம் இன்று எமது கால்த்தடங்கள். ஆச்சரியம்தான்.

அவர் எங்களது வகுப்பாசிரியராக இருந்ததால் ஒவ்வொரு மாணவர்களிலும் அக்கறையாக இருப்பார். அவர் தருகின்ற வீட்டு வேலைகளை சரியாகச் செய்யாவிட்டால் கோபம் வந்து விடும். தழியால் கண்ட இடங்களிலெல்லாம் அடிப்பார். மாணவர்கள் அழுவதை ஒரு பொருட்டாகவே கருதமாட்டார்.

யாராவது சரியாகப் பதில் சொல்லாவிட்டால், பின்னாய் நீ எழுவாய் இங்கிருப்பதில் பயனிலை வீடு செல்வதே செயற்படுபொருள் என்று கூறிய இலக்கண வாசகங்கள் எனக்கு நினைவில் நிழலாடுகின்றன.

யாராவது வகுப்புக்கு வராவிட்டால் வீட்டுக்கே போய்விடுவார். ஒருநாள் ஒரு மாணவன் வகுப்புக்கு வரவில்லை. நான் வகுப்பில் மாணவர் தலைவனாக இருந்தேன். என்னையும் கூட்டிக்கொண்டு கையில் தழியுடன் தெருவில் சென்றார்.

கேட்பவர்களுக்கெல்லாம் இன்னார் வகுப்புக்கு வரவில்லை. கூட்டிவரப் போகிறேன் என்று சொல்லிக் கொண்டே வந்தார். அந்த மாணவனின் வீட்டுக்குப் போகுமுன்னே அவனின் பெயரைச் சொல்லிக்

கூப்பிட்டுக் கொண்டே போனார். இவரின் குரலைக் கேட்ட மாணவன் மலசலகூடத்துள் சென்று ஒழித்துக் கொண்டான்.

தாயார் அவனுக்காக பரிந்து பேசினார். அப்பா வாத்தியாராக இருக்கிறார். இவன் மாடு மேய்க்கப் போகிறானா என்று பேசிவிட்டு வந்தார்.

அச்சுவேலியில் இருந்து வந்த இவருக்கு அந்த மாணவன் எக்கேடு கெட்டால் என்ன. பாடசாலைக்கு வந்து போனால் சம்பளம் கிடைக்கும். ஆனால் இவர் போன்ற ஆசிரியர்கள் உள்தூய்மை உள்ளவர்கள். மாணவர்களை துங்களது பிள்ளைகள் போலப் பாவித்து அவர்களின் எதிர்காலத்தில் அக்கறை உள்ளவர்களாக இருந்து செயற்பட்டார்கள்.

செல்லப்பா வாத்தியார்

புல்லுப்பை (புல்பாக) ஓன்றுடன் பஸ்சிலிருந்து இறங்கி நடந்து வரும்போதே தூரத்தில் கண்டுவிட்டு யாரும் சொல்லி விடுவார்கள் செல்லப்பா வாத்தியார் வருகிறார் என்று. அந்த அளவுக்கு நேர்த்தியான நடை அவருக்கு. அவர் எனக்கு நெசவு சொல்லித் தந்தவர். அவருடைய நெசவறையில்தான் வகுப்பு நடக்கும்.

நெசவுத் தறியிலே பாநால், ஊடைநால் என்று ஆரம்பித்து வைத்தவர். எதுவுமே விளங்காமல் சட்டில் (ஜனடைநாலைக் குறுக்காக கொண்டு போகும் கருவி) அங்குமிங்கும் போவதைப் பார்த்துக் கொண்டே நின்ற நாட்கள். பின்பு தெரிந்து கொண்டு புரிந்து கொண்டு கற்றுக் கொண்ட நாட்கள் எல்லாம் நமது பொன்னா நாட்கள். அவரிடம் இருந்து நெசவு மட்டும் கற்றுக் கொள்ளவில்லை. மற்றவர்களிடம் எப்படி அன்பு செலுத்த வேண்டும் என்றும் கற்றுக் கொண்டேன்.

இவரிடம் கற்றுக்கொண்ட நெசவு பற்றிய அரிச்சுவடியின் பலனை நான் பண்டத்தரிப்பு மின்தறிஇழலையில் வேலைசெய்தபோது விளங்கிக் கொண்டேன்.

அவர்தான் நமது பாடசாலையில் அந்நாட்களில் புத்தகம் விற்பார். தைமாதத்தில் புதிய புத்தகங்கள், கொப்பிகள், பென்சில்கள்

வாங்குவதற்காக அவரின் நெசவறைக்குச் செல்வோம். புதிய புத்தகங்கள் வாங்குகளில் அடுக்கி வைத்திருப்பார். அன்று நாம் உணர்ந்த புதிய புத்தகங்களின் வாசனை எம்மை விட்டு அகலாது.

பாடசாலையில் மதிய வேளையில் பணிகம், பாலும் மாணவர்களுக்கு கொடுப்பார்கள். அந்தப் பாலைக் காய்ச்சுவதற்கு ஒரு முதியவர் இருந்தார். இவரை எல்லோரும் பாலப்பா என்று அழைப்பார்கள்.

வெளியூர்களிலிருந்து எமது பாடசாலைக்கு படிப்பிக்க வருபவர்களுக்கு கீரிமலையிலிருந்து பாலப்பா மதிய உணவு கொண்டு வருவார். அப்போது ஒரு மணிநேரம் மதிய இடைவேளை. நாங்கள் ஒரு சிலர் வீட்டுக்குப் போகாது வேப்பமரத்தழியில் விளையாடிக் கொண்டிருப்போம்.

பாலப்பா கொண்டு வந்த உணவை ஆசிரியர்கள் சாப்பிட்டு முடிந்ததும். செல்லப்பா வாத்தியார் எங்களைக் கூப்பிடுவார். எஞ்சியுள்ள சோற்றில் எல்லாக் கறிகளையும் போட்டுக் குழைத்து உருட்டி ஒவ்வொரு திரளை எங்களுக்கு தருவார். அந்த நேரத்தில் அது எமக்கு தேவாமிருதம். அதன்கவை இந்த உலகில் எங்கு சென்றாலும் கிடைக்காது.

வாத்தியாரின் துணைவியார் நேசரட்னம் ஆசிரியை, அவரது பிள்ளைகள் என்று அவர்களுடன் எனக்கு இப்போது உறவு இருந்தாலும் மறக்கமுடியாதவர் வாத்தியார்.

சுதந்தராம்பாள் ரீச்சர்

எனது வகுப்புகளில் வகுப்பு வாத்தியாராய் இருந்தவர்களில் சுந்தராம்பாள் ரீச்சரும் ஒருவர். கீரிமலையிலிருந்து வந்த இவர் மிகவும் கண்டிப்பான அக்கறையுள்ள ஆசிரியை.

ஒருமுறை அவர் எங்களுக்கு சைவசமயம் படிப்பித்துக் கொண்டிருந்தார். அதில் உயிர்க்கொலை பாவம் என்று சொல்லித் தந்தார். மணிஅடித்தது.

அடுத்த பாடம் சுகாதாரம். இறைச்சி, முட்டை, மீன், மரக்கறிகளிலிருந்து உயிர்ச்சுத்துக்கள் நமது உடலுக்கு கிடைக்கின்றன என்று படிப்பித்தார்.

ரீச்சர் உயிர்க்கொலை பாவம் என்று படிப்பித்தீர்கள் இப்போது மீன், இறைச்சி, முட்டை சாப்பிட வேண்டும் என்று கூறுகிறீர்கள் என்று கேட்டேன். சரமாரியான அடிகள் எனக்கு விழுந்தன. அவரிடமிருந்து கற்றுக் கொண்ட பாடம் மாணவர்கள் கேட்கும்போது சரியாக விளங்க வைக்க வேண்டும் என்பதாகும்.

அவருடன் எனக்கு மறக்கமுடியாத நிகழ்வு ஒன்று உண்டு. நான் ஜந்தாம் வகுப்பில் படித்துக் கொண்டிருந்தேன். ரீச்சர் குடியியல் பாடம் படிப்பித்தார். பிரதமரின் கடமைகள் என்னவென்று புத்தகத்தில் பார்த்து எழுதிப் பாடமாக்கிக் கொண்டு வரும்படி வீட்டுப்பாடம் தந்து விட்டார்.

நான் வீட்டுக்குப் போனவுடன் அம்மாவுடன் சேர்ந்து கிடூகு பின்னினேன். பின்பு வீட்டுப்பாடத்தை மறந்துபோய் படுத்து விட்டேன். சாதாரணமாக அப்படிச் செய்வதில்லை. அன்றைக்கு ஏனோ மறந்து விட்டேன். அடுத்தநாள் வகுப்புக்கு போனபோது ரீச்சர் எல்லோரையும் எழுதியதை வாசிக்கும்படி கூறினார். நான் எழுதவில்லை. ஆனால் பாடமாக்கி வைத்திருந்தேன். ரீச்சர் அடிப்பார் என்ற பயத்தில் கொப்பியை வைத்துக்கொண்டு வாசித்து விட்டேன்.

அப்பாடா தப்பித்து விட்டேன் என்று நினைத்தேன். ரீச்சர் கொப்பியை கொண்டு வந்து வையுங்கள் கையெழுத்து வைக்கிறேன் என்றார். எனக்குப் பகீர் என்றது. மாட்டிக் கொண்டு விட்டேன் என்பதை உணர்ந்தேன். அப்போது கூட உண்மையை சொல்லியிருக்கலாம். நான் பயத்தில் என்ன செய்வது என்று தெரியாது கொப்பியைக் கொண்டுபோய் வைத்து விட்டேன். ரீச்சர் எனது பெயரைக் கூப்பிட்டவுடன் போய் நின்றேன்.

ரீச்சர் கொப்பியைத் தட்டிப் பார்த்தார். எங்கே எழுதியது என்று கேட்டார். நான் எழுதவில்லை என்று சொன்னேன். அவருக்கு கோபம் வந்து விட்டது.

கொப்பியை தூக்கி ஏறிந்து விட்டு பிரம்பெடுத்து என்னைப் படியாடியென்று அடித்துப் பின்னி எடுத்து விட்டார். எனக்கு அப்போது பலவீனம் காரணமாக அடிக்கடி மயக்கம் வருவதுண்டு. ரீச்சர் அடித்தவுடன் எனக்கு மயக்கம் வந்து விட்டது. நான் மயங்கி விழுந்து

விட்டேன். நான் தலைகுப்புற விழுந்ததால் வகுப்பறையின் சீமெந்து நிலத்தில் எனது முன்பல்லு சொண்டைக் குத்திக்கொண்டு போய் சீமெந்தில் காயப்படுத்தி பல்லு அரைவாசியாக உடைந்து விட்டது.

பல்லாலும், சொண்டாலும் இரத்தம் வழிந்தோடியது. ரீச்சர் பயந்து விட்டார். எனது அம்மாவுக்கு செய்திபோய் அம்மா அழுதபடி வந்துவிட்டார். அப்போது சுப்பையா வாத்தியார் தலைமையாசிரியராய் இருந்தார். அவர் அம்மாவைத் தேற்றினார்.

கறுத்தார் அண்ணையின் கார் வந்தது.(கறுத்தார் அண்ணை தான் எமது பாடசாலையின் ஆஸ்தான் வாகன ஒட்டுனர்) என்னை ஆஸ்பத்திரிக்கு கொண்டு போனார்கள். போகும்போது ரீச்சரைப் பார்த்தேன் பயந்தபடி நின்றிருந்தார். சுப்பையா வாத்தியார் அருகில் வந்து ரீச்சர் அடிச்சதாகச் சொல்லாதை என்றார்.

காங்கேசன்துறையிலிருந்த ஆஸ்பத்திரிக்குப் போய் மருந்து கட்டினேன். என்னில் பிழையாகையால் மயக்கம் வந்து விழுந்து விட்டதாக ஆஸ்பத்தரியில் கூறினேன்.

எனது முன்பல்லு உடைந்த அரைப்பல்லாகவே நீண்டகாலம் இருந்தது. எனது சொண்டின் உட்பக்கத்தில் அந்தக் காயம் இப்போதும் உண்டு. அது தட்டுப்படும் போதெல்லாம் ரீச்சர் ஞாபகத்து வந்து போவார். நான் படித்த அந்த ஐந்தாம் வகுப்பில் அந்தப் பல அடையாளத்தைப் போய்ப் பார்க்க ஆசையுண்டு.

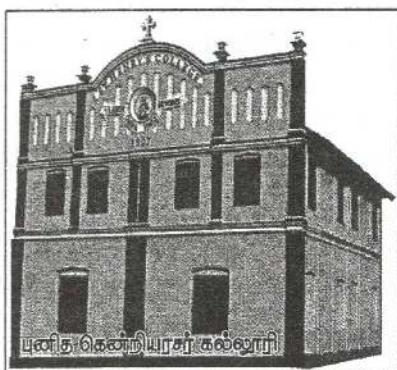
இளவாலை புனித கென்றியரசர் கல்லூரி

1907 ஆம் ஆண்டு உதயமான யாழ்ப்பாணம் - இளவாலை புனித. கென்றியரசர் கல்லூரி தனது நூற்றாண்டு விழாவைக் கொண்டாடியுள்ளது. "கடின உழைப்பு எதையும் வெல்லும்" எனும் விருது வாக்கியத்தை இலத்தீன் மொழியில் 'Larbor Omnia vincit Imperobus' என தன்னகத்தே வரித்து வீற்றுநடை போடும் கென்றியரசர் கல்லூரி, சமூகத்துக்கு பல ஒழுக்க சீலர்களையும் கல்விமான்களையும் விளையாட்டு வீரர்களையும் கலைஞர்களையும் ஈகையாளர்களையும் வழங்கியுள்ளது.

1877 இல் இளவாலையில் "றோமன் கத்தோலிக்க தமிழ் ஆண்கள் பாடசாலை" என்ற தமிழ் மொழி மூலப் பாடசாலையொன்று

ஹோமன் கத்தோலிக்க மிஷனால் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தது. 1904 ஆம் ஆண்டு இப் பாடசாலையில் ஆங்கிலமும் கற்பிக்கப்படத் தொடங்கிறது.

ஆனால், இளவாலையைச் சேர்ந்தவர்களுக்கான அல்லது அதனை அண்டிய பகுதிகளைச் சேர்ந்தவர்களுக்கான அறிவுத் தேவையை இப் பாடசாலையால் பூர்த்தி செய்ய முடியவில்லை. இதனால், உள்ளூர் மக்களின் வேண்டுகோளுக்கமைய அப்பொழுது

இளவாலை பங்குத் தந்தையாக விருந்த எல். நொட்டிகோ அடிகளா ரால் 1907 ஆம் ஆண்டு புதியதொரு ஆங்கில பாடசாலை உருவாக்கப் பட்டது. அதற்கு “புனித.கென்றியரசர் பாடசாலை” (St.Hentry's school) என பெயர் கூட்டப்பட்டது. யாழ்ப்பாணத்துக்கான முன்னாள் ஆயர் கலாநிதி கென்றி யூலியன் ஆண்டகையின் நினைவாகவே இப் பாடசாலைக்கு “கென்றிஸ்” என

பெயரிடப்பட்டது.

பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டு முன்று வருடங்களுக்கு பின்னர் அதாவது 1910 ஆம் ஆண்டில் புனித. யோசப் அருட்சகோதர்கள் சமூகத்திடம் (Society of st.Josephs Brothers) யாழ். ஆயரால் புனித. கென்றியரசர் பாடசாலை ஒப்படைக்கப்பட்டது.

1912 இல் “அங்லோ- வேங்குலர் பாடசாலை” (Anglo-Vernacular) எனும் தரத்தை “கென்றிஸ்” எட்டியது. இதையடுத்து, ஓவ்வொரு வகுப்பிலிருந்தும் சித்தியடையும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கைக்கும் ஏற்ப அரசாங்கத்திடமிருந்து (பிரித்தானிய அரசாங்கம்) மானியமும் கிடைக்கப் பெற்றது.

ஆங்கிலப் பாடசாலை கென்றிஸ்ஸின் முன்னேற்றப் பாதையின் அடுத்த படியாக 1917 இல் அது “புனித. கென்றியரசர் ஆங்கிலப் பாடசாலை” என்பதாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது. இவ் அங்கீகாரம் கிடைத்த அடுத்த வருடத்தில் முதலாவது மாணவர் அணி ஈ.எஸ்.எல்.சி. பரிட்சைக்கு தோற்றி அதில் வெற்றியும் கண்டது.

1920 ஆம் ஆண்டில் இப் பர்ட்சையில் அகில இலங்கை மட்டத்தில் எம்.வைரவபிள்ளை என்ற மாணவன் முதலிடம் பெற்றுக் கொண்டார். இவர் பின்னதாக பிரதி கணக்காய்வாளர் நாயகமாக பணியாற்றியிருந்தார்.

கல்லூரியாக தரமுயயர்வு

இது இவ்வாறிருக்க 1926 ஆம் ஆண்டில் புனித. கென்றியரசர் பாடசாலை கல்வித் திணைக்களத்தால் கல்லூரித் தரத்துக்கு தரமுயர்த்தப்பட்டது. சாம்ரோக், மோசஸ், திசில்ஸ் ஆகிய மூன்று இல்லங்களாக பிரிக்கப்பட்டு விளையாட்டுப் போட்டிகள் நடைபெற்றன. கல்லூரியின் முதலாவது சஞ்சிகையாக கிறீன் அன்ட வைற் வெளிவந்தது.

1976 இல் கல்லூரியின் மேற்பிரிவு உதைபந்தாட்ட அணி அகில இலங்கை ஏ.என்.சி.எல் கிண்ணத்தை கைப்பற்றியதுடன், 12 வயதுக்குட்பட்ட அணி 1978 இல் சிங்கப்பூர் கிண்ணத்தை கைப்பற்றியது. புனித கென்றியரசர் கல்லூரி தொடர்ந்தும் தன் வெற்றிப்பாதையில் முன்னேறியே வருகின்றது.

இப்பாடசாலையில் அதிபராகக் கடமையாற்றியவர்கள்

வண.பிதா. சாள்ஸ். எஸ்.மத்தியஸ் அடிகளார்

வண. பிதா ஜோன்.ஏ. பிரான்ஸில்

வண.பிதா அன்றன் ரி.இராஜநாயகம்

வண. பிதா கலாநிதி யஸ்ரின் பி. ஞானப்பிரகாசம் அடிகளார் யஸ்ரின் அடிகளார்

வண.பிதா கே.ஜேமஸ் சிங்கராயர் அடிகளார்

(தகவல்கள் கல்லூரியின் இணையத்தளத்திலிருந்து)

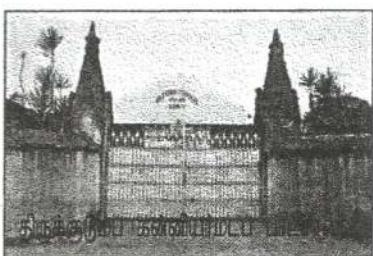
கல்லூரியின் இணையத்தளம் -www.henricians.com

இளவாலைத் திருக்குரும்ப கன்னியார்மடப் பாடசாலை

இளவாலை கன்னியாஸ்திரிகள் மடம் ஒரு கிராமப் பள்ளிக்கூடமாக 1896இல் ஆரம்பித்து மதப்பிரசாரகர்களின் சுறுசுறுப்பான வழிகாட்டலில் துரித வளர்ச்சி கண்டது.

இளவாலை கன்னியாஸ்திரி மடம், 1896இல் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட அதனது ஒரேயொரு இளவாலை கன்னியாஸ்திரிமட தமிழ்ப்பாடசாலையை மட்டுமே நன்மதிப்பாகக் கொண்டிருந்தது.

1926இல் இளவாலை கன்னியாஸ்திரிமட ஆங்கிலப் பாடசாலை தற்போதைய பாடசாலையின் கருவாக உருப்பெற்றது. இரண்டு பாடசாலைகளின் மாணவர்களின் விடுதி வசதிகள் யாழ் குடாநாட்டின் மாணவர்களை நான்கு பக்கங்களிலும் இருந்து ஈர்த்தெடுத்தது.

வடக்கின் முதலாவது மகளிர் பயிற்சிக் கல்லூரியின் ஆரம்பத்துடன் பிரபல்யமடைந்த பல யயிற்றுப் பட்ட தமிழ் ஆசிரியர்களுடன் இருபதுக்கும் மேற்பட்ட கன்னியாஸ்திரிகளையும் உருவாக்கி வடக்கின் பல பகுதிகளில் சேவைக்கு அனுப்பியது.

1937இல் சிரேஸ்ட்கல்வித்தராதரப்புத்திர பர்ட்சைக்குத் தோற்றிய முதலாவது தொகுதி மாணவர்களில் நால்வர் சிறப்புடன் தேர்ச்சி பெற்றனர்.

அருட்சகோதரி சலோமீஸ் அவர்களின் கம்பீரமான ஆளுமையையும் அமர்அதிவணக்கத்திற்குரிய பிஷப் ஜேஸ்மிலியானுஸ்பிள்ளை அவர்களின் கல்வி முன்னேற்றத்திற்கான உளமாற்ந அர்ப்பணிப்பு உணர்வுடன் பரவிக்கிடந்த அவரது கூட்டத்தினரின் முயற்சியாலும் மழைக்காளான்கள் போல ஆங்காங்கே பள்ளிக்கூடங்களும் கன்னியாஸ்திரி மடங்களும் துளிர்த்தெழுந்தன.

1961இல் மதப் பிரிவுகளுடன் சம் பந் தப் பட்ட சகல பாடசாலைகளையும் கவிகாரம் பண்ணும் அரசாங்கத்தின் திட்டத்தின் கீழ் இப்பாடசாலையும் அரசாங்க பாடசாலையாக இயங்கி வருகிறது.

இளவாலை பெரிய கோயில்

இளவாலை சந்திக்கு அருகில் திருக்குடும்ப கன்னியா மடத்துக்கும், சென்கென்றீஸ் கல்லூரிக்கும் நடுவில் கம்பீரமாக நிற்பது ஒரு கிறித்தவ தேவாலயம். பெரியகோயில் என்று எல்லோராலும் அழைக்கப்படுவது.

யேசுநாதரின் திருப்பாடுகள் காலத்திலான வழிபாடுகள் யாழ்குடாநாட்டிலேயே இந்த ஆலயத்தில்தான் மிகவும் சிறப்பாக நடைபெறும்.

அதுவும் ஆறாம் வெள்ளிக்கிழமை என்று யேசுநாதரை சிலுவையில் அறைந்த தினம் மிகவும் விசேடமானதொன்றாகும்.

யேசுநாதரின் திருவருவம் சிலுவையில் அறைந்தபடி வெளிவீதி வரும்போது கவலையுடன் மக்கள் வழிபாடு செய்வது மறக்கவே முடியாத நிகழ்வு.

இக் கோயிலுக்கு முன்னாலுள்ள பெருவீதியில் ஒரே இனிப்புக்கடைகள், பாத்திரக் கடைகள் என்று திருவிழா களைகட்டியிருக்கும்.

அன்றிரவு சென்கென்றீஸ் கல்லூரியின் விளையாட்டு மைதானத்தில் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் கூடியிருப்பார்கள். யேசுநாதரின் கதை நாட்டுக்கூத்தாக நடித்துக் காண்பிக்கப்படும். பாஸ் என்று சொல்லப்படும் இந்த நிகழ்ச்சி அந்நாட்களில் யாழ்குடாநாட்டில் மிகவும் பிரபல்யம்.

இக் கூத் தில் இறுதியில் யேசுநாதர் சிலுவையில் அறையப்படுவதை மேடையில் காட்டுவார்கள். எத்தனையோ பேர் அழுவதை நான் கண்டிருக்கிறேன். உடனேயே மேடை சுழன்று வரும் யேசுநாதரின் சிலுவையில் அறைந்த திருவருவம் காணப்படும். கிறித்தவர்கள் எல்லோரும் முழந்தாளிட்டு வணங்கியபடி செபம் சொல்லுவார்கள். காணக்கிடைக்காத காட்சி அது.

இந்தப் பாஸ் நிகழ்ச்சிக்காக இளவாலையில் இருந்து மட்டுமல்ல, யாழ்மாவட்டத்தின் பல ஊர்களிலிருந்தும் மக்கள் வந்து கூடுவது சிறப்பாகும்.

இந்தத் தேவாலயத்தில் ஒரு கசப்பான சம்பவம் நடந்தது. அதன்பின்னனர் மெல்ல மெல்ல கொண்டாட்டங்கள் நின்றுபோயின.

இளவாலை சேர்ந்த இளைஞர் ஒருவர் கனடாவிலிருந்து ஊருக்குத் திரும்பியிருந்தார். அவருக்கு கல்யாண ஏற்பாடுகள் நடைபெற்றன.

திருமணத்துக்காக இளவாலைப் பெரிய கோவிலுக்கு மணமக்களும் உறவினர்களும் சென்றனர்.

அருட்தந்தை திருமணத்தை நடாத்த மணமக்களை அழைத்தார். அவர்கள் மணமக்கள் இருக்கும் கதிரையில் போய் இருந்தனர். சாதாரணமாக உயர்சாதியினர் மட்டுமே அந்தக் கதிரையில் இருந்து திருமணம் செய்வர். ஏனையோர் முழுந்தாளிலிருந்தே திருமணம் செய்வது நடப்பது வழக்கமாக எழுதாத சட்டமாக இருந்தது.

இந்த மணமக்கள் கதிரையில் போய் இருந்தனர். அங்கு பூசைக்காக வந்திருந்த பெரியவர் ஒருவர் எழுந்து இவர்கள் முழுந்தாளில் இருந்துதான் திருமணம் செய்ய வேண்டும். கதிரையில் இருக்கக் கூடாது என்று சத்தமிட்டார். அவருக்கு ஆதரவான குரல்கள் எழுந்தன.

அருட்தந்தை செய்வதறியாது திகைத்து நின்றார். அந்தப் பெரியவர் மணமக்களை கதிரையை விட்டு எழும்புமாறு கத்தினார்.

அருட்தந்தை எழும்பும்படி சொல்லட்டும் நான் எழும்புகிறேன். இறைவனுக்கு முன்னால் எல்லோரும் சமன் என்று கூறினார்.

அந்தப் பெரியவரும் இன்னும் சிலரும் அருட்தந்தையைப் பார்த்து அவனை எழுப்புங்கள் என்று கத்தினார். அருட்தந்தை செய்வதறியாது திகைத்துப் போய் நின்றார். ஆனாலும் தன்னால் அப்படிக் கூறமுடியாது என்று கூறிவிட்டார்.

அந்தப் பெரியவரின் கும்பல் மணமக்களை கதிரையை விட்டு இழுத்து விழுத்த முற்பட்டது. அது கைகலப்பாகியது. பலருக்கு காயம், ஒரே கூச்சலும் குழப்பமாகிப் போனது. தடுக்கப்போன அருட்தந்தையை பெரியவரின் கூட்டம் தாக்கியது. அவருக்கு காயம் ஏற்பட்டு இரத்தம் வழிந்தது.

அருட்தந்தை யாழ்ப்பானத்து பிழைப்புடன் தொடர்பு கொண்டு நிலைமையை விளக்கினார். பெரியகோயில் இழுத்து முடப்பட்டது.

திருமணம் செய்ய வந்த இளைஞர் தனது உறவினர்களுடன் சென்று தனது குறிச்சியில் ஒரு சிலுவையை வைத்து அதன்முன்னால் திருமணம் செய்து விட்டு கன்டா சென்று விட்டான். அதன்பின்னர் அந்தச் சிலுவை வைத்த இடத்தில் ஒரு கோயிலைக் கட்டினான்.

காலப்போக்கில் இளவாலை பெரியகோயில் பூட்டியே கிடந்தது. அத்தோடு இதன் பங்குக் கோயில்களான ஏழு தேவாலயங்களுக்கும் பூசை நடை பெறவில்லை. மெல்ல மெல்ல ஏனைய தேவாலயங்களில் பூசைகள் தொடங்கின. ஆனால் பெரியகோயிலில் மட்டும் நீண்டகாலம் பூசை நடக்கவில்லை.

கன்டா சென்ற இளைஞர் கட்டிய கோயிலும் திறக்கப்பட்டு பூசைகள் நடந்தன. நீண்டகாலத்தின் பின்னர் திறக்கப்பட்ட பெரியகோயில் பழைய களையை இழந்து போனது.

புனித யாகப்பர் ஆலயம் (திராட்சையூர்)

திராட்சையூர் என்றழைக்கப்படும் சென்ஜேம்ஸ் கிராமத்தில் வசிக்கும் மக்களின் முதாதையரில் ஒருவரான நீலனின் மகன் கந்தன் காலத்தில் அதாவது முன்று இந்து சமயத் தலைமுறைகளின் பின்பு, ஜோரோப்பியக் குருக்களால் கந்தனுடைய மகனுக்கு திருமுழுக்கு அருளப்பட்டு இன்னாசி என்று அழைக்கப்பட்டார். நாள்டைவில் குடிகள் பெருகி தமக்கென ஒரு தனி ஆலயத்தை புனித சந்தியோகுமையோர் ஆலயம் எனப்பெயரிட்டு இப்போது புனித றீற்றாள் ஆலயம் அமைந்திருக்குமிடத்தில் அமைத்தார்கள்.

போர்த்துகேயர் காலத்தில் இளவாலைக் கிராமத்தில் கத்தோலிக்க ஆலயங்கள் எதுவும் இருக்கவில்லை. அக்காலத்தில் இளவாலைக் கிராமமும் சிறுவிளான் எனவே அழைக்கப்பட்டது.

தற்போதைய புனித றீற்றாள் ஆலய வளவில் இருந்த புனித யாகப்பர் ஆலயம் 1876 இல் சில தீய சக்திகளால் ஸ்ரியூட்டப்பட்டது. 1876 இல் முதல் ஆலயம் ஏரிக்கப்பட்டதன் பின்பு சவிரி சவாமி, சவிரி லுாக்காக, சவிரி பேதுரு, சவிரி அந்திரேச என்போர் ஆலயத்திற்கு என நன்கொடையாக வழங்கிய சாத்த ஒல்லை எனும் தற்போதைய காணியில் 1879 ஆம் ஆண்டில் தற்காலிகமான கொட்டில் ஆலயம் அமைக்கப்பட்டது.

தற்போதைய ஆலயம் அருட்திரு. வெல்லொன்ஸ் அடிகளாரால் 1884 இல் அடிக்கல் இடப்பட்டதுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டு 1888 இல் பிரதான பகுதி கட்டிமுடிக்கப்பட்டு 1890 இல் இருபக்க சவர்கள் கட்டி எழுப்பப்பட்டதாக அறிய முடிகின்றது. 1979 இல் நூற்றாண்டு

விழாக் கண்ட இவ்வாலயம் தற்காலிக ஆலயமாக ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது 56 குடும்பங்களே இக் கிராமத்தில் இருந்தன.

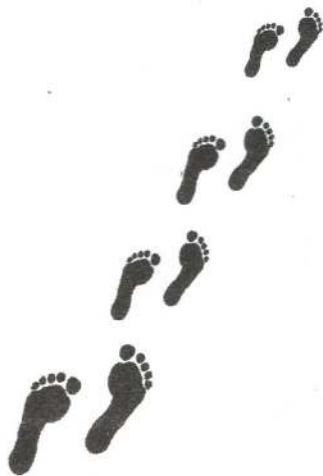
1884 இல் ஆலயம் கட்டுவதற்கு தேவைப்பட்ட, தற்போதும் ஆலயத்தின் உள் தூண்கள் பாலை மரங்களினால் ஆனவை, இம்மரங்கள் வவுனியா ஈற் பெரிய குளம் என்னும் இடத்தில் வெட்டப்பட்டு மூல்லைத்தீவு வரை யானைகளினால் தூக்கிச் செல்லப்பட்டு அங்கிருந்து உரு என்றழைக்கப்படும் பாரிய மரத்தோணிகளில் ஏற்றி சேந்தாங்குளக்கடலில் தரையிறக்கி கொண்டு வந்து சேர்க்கப்பட்டவையாகும். மாலை வேளைகளில் வலிச்சை என்னும் இடத்திற்கு எம் கிராமமக்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து போய் சிறுகச்சிறுக மனல் கொண்டு வந்தே ஆலயம் கட்ட உதவி செய்தனர்.

இந்த ஆலய மக்கள் கலை வளர்ச்சியிலும் வர்ணத் தெரிவிலும் மிகவும் ஆர்வமுள்ளவர்கள் என்பதை காலங்காலமாக இடம் பெற்றுவந்த பாஸ் நிகழ் வகைஞரும் நாடகங்கள், நாட்டுக்கூத்துக்களும் திருவழிபாட்டின் இனிமையான பாடல்களும், இசைக்கருவிப் பாவனைகளும் கலை நிகழ்ச்சிகளும் விசேஷவிதமாக ஆலய பீட வர்ன அலங்காரங்களும் இவர்கள் அனியும் ஆடைத்தெரிவுகளும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் எமது தமிழ்ப் பகுதிகளில் பாஸ் நிகழ்வுகளும் நாடகங்களும் சிலுவையில் அறைந்து இறக்குதல் நிகழ்வுகளும் உடக்கு பாஸ் காட்சிகளும் இடம் பெற்றன.

அயல் ஆலய மக்களோடு இருந்த சில பிரச்சினைகள் காரணமாக 1932 ஆம் ஆண்டு ஆணி 12ம் 13ம் திகதிகளில், அப்போது சில குருமட மாணவர்களை எமது ஆலய பங்கு மனையில் வைத்து பயிற்சி அளித்துக் கொண்டு அதேவேளையில் மாதகல் புனித சூசையப்பர் கல்லூரியின் அதிபராகவும் (1932 - 1934) இருந்த அருட்திரு.ஞ.து.எமிலியானுஸ்பிள்ளை ஆண்டகையின் பெரும் முயற்சி காரணமாக புனிதயாகப்பார் ஆலயப் பங்கு தனிப்பாங்காக இயங்க அனுமதிக்கப்பட்டது.

தற்போது இவ்வாலயத் தில் ஆலய நிர்வாகசபை, பொதுநிலையினர் கழகத்துடன் திருப்பாலர்ச்சபை, மறைக்கல்விமாணவர் மன்றம், மறையாசிரியர் கழகம், அபிவிருத்திச் சங்கம், விவசாயச் சங்கம், சகோதரர் பகிர்வு வாழ்வுச்சங்கம், விளையாட்டுக்கழகம் போன்ற புனித யாகப்பர் பேரில் இயங்கும் சமூக சேவை அமைப்புக்களும், புனித ஞானப்பிரகாசியார் பீடப்பணியாளர் சபை, புனித மாசில்லாத மாதா இளம்பெண்கள் மன்றம், புனித செசிலியாள் திருஇசைக்குழு, புனித டொன்பொஸ்கோ (இளைஞர்) கழகம் போன்ற சபைகளும் இயங்கி வருகின்றமை இந்த ஆலய இறைமக்களின் பலதரப்பட்ட துறைகளினுடோன் வளர்ச்சியைத் துல்லியமாக எடுத்துக்காட்டும் சான்றுகளாகும்.

நானும் எனது வாசிக்காலையும்

கொலை ஏழை ஜார்த்தானாலெயும்

காடிவளை இந்து இளைஞர்

சனசமூக நிலையம்

காடிவளை ஒல்லவுடை ஞானவைரவர் கோவிலுக்கு முன்னால் ஒரு பனந்தோப்பு. வலது பக்கத்தில் ஒரு தென்னந்தோப்பு, இடது பக்கத்தில் தரவைக்காற்றைச் சுவாசித்தபடி கம்பீரமாக நிற்பது எங்கள் இந்து இளைஞர் சனசமூக நிலையம்.

1952.10.04இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. காடிவளைச் சேர்ந்த க.இ.வேலுப்பிள்ளை அவர்களும், சிங்கப்பூர் கந்தையா அவர்களும் கொடுத்துத்தவிய காணியில் சனசமூக நிலையம் அமைக்கப்பட்டது.

மஞ்சமுண்ணாக் கப்புகளையும், கமுகமரச் சிலாகைகளையும் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட வாசிகசாலை தென்னை ஒலைக் கிடூகால் வேயப்பட்டு பிரசவமானது.

திரு.ச.செல்லத்துரை தலைவராகவும், திரு.சி.வாமதேவன் செயலாளராகவும், திரு.வ.சுப்பிரமணியம் பொருளாளராகவும் முதலாவது நிர்வாகசபை உருவாக்கப்பட்டது. க.இ.வேலுப்பிள்ளை, ஆனந்தத்துரை, மு.கந்தையா ஆகியோர் போட்டிகளைக் கீழ்க்கண்ட வாசிகசாலையை வழிநடத்தினர்.

ஆரம்பத்தில் வீரகேசரி, கல்கி, ஆனந்தவிகடன் ஆகியவை வாசிப்பதற்கு ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது. அலைமகள், கலைமகள் என்னும் இரு இல்லங்கள் வைத்து போட்டிகள் நடாத்தப்பட்டன.

1959.09.26.ல் வாசிகசாலைக்கான நிரந்தரக் கட்டிடம் அமைக்கப்பட்டது. தீபாவளிக்கு விளையாட்டுப் போட்டிகள் நடாத்தப்பட்டன. நவராத்திரியில் கும்பழைசை நடாத்தப்பட்டது.

திருவெம்பாவையில் வீதிப்பஜனை இளைஞர்களால் செய்யப்பட்டது.

இக்காலகட்டத்தில் இளங்குமரன் கலாமன்றம் இளைஞர்களால் உருவாக்கப்பட்டது. இந்த நாடகமன்றம் பல நாடகவிழாக்களை நடாத்தியது. சித்திரைப்பூரணை நாடகவிழாக்கள் பல அரங்கேற்றின. யாழ்மாவட்ட சனசமூக நிலையாங்களின் சமாசம் வருடம்தோறும் நடாத்தும் கலைகலாச்சாரப் போட்டிகளில் பங்குபற்றி பல பரிசுகளை எடுத்து வாசிகசாலை பெற்றது.

1973.10.25இல் வாசிகசாலையின் கட்டிடம் புதுப்பிக்கப்பட்டது. முன்னால் ஒரு நாடக அரங்கு அமைக்கப்பட்டது. வாசிகசாலைக்கான ஒரு நால்நிலையம் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. இக்காலகட்டத்தில் இருபதாம் ஆண்டு விழா சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. இவ்விழாவில் இருபதாம் ஆண்டு விழா மலர் வெளியிடப்பட்டது.

1975இல் பாலர் பாடசாலை ஓன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 2000ம் ஆண்டில் ஒல்லுடை அறநெறிப் பாடசாலை உருவாக்கப்பட்டது. ஆயிரம் நூல்கள் கொண்ட புதிய நூல்நிலையம் உருவாக்கப்பட்டது. பொன்விழா நினைவு மண்பாம் கட்டப்பட்டது. கா.தம்பு அரங்கென்னும் புதிய திறந்தவெளி அரங்கு அமைக்கப்பட்டது.

காந்தியடிகள் இலங்கையில் மகிந்தா கல்லூரியில் ஒருதடவை சொற்பொழிவாற்றினார். வெறும் கல்லும், மண்ணும் கொண்டு கட்டப்பட்டது பாடசாலை அல்ல. மாணவர்களும், ஆசிரியர்களும் அதற்குள் நுழையும்போதுதான் அது ஜீவன் பெறுகிறது என்று கூறியுள்ளார்.

அது எமது வாசிக்காலைக்கு முற்றும் பொருந்தும். எங்களது வாசிக்காலை வெறும் கட்டிடமன்று. அது ஒரு தேன்கூடு. அங்கு எங்கள் ஊர்த் தேரீக்கள் எப்போதும் வலம்வந்து கொண்டேயிருப்பார்கள். இளவாலையில் ஏனைய வாசிக்காலை களுக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாய் நிகழ்வது நமது வாசிக்காலை.

இந்த வாசிக்காலை என்றும் என்னினவில் நீங்கா இடம்பிடித்துள்ளது. இதன் பொன்விழா மலரிலே இது எனது தாய்வீடு என்று குறிபிட்டுள்ளன. இந்த வாசிக்காலைக்கும் எனக்குமான உறவு எனது பெற்றோருக்கும் எனக்குமான உறவு.

நான் இந்த வாசிக்காலையில் ஒரு உறுப்பினராக, பொருளாளராக, செயலாளராக, தலைவராக இருந்து பணியாற்றியுள்ளேன். அதன் மூலம் எனக்கு கிடைத்த அனுபவங்கள், பெரியவர்களின் வழிகாட்டல்கள் என்றும் எனது வாழ்வுக்கு உதவிக் கொண்டிருக்கும் பெரிய பொக்கிசம்.

இன்று யேர்மனியில் உள்ள அமைப்புகள் சார்ந்த வேலைத்திட்டங்களில் எல்லாம் அவ்வப்போது தேவைப்படும்

போதெல்லாம் இந்தப் பொக்கிசத்திலிருந்து எடுத்துப் பிரயோசனப் படுத்தியிருக்கிறேன்.

ச.செல்லத்துரை, கா.தம்பு, சி.வாமதேவன், வ.சுப்பிரமணியம், வே.பாலசிங்கம், இ. பேரம்பலம், செ.நமசிவாயம் ஆகியோர் முதலாவது அணியில் நின்று எங்களை வழிநடாத்தியவர்கள்.

க.இராசேந்திரம், கா.திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி, பொ.இராசதுரை, வே.தர்மராசசிங்கம், பொ.இராசேந்திரம், பொ.துரைராஜா, சிற்றம்பலம் (சி.காத்தியேசு ஆசிரியரின் மருமகன்), வ.நடராஜா, சி.நாகேஸ்வரன், க.கனகவிங்கம், வே.நவரட்னசிங்கம், சி.மகேந்திரராசா ஆகியோருடன் நானும் சேர்ந்து இரண்டாவது அணியில் நடந்தோம்.

ந.வரதராசா, சி.விக் னேஸ் வரன், க.ஸ்ரீஸ் கந் தராசா, வெ.யோகநாதன், க.தங்கவேல், ந.அருந்தவராசா, சு.மகேந்திரராசா, செ.நாவரசன் ஆகியோர் முன்றாவது அணியில் இருந்து வாசிக்காலையை அழகுபடுத்தினர்.

செ.மாவிரதன், செ.ஸஸ் வரன், சு.கிஷோக் குமார், க.கிருபானந்தராசா, பா.குலதாசன், பே.லவக்குமார், ச.சிவநாதன், இ.இளங்கெல்வன், சு.சுதாகரன், தி.பக்ரதி, ச.சயந்தினி, இ.திருச்செலவி, பா.பிரபாசினி, சு.ஜெயஜெனனி, இ.இசைச்செலவி, சு.கந்ததர்சினி ஆகியோர் பொன்விழா சபையினராக அணிசேர்த்துள்ளனர்.

நான் வாசிக்காலையூடன் இருந்த காலத்தில் பொருளாளராக இருந்து வரவு செலவு எழுதப் பழகிக் கொண்டேன். செயலாளராக இருந்து நிர்வாகச் செயற்பாடுகள், கூட்டுறவுக்கை எழுதுதல் போன்றவை பயின்று கொண்டேன். தலைவராக இருந்து நிர்வாக ஒழுங்கு, ஆளுமை போன்றவற்றைக் கற்றுக் கொண்டேன்.

க.இராசேந்திரம், கா.திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி ஆகியோருடன் நானும் சேர்ந்து வாசிக்காலைக் கட்டிடத்தைப் புனரமைப்பு செய்தோம். முதன்முதலில் வாசிக்காலைக்கான நூல்நிலையத்தை அமைத்தோம்.

வாசிக்காலைக்கு முன்பாக நாடகாரங்கு அமைப்பதற்காக கா.தம்பு அவர்களின் அயராத உழைப்பில் காங்கேசன்துறை நடிகமணி வி.வி.வைரமுத்து அவர்களின் நாட்டுக்கூத்து ஒன்றை மெய்க்கண்டான் வித்தியாசாலை மண்டபத்தில் நடாத்தினோம். அதற்காக வீடு வீடாகச்

சென்று நுழைவுச்சீட்டு விற்றோம். செலவு போக வந்த பணத்தில் நாடக அரங்கு அமைத்தோம். இக்காலத்தில் தான் புதிதாக வாசிக்காலைக்கு ஒடு போடப்பட்டது.

பொ.இராசேந்திரம், க.இராசேந்திரம், சி.இலங்கைநாதன், சிற்றம்பலம், தி.சி.கந்தசாமி, ந.வரதராசா, வெ.யோகநாதன் போன்றோருடன் நானும் சேர்ந்து சமாசப் போட்டிகளில் கலந்து கொண்டு வெற்றி பெற்றது, நாடகப் போட்டியில் கலந்து வெற்றி பெற்றது போன்றவை மறக்க முடியாத நிகழ்ச்சிகள்.

வாசிக்காலையில் வீரகேசரி, ஈழநாடு, தினகரன் போன்ற பத்திரிகைகள் வாசிப்பதற்காக போடப்படும். நான் சிறுவனாய் இருந்த காலத்தில் எனது வீட்டுவீறாந்தையில் இருக்கும்போது சிலபெரியவர்கள் வாசிக்காலையில் இருந்து பத்திரிகைகளை வாசித்துக் கொண்டிருப்பது எனக்குக் கேட்கும்.

அதில் திரு.எட்வேட் அண்ணர் என்பவர் மிகவும் சத்தத்துடன் வாசிப்பார். வாசிக்காலையிலிருந்து 150 மீற்றர் தூரத்தில் இருந்த எனது வீட்டு வீறாந்தையில் நான் இருக்கும்போது அவர் வாசிப்பது எல்லாமே எனக்கு கேட்கும். நான் அங்கு சென்று விடுவேன். அங்கு இன்னொருவர் மெதுவாக வாசித்துக் கொண்டிருப்பார். அவர் எனது பெரியதந்தை த.சிற்றம்பலம். இருவரும் வாசித்து முடிந்தவுடன் இலங்கை அரசியலைப்பற்றி விவாதிக்கத் தொடங்குவார்கள். அவர்களிடமிருந்துதான் நான் அரசியலின் அரிச்சுவடியையே கற்றுக் கொண்டேன்.

வாசிக்காலையில் இன்னுமொரு விசேடமான விடயம். அங்கு இளைஞர்கள் நாய்க்கும் புலிக்கும் ஆடுவார்கள். ஆடுபுலி ஆட்டம் என்றும் சொல்லப்படும் இவ்விளையாட்டில் எங்களுரில் அ.பேரம்பலம் மிகவும் கெட்டிக்காரர். சிலவேளைகளில் ஒரு விளையாட்டு முடிய நான்கைந்து மனித்தியாலங்கள்கூட எடுக்கும்.

வாசிக்காலை முன்றலில் கிளித்தட்டு, கிட்டியடி, பந்துடி போன்ற விளையட்டுக்கள் எப்போதுமே நடக்கும்.

நானும் எனது நினைவில்

நிற்பவற்கள்

எனது நினைவில் ஸ்ரீஸ்ரீகள்

நான் வாழ்ந்த காலத்தில் என்னோடு வாழ்ந்து என் நினைவில் நிற்பவர்கள் பலர். எல்லோரையும் எழுதமுடியாவிட்டாலும் ஒரு சிலரை எழுதவேண்டும் என்றே விரும்புகின்றேன்.

எனது நினைவில் நிற்பவர்களில் என்னோடு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் எனது பெற்றோருக்குத்தான் முதலிடம். மாதா பிதா குரு இவர்கள் தெய்வத்துக்கு சமனானவர்கள் என்பார்கள்.

எல் லோருக் கு ம் அவர்களது பெற் றோர்கள் சிறப்பானவர்கள்தான். அந்தவகையில் எனது பெற்றோரும் எனக்குச் சிறப்பானவர்கள்தான்.

ஜயா

எங்கள் ஊரில் இருக்கும் எல்லோரையும் போல எனது ஜயா(தந்தை) ஒரு விவசாயி. தரவையில் இருந்த முன்னாறு கன்று நிலம்தான் எமது விவசாய பூமி. தோட்டங்களில் இருநாறு கன்று என்பது ஒரு பரப்பைக் குறிக்கும்.

அவ்வப்போது வேவ் வேறு இடங்களில் குத்தகைக்கு சில நிலங்களில் விவசாயம் செய்திருந்தாலும். இந்த முன்னாறு கன்று நிலத்தில் தோட்டம் செய்து தான் எங்களை வளர்த்து ஆளாக்கினார் என்பது இப்போது நினைத்தாலும் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது.

அதுவும் பட்டை துலாக்கொடி கொண்டு இறைத்துத்தான் தோட்டம் செய்தார். இயற்கையிலேயே மிகவும் அமைதியானவர். மாருடனும் சத்தம் போட்டுப் பேசமாட்டார். எனக்கோ எனது சகோதரர்களுக்கோ எப்படி இந்தச் சத்தமான குரல் வந்தது என்பது ஆச்சரியம்தான்.

நானும் பலமுறை ஜயாவைப் போல அமைதியாக இருக்க வேண்டும் என்று முயற்சி செய்து தோற்றுப் போயிருக்கிறேன். ஆனாலும் அமைதியாக எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதை ஜயாவிட்டுத்தான் கற்றுக்கொண்டேன்.

தரவையில் தோட்டும் செய்து குடும்பத்தைக் காப்பாற்றுவது கடினமானது என்பதை உணர்ந்த ஜயா மாவிட்டபுரத்திலுள்ள டொலர் கோப்பிரேசன் என்னும் அலுமினியத் தொழிற்சாலையில் வேலைக்குச் சேர்ந்தார். எங்களது வீட்டிலிருந்து சுமார் ஏழு அல்லது எட்டுக் கிலோமீற்றர் தூரத்திலிருக்கும் அந்தத் தொழிற்சாலைக்கு ஜயா கால்நடையாகத்தான் போய் வந்து கொண்டிருந்தார்.

அம்மா தூக்குச்சட்டி ஒன்றில் சாப்பாடு போட்டுக் கொடுத்து விடுவா. வாயில் கோடாப் போடாத சுருட்டை பற்றவைத்தவாறு நடக்கத் தொடங்கினால் விரைவாகப் போய்ச் சேர்ந்து விடுவார். ஈருநியை (சைக்கிள்) பழுஞ்கள் என்று கேட்டால் சிரித்துக் கொண்டு பேசாமல் போய்விடுவார்.

எங்கள் வீட்டிற்கு பக்கத்தில் குழியிருந்த சுப்பிரமணியம் அண்ணார் ஒருநாள் ஜ்யாவை வலுக்கட்டாயமாக சைக்கிளில் ஏற்றி ஒடும்படி தள்ளி விட்டார். அன்று விழுந்து காயம்பட்டு விட்டார். ஆனால் என்ன நினைத்தாரோ அன்று சைக்கிள் ஓடத் தொடங்கியவர்தான் காடிவளையிலிருந்து இடம்பெயரும்வரை சைக்கிளை விடவில்லை. கடுமையான உழைப்பும், விடாழுமயற்சியும், நேர்மையும் ஜ்யாவிடம் நான் கற்ற பாடங்கள்.

ஜ்யாவுக்கு ஒரு நண்பர் உண்டு. அவர்களின் நட்பைக் கண்டு நான் ஆச்சரியப்பட்டிருக்கிறேன். ஜ்யாவின் நண்பரின் பெயர் இராமன். அவர் ஒரு சீவல் தொழிலாளி. படிக்கும்போது முன் பின் வகுப்புகளில் படித்ததால் நண்பர்களாயினர். இடம்பெயர்வுவரை அந்த நட்பு தொடர்ந்தது.

ஜ்யா மூன்றாம் வகுப்பில் படித்துக் கொண்டிருந்தபோது வாத்தியார் அடித்து விட்டார். ஜ்யா அழுதபடி வீட்டிற்கு வந்து ஆச்சியிடம் (ஜ்யாவின் தாயார்) சொல்லியிருக்கிறார். ஆச்சி கோபப்பட்டு ஜ்யாவையும் இழுத்துக்கொண்டு பள்ளிக்கூடத்துக்கு போயிருக்கிறா.

வாறன் இன்டைக்கு வாத்தியாருக்கு இருக்கு என்று சத்தம்போட்டபடி தெருவால் போயிருக்கிறா. எல்லோரும் வாத்தியாரை ஆச்சி பேசப் போகிறா என்றுதான் பார்த்தார்கள்.

ஆனால் ஆச்சியோ வாத்தியாரைப் பார்த்து என்னைப்பற்றி என்ன நினைச்சாய். நீ அடிக்கவோ பிள்ளையை வளர்த்து வச்சிருக்கிறன். நாளையில இருந்து அவன் பள்ளிக்கூடம் வரமாட்டான் பிறகு ஆருக்கு அடிப்பாய் எண்டு பாப்பம் என்று கூறிவிட்டு அய்யாவை இழுத்துக் கொண்டு வந்து விட்டா.

அடுத்தநாள் ஜ்யா பள்ளிக்கூடத்துக்கு போகவில்லை. அவரோடு இராமனும் சேர்ந்து விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆச்சி இராமனைப் பார்த்து ஏன் பள்ளிக்கூடம் போகவில்லை என்று கேட்டா. அதுக்கு இராமன் தம்பி படிக்காட்டி எனக்கென்ன படிப்பு என்று சொன்னதாக ஆச்சி எனக்கு கூறினா.

அவர்கள் பின்பு பாடசாலைக்கு போனார்கள் என்பது வேறுவிடயம். ஆனால் சிறிய வயது முதலான அவர்களின் நட்பின் ஆழத்தை நான் பலமுறை பார்த்திருக்கின்றேன்.

எங்கள் வீட்டு அத்தனை விசேடங்களிலும் இராமனின் பங்கு இருக்கும். ஜ்யாவின் இந்த நட்பு சாதிகள் இல்லையாடி பாப்பா என்ற தத்துவத்தை எனக்குப் போதித்துத் தந்திருக்கிறது.

நான் துபாய் நாட்டில் வேலை செய்து கொண்டிருந்தபோது ஜ்யாவுக்கு எதாவது தேவையாயின் எழுதவும் வேண்டி வருகிறேன் என்று கடிதம் எழுதினேன். தனக்கு இரண்டு புகைபிழக்கும் சுங்கான் வாங்கி வரும்படி எழுதியிருந்தார். ஒன்று அவருக்கு மற்றையது அவரது நண்பர் இராமனுக்கு என்று எழுதியிருந்தது. நட்பின் ஆழத்தை வெளிப்படுத்திய வாசங்கள் அவை.

அம்மா

வறுமையில் செம்மையாக எங்களை வளர்த்தவர். சிறிய வயதில் எங்களை வளர்ப்பதற்காக அவர் பட்ட கஷ்டங்கள் இன்னும் என் மனத்திரையில் ஒடிக்கொண்டேயிருக்கின்றன. நானையமாக வாழுவேண்டும், எதிரிகளையும் மன்னிக்கும் சுபாவத்தை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பவையெல்லாம் அம்மாவிடமிருந்து நான் கற்றுக் கொண்டவை.

மன்னால் எழுப்பப்பட்ட சுவருடன் கூடிய ஒலைவீட்டில்தான் நாங்கள் குடியிருந்தோம். இரண்டு வருடங்களுக்கு ஒருமுறை பனைஒலை வெட்டி வீடு வேய வேண்டும். அதற்காக உறவினர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து ஓத்தாசை செய்தால்தான் முடியும். அப்படியொரு கூட்டுவாழ்க்கை அப்போது இருந்தது.

ஒருமுறை ஒலை வெட்டி வண்டிலில் கொண்டு வருவதற்கு அம்மா வீடு வீடாகச் சென்று உதவி கேட்டார். எங்களது பெரியப்பா ஒருவர் தனிப்பட்ட கோபம் காரணமாக உறவினர்களை உதவி செய்யவிடாது மற்றது விட்டார். அதனால் யாரும் முன்வரவில்லை. ஜ்யாவும் அம்மாவும் பட்ட கஷ்டங்கள் இரத்தக் கண்ணீரை வரவழைக்கும்.

ஒருமுறை அந்த வீடு வெள்ளத்தில் பாறிவிட்டது. அதில் வாழுமுடியாது என்ற நிலை வந்தபோது தனது ஜந்து பிள்ளைகளையும் வைத்துக் கொண்டு என்ன செய்யப் போகிறோம் என்று மிகவும் கஷ்டப்பட்டு தனது தாலியை விற்று கல்வீடு கட்டி அதில் எங்களை குடியிருத்தினார்.

ஏந்த ஒரு காரியத்தை எடுத்தாலும் திட்டமிட்டுச் செய்ய வேண்டும் ஒழுங்காக அதில் எங்களை ஈடுபடுத்திச் செய்ய வேண்டும் என்பதெல்லாம் நான் அம்மாவிடம் கற்றுக் கொண்ட பாடங்கள். ஜயாவின் சிறிய சம்பளத்திலும், தோட்டத்தில் வரும் சிறிய வருமானத்திலும் எங்களை வளர்த்தெடுத்த விதம் ஒரு வரலாறு.

தான் உண்ணாது தனது பிள்ளைகளுக்கு இருக்கும் உணவைப் பங்கிட்டு விட்டுப் பட்டினி கிடந்த நாட்கள் அம்மாவுக்கு ஏராளம். ஆனாலும் மனத்துணிவுடன் பிள்ளைகளை எந்தக் குறையுமில்லாமல் வளர்த்தெடுத்தவர்.

எங்களுக்கு பணத்தேவை ஏற்படும் போதெல்லாம் உதவி செய்தவர்களில் எட்வேட் அண்ணரை மறக்க முடியாது. வட்டிக்குப் பணம் கொடுத்தாலும் எங்கள் தேவைக்கெல்லாம் போய் நின்ற போதெல்லாம் பணம் கொடுத்து உதவியிருக்கிறார். அதேபோல எந்தப் பலனையும் எதிர்பாராமல் உறவு என்னும் அடிப்படையில் அன்புடன் உதவியவர் இராசமணி அண்ணி.

எல்லாத் தமிழ்த் தாயார்களுக்கும் உள்ளதுபோல், எனது அம்மாவின் எண்ணம் முழுவதும் பிள்ளைகள் பற்றிய எண்ணம்தான். வளர்த்து ஆளாக்குவதில் வந்த கஷ்டங்கள் எல்லாவற்றையும் ஒரு பொருட்டாக மதிக்காது மனத்துணிவுடன் செயற்பட்டவர். புத்தகம் வாசிப்பது என்பது அம்மாவுக்கு பிடித்த விடயம். அது என்னிடம் தானாகவே வந்து சேர்ந்து விட்டது.

என்னையும், எனது சகோதரர்களான ஸ்ரீஸ்கந்தராசா, ஜெயராணி, கலாராணி, மோகனராசா, லதாராணி ஆகியேரையும் வளர்த்து பல தடைக்கற்களைத் தாண்டிவந்து பிள்ளைகள், மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகள் என்று நலமுடன் ஜயாவுடன் வாழ்ந்து வருகிறார்.

நான் யேர்மனியிலிருந்து ஒருமுறை கொழும்பு சென்றபோது ஜயா அம்மாவைக் காணப் போனேன். நான் வந்து விட்ட சந்தோசத்தில் கட்டிப்பிடித்து அம்மா அழுதா.

சிறிது நேரத்தின் பின்னர் மீண்டும் அழுத்தொடங்கி விட்டா. ஏனென்று கேட்டேன். உந்த மனுசனோட வாழுமியாது. நீதான் இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்த்து வைக்க வேண்டும் என்றா.

பெற்றோருக்கு நீதிபதியாய் நான் இருந்தேன். என்ன பிரச்சனை சொல் அம்மா என்றேன்.

என்னை புத்தகம் வாசிக்க கொய்யா விடுகிறார் இல்லை என்னவென்று கேட்டுச் சொல்லு என்றா.

நான் ஜயாவைப் பார்த்து ஏன் ஜயா அம்மா புத்தகம் வாசிக்கிறதாலை உனக்கு என்ன பிரச்சனை என்று கேட்டேன்.

எட மடையா இருக்கிறது இரண்டுபேர். இஞ்ச கொழும்பில் ஊர்மாதிரி வெளியிலும் போகேலாது. நெடுக கொம்மா புத்தகம் வாசித்துக் கொண்டிருந்தால் நான் என்ன கவரோடையே கதைக்கிறது என்றார் ஜயா.

எனக்கு ஜயாவின் வாதம் சரிபோலவே தோன்றியது. தீர்ப்புச் சொல்ல முடியாமல் திக்குமுக்காடிப் போனேன்.

அம்மா அந்தளவுக்கு வாசிப்பதில் ஆர்வம் உள்ளவர். ஏதாவது வாசித்துக் கொண்டேயிருக்க வேண்டும் என்பதெல்லாம் நான் அம்மாவிடம் கற்ற பாடம்.

ஒருவனுக்கு ஒருத்தியென்று விட்டுக் கொடுத்து அன்புடன் வாழவதே திருமணவாழ்வு என்பது தமிழர்களின் பண்பாடு. அது இனரைய இளைஞர்கள் மத்தியில் கேள்விக்குறியாகி வருகிறது. ஆனால் எமக்கு முந்திய சந்ததியினர் வாழ்வாங்கு வாழுந்து எமக் கெல்லாம் முன் நுதாரணமாகத் திகழ்ந்திருக்றார்கள். அந்தவகையில் அறுபது வருடங்கள் இணைந்து ஒன்றாக வாழுந்து புரட்டாதி மாதத்தில் எமது பெற்றோர் வைரவிழாக் காணப்பது எமக்கெல்லாம் பெருமையும், மகிழ்ச்சியுமே.

இவர்களின் ஒற்றுமையான வாழ்வு என்பது எமது குடும்பத்தின் இரண்டாவது, மூன்றாவது சந்ததியினருக்கு, ஏன் எமது ஊருக்கு, இதனை வாசிக்கும் வாசகராகிய உங்களுக்குகூட ஒரு எடுத்துக் காட்டாகத் திகழ்கிறது.

தமிழர்கள் புலம் பெயர்ந்து வெளிநாடுகளுக்கு மட்டும் செல்லவில்லை. உள்ளாட்டிலும் புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்து வருகிறார்கள். தமது ஊரையும், தாம் வாழ்ந்த வீட்டையும் பார்க்காது வேறிடங்களில் வாழ்வார்கள் பலர்.

அதுபோல எனது பெற்றோரும் கொழும்பில் வெளிநாட்டு வாழ்க்கைபோல் வாழ்ந்து வாழ்க்கையைக் கழித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

செல்லத்துரை அண்ணை

1938: பத்தாவத்தையில் சுப்பிரமணியம் பத்தினிப்பிள்ளை தம்பதிகளுக்கு மகனாகப் பிறந்தவர், சைவப்புலவர். கலாபூசணம் செல்லத்துரை அவர்கள்.

1954: சிரேஷ்ட பாடசாலைத் தராதரப் பத்திரப் பரிட்சையில் முதலாம் பிரிவில் சித்தியடைந்தபின் வீரகேசரி பத்திரிகையில் பிழைத்துபவராகப் பணியாற்றியவர்.

1958: ஆசிரியகலாசாலைப் பயிற்சி பெற்று ஆசிரியரானார்.

1963: சைவப்புலவராகப் பட்டம் பெற்றார்.

1960-1968: மன்னார் சித்திவிநாயகர் இந்துக்கல்லூரி ஆசிரியராகவும், பெற்றோர் ஆசிரியர் சங்கச் செயலாளராகவும், மன்னார் இந்துசமய வளர்ச்சிச் சங்க செயலாளராகவும் பணிபுரிந்தார்.

1969-1970: கீரிமலை நகுலேஸ்வர வித்தியாலய ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார்.

1971: தெல்லிப்பழை மகாஜனாக் கல்லூரியில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார்.

1971-1974: முதலாந்தரத் தலைமையாசிரியராகப் பதவி உயர்வு பெற்று மாங்குளம் அ.த.க. வித்தியாலய அதிபராகப் பணிபுரிந்தார்.

1975-1998: இளவாலை மெய்கண்டானில் முதலாந்தர அதிபராகப் பணியாற்றினார். அங்கு க.பொ.த.உயர்தர வகுப்பை தொடக்கி வைத்தார். மாடிக்கட்டம், விளையாட்டுத் திடல், திறந்தவெளி அரங்கு, சிறுவர் பூங்கா ஏழூர்கிராசரத்தினம் சிலை என்பவற்றை அமைத்தார். 27.03.1998இல் ஓய்வு பெற்றார்.

உரைநாடகம், இசைநாடகம், நாட்டியநாடகம், தாளவையநாடகம், சிந்துநடைக்கூத்து, தெருக்கூத்து, வில்லுப்பாட்டு போன்ற கலைப்படைப்புகளை ஆக்கியிட்டார்.

காரைக்கால் வரலாறும் திருவுஞ்சலும், வாக்கும் வாழ்வும், கோமாதா, அரங்கப்படையல், ஆத்மவிமோசனம், மங்கல தரிசனம், கல்வனை அந்தாதி உரை விளக்கம், காரைநகர் ஆண்டிக்கேணி ஜயனார் புராண உரை, சிவநெறி, அண்ணா பொன் ஏடு ஆகிய நூல்களை எழுதியிட்டார்.

கலைஞரன் கேசரி, கலாபூசணம், சித்தாந்தச் செல்வன், சிவநெறிப் புலவர், கலைச்சுடர் முதலான கெளரவப் பட்டங்களைப் பெற்றுள்ளார்.

மாதா, பிதா, குரு என்பார்கள் எனது பெற்றோருக்குப் பிறகு நான் அன்பும், மதிப்பும் வைத்துள்ள குரு என்ற உறவு கொண்டவர் செல்லத்துரை அண்ணை.

அவருடன் எனக்கு நீண்ட உறவு உண்டு. அவரிடம் நான் கற்றது ஏராளம். எனக்கு அன்பான சகோதரன், அறிவார்ந்த ஆசான், சிறந்த நண்பன் எல்லாமே அவர்தான். அவர் வாழ்கின்ற காலத்தில் நாமும் வாழ்கிறோம் என்பது பெருமை.

நான் படிக்கின்ற காலத்தில் அவரின் வீட்டுக் கூடத்தில் நான் படித்திருக்கிறேன். வீட்டுப்பாடம் செய்வதற்காகச் செல்வேன். மிகவும் அன்பான கண்டிப்பானவர். தான் சாப்பிடும்போது எனக்கும் தருவார். பத்தினிப்பிள்ளை ஆச்சியின் கையால் சமைத்த உணவு அமிர்தம்.

ஒருமுறை படித்துக் கொண்டிருக்கும்போது அவர் வெளியே போய்விட்டார் என்று நம்பி நானும், தர்மராஜா என்ற மாணவனும் வடிவேலன் மனச வைச் சா என்ற சினிமாப் பாடலை முனைமுனைத்தோம். அவர் பின்னால் நின்று வந்து படிக்கிற நேரத்தில் சினிமாப்பாட்டு என்ன வேண்டிக் கிடக்கிறது என்று எனக்கு அடித்து விட்டார். தாயைப்போல அவ்வளவு அக்கறை கொண்டிருந்தவர்.

காடிவளை இந்து இளைஞர் சனசமூக நிலையத்தின் ஸ்தாபகத் தலைவராகவும், போஷகராகவும் இருந்தவர் செல்லத்துரை அண்ணை. எங்களுக்கு நிர்வாக ஒழுங்குகள், நிறுவனமயப்படுதல், ஒற்றுமை என்று எல்லாவற்றினதும் அடிச்சுவடுகளை வாசிக்காலையில் சொல்லித்த தந்தவர்.

யாழ் சனசமூக நிலையங்களின் சமாசம் நடாத்தும் போட்டிகளில் வில்லுப்பாட்டு, கிராமியப் பாடல்களை பழக்கித் தந்து பரிசுகள் வாங்க வைத்திருக்கிறார். எங்கள் ஊருக்கு, எங்கள் உறவுகளுக்கு அவர் பீஷ்மர் என்னும் பிதாமகன்தான்.

நாம் சிறுவர்களாக அறியாத வயதில் இருந்தபோது கருகம்பனை கவுணாவத்தை வைரவர் கோவிலில் நடந்த வேள்வியில் சிற்றுண்டிக்கடை போட்டால் சிறிது பணம் கிடைக்கும். அதனை இந்து இளைஞர் சனசமூக நிலையத் தேவைக்குப் பயன்படுத்தலாம் என்று செல்லத்துரை அண்ணையிடம் போய்க் கேட்டோம்.

கோபம் வந்து எல்லோரையும் திட்டி அனுப்பிவிட்டார். உயிர்களைப் பலிகொடுக்கும் வேள்வியில் பணம் சம்பாதித்து வாசிக்காலைக்கு பிரயோசனப்படுத்தப் போகிறீர்களா என்று உறைக்கும்படியாக பேசினார். பின்னால் அதன் அர்த்தம் புரிந்தபோது கூனிக்குறுகிப் போனோம்.

உல்லுடை வயிரவர் கோவிலில் அந்நாட்களில் அவரது கண் என்ற குரவில் சைவசித்தாந்தப் பிரசங்கங்களை கேட்டுக் கொண்டே இருக்கலாம். எந்தப் பிசிறும் இல்லாமல் நேராக விடயத்தில் தொடங்கி விடயத்திலேயே முடிக்கும் அவரின் திறனை நான் வேறு யாரிடமும் காணவில்லை. ஒரு மேடையில் எப்படிப் பேசவேண்டும் என்பதெல்லாம் நான் அவரிடம் கற்றுக் கொண்டதுதான்.

கூட்டுப் பிரார்த்தனை என்பது மனதை ஒருநிலைப்படுத்தும் சக்தி என்பதனை எங்களுக்குப் புரியவைத்து, வைரவர் கோயிலில் அதனைப் பழக்கப்படுத்தியவர் செல்லுத்துரை அண்ணை. வைரவர் கோயிலில் யோகாசன பயிற்சி வகுப்பு ஒன்றை ஒழுங்கு செய்து என்போன்ற இளைஞர்களை பழக வைத்தவர்.

இளவாலை, அளவெட்டி, தெல்லிப்பழை, மாவிட்டபுரம் என்று எத்தனையோ ஊர்க்கோயில்களில் அவர் பிரசங்கம் செய்திருக்கிறார். இந்தப் பிரசங்கங்களுக்காக நான் பலதடவை அவருடன் சருருளியில்(சைக்கிளில்) சென்றிருக்கிறேன். சமயத்தைப் பற்றி, சமூகத்தைப் பற்றியெல்லாம் கதைகதையாகச் சொல்லிக் கொண்டு வருவார். அவற்றை உள்வாங்கி வைத்திருந்து நான் பல இடங்களில் பிரயோசனப்படுத்தியிருக்கிறேன்.

உண்மையும் நேர்மையும்தான் அவரது ஆண்மையும். அதனைப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாதவர்கள், விளங்கிக் கொள்ள முடியாதவர்கள் முன்னால் அது சில இடங்களில் பலவீனமாகவும் போனதுண்டு.

சிறந்த நாடக ஆசிரியர். இளவாலை இளங்குமரன் கலாமன்றம் என்று ஒரு நாடக மன்றத்தை உருவாக்கக் காரணமாக இருந்தவர். வாழ்க்கைப் புயல், மண்ணாசை, ஆதவனே மன்னிப்பாய் போன்ற நாடகங்களை அவர் இயக்கிய விதத்தை நான் அருகிறுந்து பார்த்தவன். இந்த நாடகங்கள் காலத்தால் அழியாதவை. ஆதவனே மன்னிப்பாய் என்ற நாடகம் இவருக்குப் புகழைத் தேடித்தந்தது.

காரைநகர் சிவன் கோவிலில் நடந்த மணியோசை என்ற நாடகத்தில் பாரதியாராக நடித்திருக்கிறார். அந்த நிகழ்ச்சிக்கு அண்ணையுடன் நானும் போயிருக்கிறேன்.

1972இல் காங்கேசன்துறையில் இடைத்தேர்தல் நடந்தபோது தமிழரகுக்கட்சித் தலைவர் திரு.எஸ்.ஜே.வி.செல்வநாயகத்தை எதிர்த்து இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் திரு.வி.பொன்னம்பலம் போட்டியிட்டார்.

வி. பொன்னம்பலத்துக்காக இளவாலையெங்கும் பிரச்சாரம் செய்ய என்போன்ற இளைஞர்களை ஒன்றினைத்துச் செயற்பட்டவர்.

சைவப்புலவராக இருந்தும் கம்யூனிஸ்டான வி.பொன்னம்பலம் ஒரு நல்ல மனிதன் என்று சொல்லி அவருக்காக பிரச்சார வேலைகளைச் செய்தவர்.

வி.பொன்னம்பலத்தின் அறிமுகமே எனது இடதுசாரி அரசியல் நிலைப்பாட்டுக்கு வழிவகுத்தது. மார்க்சிசுச் சிந்தனைகளை தேடிப்படிக்கவும், நடைமுறையில் கைக்கொள்ளவும் வைத்தது.

எங்களது உறவுகளின் அனைத்து விசேட தினங்களிலும் அண்ணியுடன் சேர்ந்து தம்பதிகளாக முன்னின்று நடத்திக் கொடுப்பார். எனது வீட்டில் எந்த ஒரு விடயமாக இருந்தாலும் அதில் முடிவெடுப்ப தற்கு முன்னால் எனது அம்மா அவருடன் கலந்தாலோசித்து விட்டுத்தான் செய்வார். அந்த அளவுக்கு எங்களது வீட்டு விடயங்களிலெல்லாம் அண்ணை பங்கெடுத்திருக்கிறார்.

கடைசியாக நான் கொழும்பு சென்றிருந்தபோது அண்ணி வீட்டுக்கு கூப்பிட்டு சாப்பாடு தந்தார். வடிவாய் சாப்பிடு அருந்தவும் என்று எனக்குப் பரிமாறிய அண்ணியின் அங்பு இன்னும் என்காதுகளில், அண்ணி மட்டும்.....

செல்லத்துரை அண்ணை இரண்டு தடவை இலண்டன் வந்துவிட்டுப் போயிருக்கிறார். தீபம் தொலைக்காட்சி. ஐ.ரி.வி. தொலைக்காட்சி ஆகிவற்றில் சமயப் பேட்டிகளை வழங்கியிருக்கிறார்.

முதலாவது தடவை இலண்டன் வந்தபோது வித்துவான். க.வேலனின் நினைவு நிகழ்ச்சி ஒன்றுக்கு இவரைப் பேசக் கூப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இவர் போய்ப் பார்த்தபோது இவர் பேசவேண்டிய மண்டபத்தின் கீழே கோயில் இருப்பதைத் தெரிந்து கொண்டார். இறைவனுக்கு மேலே நின்று என்னைப் பேசவைத்து பாவும் செய்யப் பண்ணி விட்டார்கள் என்று பகிரங்கமாகவே கண்டித்துப் பேசினார்.

இறுதியாக வந்தபோது அகவெளி இணையத் தயத்துக்காக பலபிரசங்கங்களைச் பேசிப் பதிவு செய்திருக்கிறார். அவை யு.ரியுப்பிலும் உள்ளன.

அண்ணையின் நினைவுகள் என்றும் நீங்காது. அவர் நீடுழி வாழ்ந்து எங்களுக்கெல்லாம் வழிகாட்டியாய் திகழ வேண்டும்.

தம்பு அண்ணை

குழந்தையர் வளவில் கார்த்திகேசு முத்துப் பிள் ஸை தம்பதிகளுக்கு மகனானகப் பிறந்தவர். மெய்கண்டான் வித்தியால் யத்தில் படித்து முடித்து விட்டு நெசவு ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவர். சிறந்த நடிகர், ஒப்பனைக் கலைஞர், அரங்க (சீனஸ்) அமைப்புகளை திறம்படச் செய்பவர். உறவுகளைப் பேணுவதில் சிறந்த மனிதர்.

இவர் நடித்த மண்ணாசை என்ற சரித்திர நாடகம் மிகச் சிறப்பானது. அதில் வரும் வாள்வீச்சுக்காகவே பலமேடைகளில் கைதட்டல் வாங்கியிருக்கிறது. மிகவும் தத்ரூபமாக நடிக்கக்கூடிய நடிகர். வாழ்க்கைப்புயல் என்ற நாடகம் இளவாலையிலேயே மிகப்பிரபல்யமான நாடகம். அதில் இவர் பிச்சைக்காரனான அகத்தியாக நடித்திருப்பார். அவரைப் பாராட்டாதவர்களே இல்லை.

நடிப்பு மட்டுமல்லாமல்; நாடகத்துறையில் மேடையலங்காரம் மிகவும் சிறப்பாக இருக்கவேண்டும் என்று அதிக அக்கறை எடுத்துக் கொள்வார். அதனால்தான் அவர் ஜெயந்தி புரட்க்ஷன் என்னும் அமைப்பை வைத்திருந்து, ஒப்பனை, ஆடை அலங்காரம், அரங்க அமைப்பு என்று நாடகத்துறையில் யாழ் மாவட்டத்தில் பிரபல்யமானவராகத் திகழ்ந்தார்.

எமது இந்து இளைஞர் சனசமூக நிலையத்துக்கு ஒரு நாடக மேடை வேண்டும் என்று இளைஞர்கள் நாம் விரும்பினோம். அதற்காக நடிகமணி வி.வி.வைரமுத்துவைக் கூட்டிவந்து நாட்டுக்கூத்துப் போட்டுப் பணம் சேர்த்து மேடை கட்ட உதவிய பெருமகன். அவர் இப்போது எம்மோடு இல்லாவிட்டாலும், நீங்காத நினைவுகளுடன் எம் எல்லோருடனும் அவர் வாழ்கிறார்.

லங்கா அண்ணன்

காட்டுவளையில் சிற்றம் பலம் வள்ளிப்பிள்ளை தம்பதிகளுக்கு மகனாகப் பிறந்தவர். மெய்கண்டான் வித்தியாலயத்தில் கல்வி பயின்றவர் இலங்கைகநாதன்.

யாழ்ப்பாணம் சிவப்பிரகாசம் ஆசிரியரிடம் ஓவியம் பயின்றவர். இன்றுவரை மிகச் சிறந்த ஓவியராகத் திகழ்வான். படங்களைப் பார்த்து அப்படியே வரைவதில் மிகத்திறமைசாலி. இப்போது அவர் வரையும் கற்பனை வளங்களுடனான் ஓவியங்கள் அவரின் வளம்படுத்தலுக்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு.

ஊரில் பல கோயில்களின், திரைச்சீலையாக இவரின் ஓவியங்கள் உண்டு. பலநாறு புத்தகங்களுக்கு அட்டைப்படம் வரைந்திருக்கிறார்.

யேர்மனி பிறீமன் நகரில் வசிக்கும் நாச்சிமார் கோவிலிடம் ராஜன் எழுதிய நாடகநூல் ஒன்றுக்கு அட்டைப்படம் வரைந்திருக்கிறார்.

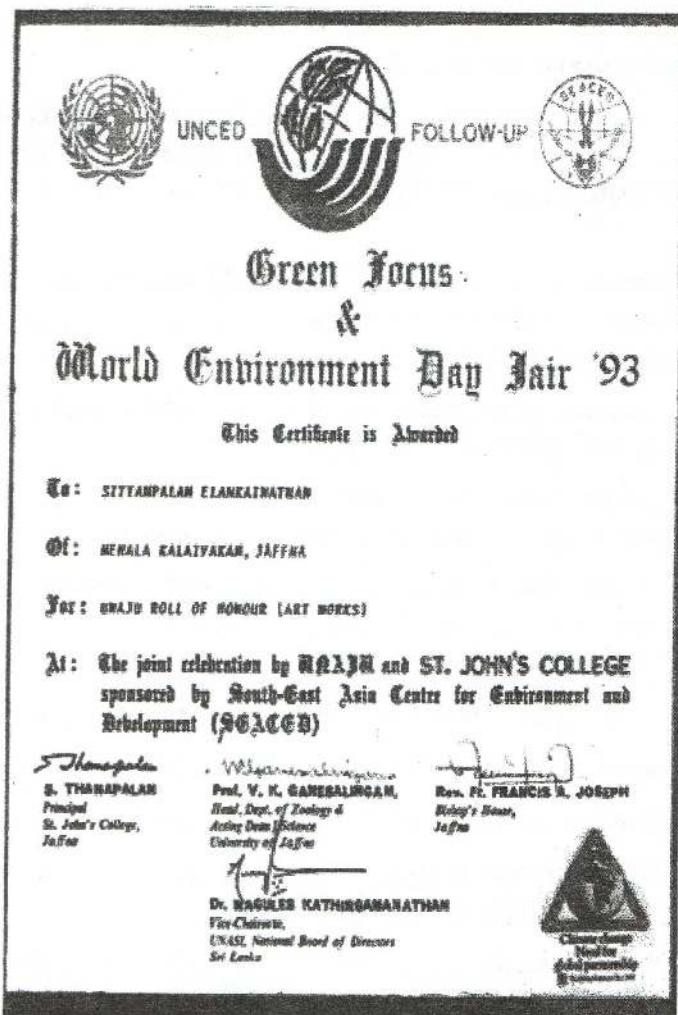
யேர்மன் தமிழ்க் கல்விச் சேவையின் பதினெந்தாவது ஆண்டு விழா மலருக்கு சிறந்த அட்டைப்படம் ஒன்றினை வரைந்து உதவியவர். பதினெந்தாவது ஆண்டுவிழாவில் இவர் வரைந்த, நமது கிராமிய மணங்கமமும் ஓவியங்கள் பார்வைக்கு வைக்கப்பட்டு பலரின் பாராட்டைப் பெற்றது.

யேர்மனியில் இருந்து வெளிவரும் மன் சஞ்சிகைக்கு அட்டைப்படம் வரைந்து உதவினார். இப்போது நான் எழுதியள்ள யேர்மனியில் தமிழர்களின் வராலறு என்ற நாலுக்கு அட்டைப்படத்தை வடிவமைப்பு செய்து உதவியிருக்கிறார்.

இவர் ஓவியம் பயின்றதாலேயே பண்டத்தரிப்பு பலநோக்கு கூட்டுறவுச்சங்க மின்தறியூலையில் துணியில் அச்சுப்பதிக்கும் பிரிவின் பொறுப்பாளராகப் பணியாற்றினார்.

வாழ்க்கைப்புயல் என்ற நாடகத்துக்காக இவர் வடிவமைத்த அரங்கமைப்பில் வீடு மேடையில் பொருத்தப்பட்ட போது பாராட்டுவர்களே இல்லை.

1993இல் ஜூக்கிய நாடுகள் சபையின் சுற்றுாடல் பாதுகாப்பு அமைப்பு தமது வேலைத்திட்டம் ஒன்றுக்கான சின்னம் ஒன்றை வரையும்படி அனைவரிடமும் வேண்டுகோள் விடுத்தது. பலர் இதற்கான ஓவியத்தை வரைந்தனர். லாங்கா அன்னையும் வரைந்து அனுப்பியிருந்தார். இவரின் ஓவியமே சிறந்த ஓவியமாக தெரிவு

செய்யப்பட்டது. அதற்காக இவருக்கு “Roll of Honour” என்ற விருது வழங்கி ஐ.நா. கெளரவித்தது.

இவர் ஓவியத்தில் இவ்வளவு திறமைசாலியாக இருந்தாலும். அவரின் இரத்தத்தில் ஊறியுள்ள விடயம் நடிப்பு, நடிப்பு. இந்து இளைஞர் சனசமூக நிலையத்திலும்,

இளங்குமரன் நாடக மன்றத்திலும் இவர் நடித்த நாடகங்களில் இவரின் நடிப்புத் திறன் பளிச்சிட்டது.

வாழ்க்கைப்புயல் நாடகத்தில் “நான் மலரோடு தனியாக ஏன் இங்கு வந்தேன்” என்ற பாடலுக்கு இவர் நடித்த காதல்காட்சி பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றது. அன்று எங்கள் ஊரில் கதாநாயகன் இவர்.

மண்ணாசை, வாழ்க்கைப்புயல், நீதிக்கொருவன், இவர்தான் மாப்பிள்ளை, கண்ணீர், தனியாத தாகம் போன்ற நாடகங்களில் நடித்துப் புகழ் பெற்றவர்.

அன்றைய நாட்களில் இவருக்கு சினிமாவில் நடிக்க வேண்டும் என்ற ஆசை நிறையவே இருந்தது.

இலங்கையில் தயாரிக்கப்பட்ட தெய்வம் தந்த வீடு, வாழ்க்கை அலைகள் என்ற திரைப்படங்களில் நடித்திருக்கிறார்.

இந்தியாவில் சென்னையில் வாழ்ந்துவரும் லங்கா அண்ணை பலபடங்களில் குணச் சித் திரப் பாத் திரங்களில் நடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

பாரதி படத்தில் பாரதியின் பத்திரிகை நண்பனாக நடித்திருந்தார்.

அழகி படத்தில் பாடசாலை வாத்தியாராக நடித்திருந்தார்.

தென்றல் படத்தில் கலெக்ட்ராக நடித்திருந்தார்.

அண்ணாமலை என்னும் வரலாறு கூறும் புராண சின்னத்திரை படம் ஓன்றில் நாரதராக நடித்திருக்கிறார்.

பள்ளிக் கூடம் படத்தில் பாடசாலை உதவியாளராக நடித்திருந்தார். இவரின் வருகையோடுதான் படம் ஆரம்பமாகும். இவருக்கு நல்லபெயரை வாங்கிக் கொடுத்துபடம் பள்ளிக்கூடம்.

ஒன்பது ரூபாய் நோட்டில் சத்தியராஜாக்கு உதவும் முஸ்லீம் நண்பராக நடித்திருந்தார்.

இராமேஸ்வரம் என்னும் படத்தில் இலங்கை அகதியாக நடித்திருக்கிறார்.

கருங்காலி படத்தில் இடதுசாரியாக நடித்திருக்கிறார்.

இப்போது ஊர்லாத்திகள் என்ற படத்தில் நடித்துக் கொண்டிருக்கிறார். அத்தோ: திரைப்படத்துறை மாணவர்கள் தயாரித்து நடிக்கும் கொற்கை என்ற குறும்பட்டிலும் நடித்து வருகிறார்.

மிகச்சிறந்த ஓவியரும், நடிகருமான இலங்கா அண்ணையுடன் பக்கத்து வீட்டில் நான் வாழ்ந்த நாட்கள் மறக்க முடியாதவை.

திரு.திருமதி.இலங்கைநாதன் ஞானமலர் தம்பதிகளின் மகள் கவிதா இப்போது பிரான்சில் பத்திரிகைத்துறையில் பணியாற்றி வருகிறார்.

திரு.சி.வாமதேவன்

இந் தனையில் வசித் த
சின்னையா செல்லம்மா தம்பதிகளின்
மகனாகப் பிறந்தவர். மெய்கண்டான்
வித்தியாலயத்தில் கல்வி பயின்றவர்.

இந்து இளைஞர் சனசமூக நிலையத்தின் ஆரம்ப கர்த்தாக்களில் ஒருவர். நமது ஊரில் இவரின் கலைப்பயணம் ஒரு மைல்கல். இவரது தந்தையார் ஒரு சிறந்த கலைஞர். காவடிச்சிந்தில் அவர் பாடும் பாடல்களை கேட்டுக் கொண்டேயிருக்கலாம். சிறந்த கரகாட்டக் கலைஞர்.

இறைவனுக்காக சாத்துப்படி சாத்துவதில் இவரது கலைத்திறன் வெளிப்படும். இவர் சாத்திய சாத்துப்படிகளைப் பார்ப்பவர் பரவசமடைவார். இறைவனின் மீதான பக்தி தானே கூடிவரும். இது எல்லோருக்கும் வாய்த்துவிடக்கூடிய ஒன்றல்ல.

வாமதேவன் அண்ணை எங்களுக்கிண் நம்பியார். நாடகங்களில் இவரது வில்லத்தனமான சிரிப்புகள் மண்டபங்களை அதிரவைக்கும். வாள்வீச்சு, கத்திச்சன்டை என்று எல்லோரையும் மெய்க்கூச்செறிய வைத்தவர்.

மேடையில் இவர் வந்து நின்றாலே இவரின் வில்லத்தனமான பார்வையில் சபை கலங்கும். மண்ணாசை நாடகம் மறக்கவே முடியாது. வாமதேவன் அண்ணை, தம்பு அண்ணை, நாவலடிச்சுரி, ஸங்கா அண்ணை ஆகியோர் நடித்த ஒரங்க நாடகம் அது. திரை திறந்தால் மூடும்வரை ஒரே பரபரப்புத்தான். அரசுடைகளில் அலங்காரமாக வலம்வந்த இவர்கள் எங்களுக்கு ஆசான்கள்.

வாழ்க்கைப்புயல் நாடகத்தில் வாமதேவன் அண்ணையை யாரும் மறந்துவிட முடியாது. அவ்வளவு சிறப்பாக நடித்திருந்தார். இவர்கள் அத்திவாரமிட்ட கலைப்பயணம் இன்னும் தொடர்கிறது.

திரு.க.இராசேந்திரம்

காடிவளை கந்தையா தங்கம்மா தம்பதிகளுக்கு மகனாகப் பிறந்தவர் நண்பர் க.இராசேந்திரம். மெய்கண்டான் வித்தியாலயத்தில் கல்வி பயின்றவர்.

நானும் அவரும் இந்து இளைஞர் சனசமூக நிலையத்தில் ஒன்றாக நீண்டகாலம் பணியாற்றியிருக்கிறோம். அவர் தலைவராகவும், நான் செயலாளராவும் இருந்து பல வேலைத்திட்டங்களை முன்னெடுத்திருக்கிறோம்.

வாசிகசாலையில் நவராத் தி நடாத்துவதற்கு, விளையாட்டுப் போட்டிகள் நடாத்துவதற்கு, வாசிகசாலைக்கு ஒடு போடுவதற்கென்று நானும், நண்பர் இராசேந்திரமும், நண்பர் திருஞானசம்பந்த மர்த்தியும் சேர்ந்து அயராது உழைத்த நாட்கள் மறக்க முடியாதனை.

எந்தப் பலனையும் எதிர்பார்க்காது ஊருக்காக உழைக்கின்ற உயர்ந்த நோக்குக் கொண்ட சிறந்த நண்பர்.

இளங்குமரன் நாடக மன்றத்தின் சிறந்த நகைச்சவை நடிகர் இவர். மேடைக்கு இவர் வந்தாலே ஒரே சிரிப்பும் கைதட்டல்களும்தான். வணக்கம் வாங்க நாடகம் இதற்கு நல்ல உதாரணம். இவர் சாதாரணமாகப் பேசும்போது கூட நகைச்சவை இளையோடும்.

ஒல்லுடை வெரவர் ஆலயத்தின் பரிபாலனத் தலைவராக இன்றுவரை பணியாற்றி வருகிறார். இரண்டு தடவை கும்பாபிசேகம் இவர் தலைமையில் சிறப்புடன் நடைபெற்றிருக்கிறது.

இவரும் நானும் வாசிகசாலையில், பண்டத்தரிப்பு மின்தறிசூலையில் ஒன்றாகப் பணிபுரிந்த நாட்கள் என்றும் என்னினைவில்.

திரு.சி.நாகேஸ்வரன்

இந்தனை சின்னையா செல்லம்மா தம்பதிகளின் இளைய புதல்வன். மெய்கண்டான் வித்தியாலயத்திலும், காந்தேசன்துறை நடேஸ்வராக கல்லூரியிலும் கல்வி பயின்றவர்.

இவர் ஒரு பிறவிக் கலைஞர். நாடகம், பாட்டு, வில்லிசை என்று தனது வாழ்நாளை கலையிலேயே கழித்துக் கொண்டவர்.

எங்கள் ஊரில் பெண் வேடத்துக்கு தருமருக்கு அடுத்தபடியாக நடித்துப் புகழ் பெற்றவர். காதல் காட்சிகள் மட்டுமல்லாமல் குணச்சித்திரப் பாத்திரங்களில் மக்கள் மனதை கவர்ந்தவர். மிகவும் சோகமான பாத்திரங்களில் திறமையாக நடித்து சபையோரின் கைதட்டல்களை வாங்கியவர்.

இளங்குமரன் நாடக மன்றத்தின் பல நாடகங்களில் இவர் முத்திரை பதித்துள்ளார். அதுமட்டுமல்லாமல் பெரியவிளான் செல்வராஜாவின் மகன் மகானுடன் சேர்ந்து பல நாடகங்கள் நடித்தவர். சரியா தப்பா? வேலை வணங்குவதே வேலை போன்ற நாடகங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

பிற் காலங்களில் சிறந்த வில்லிசைக் கலைஞராக விளங்கியவர் நாகேஸ்வரன். வில்லிசையில் பல மேடைகள் கண்டதற்கு அவரது நடிப்பாற்றலே காரணமாக விளங்கியது.

எனது இனிய நண்பனாக விளங்கிய நாகேஸவரனும் நானும் பார்த்த சினிமாப்படங்கள் எண்ணிலடங்காது. திருவிளையாடல் படம் பார்த்து வீட்டில் அடிவாங்கியது மறக்க முடியாது.

திரு.ஆ.நடராஜா

மட்டுவிலைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். ஆசிரியராகப் பதினெட்டு பாடசாலைகளில் பணியாற்றி, இறுதியில் மட்டுவில் சந்திரமெள்ளீவரர் தமிழ்வித்தியாலயத்தில் அதிபராகப் பணியாற்றி 1986இல் ஓய்வு பெற்றவர்.

பத்தாவத்தையில் உள்ள எனது ஒன்றுவிட்ட சகோதரியான சிவபாக்கியத்தை (சின்னக்கா) திருமணம் செய்து இளவாலையில் இருந்தவர். சின்னக்காவும் இளவாலைத் திருக்குடும்ப கண்ணியர் மடத்தில் ஆசிரியயாகக் கடமையாற்றி ஓய்வு பெற்று, மறைந்து விட்டார். இவரின் ஞாபகார்த்தமாக மட்டுவிலில் கண்ணகை முன்பள்ளி ஒன்று திரு.ஆ.நடராசா அவர்களால் ஆரம்பிக்கப் பட்டுள்ளது. இதனை யாழ் போதானா வைத்தியசாலை வைத்தியர் இளவாலையைச் சேர்ந்த திரு.த.பேராணந்தராசா அவர்கள் திறந்து வைத்தார்.

மட்டுவில் ஆ. நடராசா என்றே எல்லோருக்கும் தெரிந்தவர். சைவசமயம் சம் பந்தமான நிறைய நூல்களை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்.

இவர் எழுதிய எங்கள் ஊரில் உள்ள ஒல்லுடை ஞானவேரவர் ஆலய வரலாறு, ஆணைவிழுந்தான் ஆலய வரலாறு ஆகிய நூல்கள் இளவாலை மக்களுக்கு மிகவும் பிரயோசனமானது.

இவைதவிர் சந்திர மெள்சீர் வரலாறு, மகா சிவராத்திரி, கந்தபுராணச் சிந்தனைகள், மூவர் தமிழ், சூரசங்காரம், திருமுறை போற்றும் தெய்வம், திருமந்திரத்தில் வாழ்வியல், சிவஞான போத சிற்றுரை ஆகிய நூல்களும் எழுதியுள்ளார்.

சிவப்பிரகாசத்திற்கு இவர் எழுதிய உரை சைவநீதியில் தொடராக வெளிவந்தது. இவர் போன்ற தமிழ் அறிஞர்களால் எமது

ஹார் பெருமையடைகிறது.

திரு.திருமதி.நடாராஜா சிவபாக்கியம் தம்பதிகளின் மகள் இளமதி சிவில்நிர்வாக சேவையில் திறம்படச் செயற்பட்டு வருகிறார்.

திரு.சி.மகேந்திரராசா

குழந்தையர் வளவில் வாழ்ந்த சிற்றம்பலம் பொன்னு தம்பதிகளுக்கு மகனாகப் பிறந்தவர். மெய் கண்டான் வித் தியாலயம், காங்கேசன்துறை நடேஸ்வராக் கல்லூரி ஆகியவற்றில் கல்வி பயின்றவர்.

கணித பாடத்தில் திறமையானவரான மகேந்திரம் இளவாலையில் காந்தி கல்வி நிலையத்தை தொடங்கி ஆசிரியராக மாணவர்களுக்கு கணிதபாடத்தைக் கற்பித்தவர். பலநாறு மாணவர்கள் இவரிடம் கல்வி கற்றுப் பயனடைந்திருக்கிறார்கள்.

இனுவிலில் திருமணம் செய்து கொண்ட இவர் இன்றுவரை கணித பாடத்தைக் கற்பித்து வருகிறார்.

இந்து இளைஞர் சனசமூக நிலையத்தில் தலைவராகப் பணியாற்றியவர். வாசிகசாலையின் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்கு கொண்டவர்.

திரு.நா.வரதராஜா (வரதன்)

காடிவளை நாகலிங்கம் பொன்னம்மா தம்பதிகளுக்கு மகனாகப் பிறந்தவர். மெய்கண்டான் வித்தியாலயம், தெல்லிப்பழை மகாஜனாக் கல்லூரி ஆகியவற்றில் கல்வி பயின்றவர். எல்லோராலும் வரதன் என்று அன்பாக அழைக்கப்பட்டவர்.

இந் து இளைஞர் சனசமூக நிலையத்தில் நான் பணியாற்றிய காலத்திலிருந்தே

பங்கு கொண்டவர். விளையாட்டுப் போட்டிகளை நடாத்துவதில் ஆர்வமாகச் செயற்பட்டவர். ஒல்லுடை வைரவர் கோயிலின் திருவிழாக்களில் இவரின் பங்களிப்புகள் மறக்கமுடியாதவை.

வாசிக்காலையில் எமது தலைமைத்துவத்திற்குப் பின்பு அடுத்த தலைமைத்துவத்தை பொறுப்பேற்று நடாத்திய இளைஞர்களில் முக்கியமானவர்.

வரதன் இப்போது பிரான்சில் வாழ்ந்து வருகிறார். பிரான்சிலும் மகாஜனக் கல்லூரியின் பழைய மாணவர் சங்கத்தில் இணைந்து இயங்கி வருகிறார். அதன் தலைவராகவும் செயற்பட்டிருக்கிறார்.

அறிவோர் பக்கம் - என்றொரு சிறுசஞ்சிகையை 1996 கார்த்திகையிலிருந்து நடாத்தி வருகிறார். வெறும் எட்டுப் பக்கங்களில் சிந்திக்கத் தூண்டும் விடயங்களை தொகுத்து வெளியிடுகிறார். எமது வாசிக்காலை போட்ட உரம் எங்கு சென்றாலும் விளைச்சலைத் தரும் என்பதற்கு வரதன் நல்லதோர் எடுத்துக் காட்டு.

திரு.தருமராசசிங்கம்

காடிவளை திரு.திருமதி.வேலுப்பிள்ளை தம்பதியரின் மகனாகப் பிறந்தவர். இளவாலை சென்கென்றீஸ் கல்லூரி, காங்கேசன்துறை நடேஸ்வராக் கல்லூரி ஆகிய பாடசாலைகளில் கல்வி பயின்றவர்.

அன்றைய காலத்தில் எமது ஊரின் கனவுக்கள்னி. தருமர் என்று எல்ரோராலும் நட்புடன் அழைக்கப்பட்டவர்.

எங்களுக்கிடையில் நாடகம் போடவேண்டும் என்றால் பெண் பாத்திரத்தில் நடிப்பதற்கு கூப்பிடு தருமரை என்பார்கள். அவருடைய நடையே அன்ன நடைதான். நன்றாகப் பாடுவார்.

அந்தக் காலத்தில் ஒ மாம்பழத்து வண்டு வாசமலர் கண்டு என்ற பாடலை நடராசாவின் லவுட்ஸ்பீக்கரில் மைக்கில் அழகாகப் பாடுவார்.

வாழ்க்கைப்புயல் நாடகத்தில் கதாநாயகியாக நடித்து ஒரு கலக்கு கலக்கியவர். ஓளிகாட்டிய வழி என்ற நாடகத்தில் பார்வை தெரியாத பெண்ணாக நடித்து அனைவரது பாராட்டையும் பெற்றவர்.

இந்து இளைஞர் சனசமூக நிலையத்தில் பலகாலமாகச் செயற்பட்டவர். எனக்கு முன்பான தலைமைத்துவத்தில் பலமுறை பொருளாளராகச் செயற்பட்டிருக்கிறார். இவருக்கு மன்பாக இவரின் சகோதரர் பாலசிங் கம் முதலாவது தலைமைத்துவத்தில் செயற்பட்டிருக்கிறார். இலங்கையிலுள்ள லீலாக் கலண்டர் என்றால் எங்களுக்கு பாலாஅண்ணையைத்தான் தெரியும். அவர் லீலாக் கலண்டரில் நீண்டகாலம் வேலைசெய்தவர். இவரது சகோதரரான நவரட்டினசிங்கம்(நவம்) எங்களுடன் சேர்ந்து செயற்பட்டவர்.

இவருடைய தந்தையார் க.இ.வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் வாசிகசாலையின், வைரவர் கோயிலின் போடகராக நீண்டகாலம் பணியாற்றிவர். மனதுபோல வெள்ளை வேட்டியுடன் எப்போதும் காணப்படுவார். இவர் எங்கள் ஊருக்கே போடகர் என்பதுதான் உண்மை.

திரு.நா.அருந்தவராசா

காடிவளை நாகலிங்கம் பொன்னம்மா தம்பதிகளுக்கு மகனாகப் பிறந் தவர். இவரை மெய்கண்டான் மகாவித்தியாலயத்திலும், தெல்லிப்பழை மகாஜனாக கல்லூரியிலும் கல்வி பயின்றவர்.

இந்து இளைஞர் சனசமூக நிலையத்தில் சி.மகேந்திரராசா தலைவராக இருந்த காலத்தில் செயலாளராகக் கடமையாற்றி பல்வேறு சமூக சேவைகளில் ஈடுபட்டவர். அப்போது ச.மகேந்திரன் பொருளாளராக கடமையாற்றியுள்ளார்.

எல்லோராலும் தவம் என்று அன்பாக அழைக்கப்படும் அருந்தவராசா செயலாளராக இருந்த காலத்தில் ஒல்லுடை ஞானவைரவர் ஆலய திருவிழாக்காலங்களில் நடைபெறும்

பிரசங்களிலிருந்து வினாவிடைப் போட்டி நடாத்தி பரிசுகள் கொடுத்தமை குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும்.

திரு.பொ.துரைராஜா

இலவாலையில் வாழ்ந்த திரு.திருமதி.பொன் னுச்சாமி வாரிப்பிள்ளை தம்பதிகளின் மகனாகப் பிறந்தவர். மெய்கண்டான் வித்தியாலயத்தில் கல்வி பயின்றவர்.

இ வரும், இவரது முத்த சகோதரன் இராசதுரையும் இந்து இளைஞர் சனசமூக நிலையத்தில் எங்களுடன் சேர்ந்து இயங்கினார்கள்.

நன்றாகப் பாடுவார். தூரத்தில் நின்று கேட்டால் சீர்காழி கோவிந்தராஜனின் குரல் கலந்திருப்பது போன்று தோன்றும்.

இவர் பாடுவதில் உள்ள ஆர்வத்தால் ரத்னாஸ் இசைக்குழு என்றொரு மெல்லிசைக் குழுவை ஆரம்பித்து நடாத்தி வந்தார். சீர்காழியின் பாடல்களையும், டி.எம்.சௌந்தரராஜனின் பாடல்களையும் நன்றாகப் பாடுவார்.

இவரது மெல்லிசைக் குழுவில் ட்ரம் ஸ் வாத்தியக் கலைஞராக இருந்திருக்கிறேன். பண்டத்தரிப்பு மனோ பாடகராக இருந்திருக்கிறார். திருமதி.பார்வதி ராதாகிருஷ்ணனின் சகோதரி பொன் னுச்சாமி சகுந்தலா பாடகராக இந்த இசைக்குழுவில் பாடியிருக்கிறார்.

நவாலி அருமைத்துரை கெளவயின் கிற்றார் வாசித்திருக்கிறார். நாகேஸ்வரன் கிற்றார் வாசித்தார். நவாலி பொங்கள் மணி பொங்கள் வாத்தியக் கலைஞராக இருந்திருக்கிறார். மாணிப்பாய் அரியபுத்திரன் எக்கோடியன் வாசித்தார்.

கும்பிளாவளை பிள்ளையார் கோயில் பூங்காவனம், மாதகல் பிள்ளையார் கோயில் திருவிழா, பண்டத்தரிப்பு மின்தறியாலை

நத்தார்விழா போன்றவற்றில் இந்த மெல்லிசைக்குழுவின் நிகழ்ச்சிகள் வரவேற்றப்ப பெற்றிருக்கின்றன.

இவரும், சிவப்பிரகாசமும் இன்று வரையிலான எனது இனிய நண்பர்கள். எந்த எதிர்பார்ப்பும் இல்லாது நட்புடன் பழகும் நல்ல நண்பர்கள் இவர்கள். கட்டுவனில் இருந்து வந்து பண்டத்தரிப்பு மின்தறியாலையில் வேலைசெய்து நண்பனானவன் சிவப்பிரகாசம்.

எனது வீட்டில் ஏற்பட்ட எத்தனையோ நல்ல நிகழ்ச்சிகளில் பங்குகொண்டு நடாத்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பல வேதனைகளில் உடனிருந்து உதவியிருக்கிறார்கள். எங்கள் வீட்டில் அனைவரதும் அன்பையும், மதிப்பையும் பெற்றவர்கள் இவர்கள்.

திரு.செ.நாவரசன்

பத்தாவத்தை செல்லத்துரை சிவகாமசுந்தரி தம்பதிகளுக்கு மகனாகப் பிறந்தவர். மெய்கண்டான் வித்தியாலயம், தெல்லிப்பழை யூனியன் கல்லூரி ஆகிய பாடசாலைகளில் கல்வி பயின்றவர். யாழ் பட்டப்படிப்புகள் கல்லூரியில் உயர்கல்வி பயின்றவர்.

சென்ஜோன்ஸ் அபுலன்ஸ் அமைப்பின் தலைமைப் பொறுப்பில் இருந்தவர். சிறிய வயதிலேயே ஒல்லுடை வயிரவர் கோயிலில் காவடி ஆடி எல்லோரதும் பாராட்டுக்களைப் பெற்றவர்.

ஆதவனே மன்னிப்பாய், கர்வபங்கம் போன்ற நாடகங்களில் நடித்துள்ளார். இந்து இளைஞர் சனசமூக நிலையத்தின் தலைமைப் பொறுப்பில் இருந்து செயற்பட்டவர்.

தெல்லிப்பழை கலை இலக்கியக் களத்தின் சங்கநாதம் என்னும் இளைஞர் அணியின் தலைவராக இருந்து செயற்பட்டவர்.

இலண்டன் சென்றபின் ஐ.பி.சி.வாணாலியில் இணைந்து பணியாற்றியவர். வானலைகளில் நாடறிந்தவர். வாணாலியில் செய்திவாசித்தல், நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பு, நேர்காணல், விழாக்களின் நேர்முகவர்னரை என்று பலபகுதிகளில் தனது முத்திரையை பதித்துக் கொண்டவர்.

ஆனாலும் இவர் வியாழக்கிழமைகளில் நடாத்திய பிரசவக்களம் என்ற கவிதைப் பகுதி மிகப்பெரிய வரவேற்பைப் பெற்றது.

ஜோரோப்பிய சிவநெறிக் கழகத்தினை நிறுவி சைவசமயப் பர்ட்சைக்களை முன்னின்று நடாத்துவார். அதற்காக சிவநெறி என்ற ஒரு நூலையும் வெளியிட்டுள்ளார்.

அகில இலங்கைச் சைவப்புலவர் சங்கத்தின் பட்டப் பர்ட்சையை ஜோரோப்பாவில் நடாத்துவதற்கு இணைப்பாளராகச் செயற்பட்டு வருகிறார்.

இவரது அயராத உழைப்பினால் ஜோரோப்பாவில் பலர் சைவப்புலவர் பட்டம் பெற்றுள்ளனர்.

தந்தையின் வழியில் ஊருக்கு உழைப்பதே உயிர்முச்சு என்று செயற்பட்டுவரும் எனது அன்புக்குரிய பெறுமைகள் நாவரசன். இவரின் தமிழ் மாவிரதன் இந்து கலாச்சார அமைச்சில் பணியாற்றி வருகிறார்.

திருமதி.சாந்தி நாவுக்கரசன்.

காடிவளை சுப்பிரமணியம் கமலாம்பிகை தம்பதிகளின் மகளாகப் பிறந்தவர் திருமதி.சாந்தி நாவுக்கரசன். இளவாலை மெய்கண்டான் மகா வித்தியாலயத்திலும், இளவாலை திருக்குடும்ப கன்னியாமாடப் பாடசாலையிலும் கல்வி பயின்றவர். பல்கலைக்கழகத்தில் உயர்கல்வியைத் தழித்தவர்.

இந்து சமய, கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தின் பணிப்பாளர் திருமதி சாந்தி நாவுக்கரசன். இவர் இந்து நாகரிகத்தில் சிறப்புப் பெற்ற பட்டதாரியாவார்.

1984 ஆம் ஆண்டு இலங்கை நிர்வாக சேவையில் தெரிவுசெய்யப்பட்டு உர்காவற்றுறை, சண்டிலிப்பாய் ஆகிய இடங்களில் உதவி அரசாங்க அதிபராக கடமை புரிந்தார். அதன்பின்னர் இந்து சமய, கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தில் பிரதிப் பணிப்பாளராக 1988 ஆம் ஆண்டிலிருந்து பணிபுரிந்தார்.

இதனைத் தொடர்ந்து 01.07.2000 ஆம் ஆண்டு இத்தினைக் களத்தின் பணிப்பாளராக பதவி உயர்வு பெற்றார். இவர் சிறிலங்கா நிர்வாக சேவையில் Class 1 அதிகாரியாக விளங்குகிறார்.

திருமதி சாந்தி நாவுக்கரசன் இந்து சமய விடயங்களில் மிகவும் பாண்டித்தியம் பெற்றவரும் சிறந்த சொற்பொழிவாளருமாவார். இத்துடன் இலங்கை வாணைவி நிகழ்ச்சிகளில் ஆன்மீக உரையாற்றி யாவரின் பாராட்டையும் பெற்றுள்ளார்.

பெண்ணாய்ப் பிறந்து எமது ஊருக்குப் பெருமை சேர்த்தவர் திருமதி.சாந்தி நாவுக்கரசன்.

தையமுத்து தம்பு

காடுவளையில் வாழ்ந்தவர். சிறந்த விவசாயி. சிறுபயிர்கள், நெல், வெற்றிலை என்று எல்லாமே பயிரிடுவார். எப்பொழுது பார்த்தாலும் வாயில் சுருட்டுடன் தோட்டம் மாறித் தோட்டமாக வேலை செய்து கொண்டே திரிவார்.

மிக உயர்ந்த ஆஜானுபாகுவான உருவும். மனதாலும் உயர்ந்தவர். ஒல்லுடை ஞானவைவரவர் கோயிலில் முதலாம் திருவிழா உபயகாரர்களில் இவரும் ஒருவர். திருவிழாவை மிகவும் சிறப்பாகச் செய்வார். கருகம்பனை கவணாவத்தை வைரவர் கோவில் வேள்விக்கு போட்டிக்கு கிடாய் வளர்ப்பதில் பெயர் போனவர்.

தமிழ்நாட்டில் செல்வி.ஜெயலலிதா சட்டசபையில் ஒரு பிரேரணையைக் கொண்டு வந்து நடைமுறைப்படுத்தினார். பொதுவாக எல்லோரும் தங்களது பெயருக்கு முன்னால் தந்தையின் பெயரை எழுதுவார்கள். இனிமேல் தங்களது தாயின் பெயரையும் தங்களது பெயருக்கு முன்னால் எழுதலாம் என்பதுதான் அந்த நடைமுறை.

அந்த நடைமுறை செய்தியாக வந்தபோது நான் தம்பு அண்ணையை நினைத்துக் கொண்டேன். அவரது தந்தையின் பெயர் பலபேருக்குத் தெரியாது. எல்லோரும் அவரை தையமுத்து என்ற அவரது தாயின் பெயரை முன்னால் வைத்து தையமுத்து தம்பு என்றுதான் கூப்பிடுவார்கள். இவருடைய தந்தையார் சிறுவயதில்

இறந்து போக தாயாரின் பெயரினை முன்னிறுத்தி வாழ்ந்தவர் தையமுத்து தம்பு அண்ணே.

சைவபூசணம் சி. கார்த்திகேசு

கரவெட்டியில் இருந்து இளவாலைக்கு வந்து அம்பிகம் ஆசிரியையை திருமணம் செய்து, காடிவளையில் வாழ்ந்து எங்களுக்கும், எங்கள் ஊருக்கும் பெருமை சேர்த்தவர்.

தலைமை ஆசிரியராக இருந்து ஓய்வுபெற்ற பின்பு எமது ஊரிலேயே வாழ்ந்தவர். இவரது நினைவுகள் என்றும் என்னுடனேயே கூட வந்திருக்கின்றன. காலை மாலை என்று எப்பொழுதும் ஒல்லுடை ஞானவெரவர் ஆலயத்தில் பாடிப் பரவுதலே இவரின் கடமையாகக் கொண்டிருந்தார்.

கோயில் வீதியை எப்போதும் உழவாரம் கொண்டு செதுக்கித் துப்பரவாக்கிக் கொண்டேயிருப்பார். வாய் தேவாரங்களைப் பாடிக் கொண்டேயிருக்கும். யார் வருகிறார்கள் போகிறார்கள் என்று பார்க்க மாட்டார்.

கோயிலில் பாவிக்கும் குத்துவிளக்கு, குடம், செம்பு போன்ற பொருட்களை கிணற்றியில் கொண்டு வந்து போட்டு புளிபோட்டு மினுக்கிக் கழுவுவார். அவருடன் நான் பல சரியைத் தொண்டுகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறேன்.

உள்ளம் உருகி கண்ணீர் மல்லக தேவாரங்களைப் பாடி இறைவனைத் தொழுவார். பார்ப்பவர்களுக்கு பக்தி தானாகவே ஏற்படும்.

காலையில் வந்தவுடன் யோகாசனம் செய்யத் தொடங்கிவிடுவார். தலைகீழாக நின்று சிரசாசனம் செய்வார்.

எங்களோடு வாழ்ந்த அப்பர் சுவாமிகள் பெரியார் காத்தியேச ஆசிரியர்.

நான் இங்கு குறிப்பிடுகின்ற எல்லோருமே ஏதோ ஒரு வகையில் மெய்கண்டான் வித்தியாலயத்தில், ஒல்லுடை ஞானவெரவர் கோயில், இந்து இளைஞர் சனசமூக நிலையம், இளங்குமரன் கலாமன்றம்

ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடையவர்கள். ஆனாலும் நான் அவற்றையும் தான் டி நர் ன் நடந்து வந்த இளவாலை எங்கும் வலம் வந்திருக்கின்றேன்.

அன்றைய காலகட்டத்தில் நாம் எல்லோரும் எவ்வளவு ஒற்றுமையாக பல நிகழ்வுகளை நடாத்தி முடித்திருக்கிறோம் என்பதனை இப்போது நினைத்தாலும் மகிழ்ச்சியும், ஆச்சரியமுமாக இருக்கிறது.

எனது இக்குறிப்பேட்டை வாசிக்கின்ற போது பலருக்கு இதுபோன்ற தமது ஊரின் ஞாபகங்கள் வரும். இதுபோன்ற குறிப்பேடுகள் ஒவ்வொரு ஊரிலும் உண்டு. அவையெல்லாம் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும். ஏனெனில் இது காலத்தின் கண்ணாடி. இவை தமிழர்களின் வருங்கால இருப்புக்கான ஆதாரங்கள்.

இளவாகலபில் உள்ள கசவ ஆலயங்கள்.

விநாயகர் ஆலயங்கள்
 ஆனைவிழுந்தான் வித்தக விநாயகர் கோயில்
 முள்ளானை கூத்துமாரி விநாயகர் கோயில்
 பெரியவிளான் வடசேரி விக்னேஸ்வரர் கோயில்
 சோடக்கன் புன்னையடி செல்வ விநாயகர் கோயில்

அம்மன் ஆலயங்கள்
 நாதோலை முத்துமாரியம்மன் கோயில்
 மாரீசன்கூடல் முத்துமாரியம்மன் கோயில்
 கல்லூரிலீதிப் பேத்தியம்மன் கோயில்
 வண்ணார் அடைப்பு அம்மன் கோயில்
 நாச்சிமார் கோயில்

முருகன் ஆலயங்கள்
 மாரீசன்கூடல் கலப்பிராக்ரி முருகமூர்த்தி கோயில்
 வசந்தபுர முருகன் கோயில்
 பெரியவிளான் முருகன் கோயில்

வைரவர் ஆலயங்கள்
 ஒல்லுடை ஞானவைரவர் கோயில்
 சித்திரமேழி ஞானவைரவர் கோயில்
 முள்ளானை ஞானவைரவர் கோயில்
 மயிலங்கூடல் ஞானவைரவர் கோயில்
 கிலுப்பையடி ஞானவைரவர் கோயில்
 கிலுப்பையடி ஸ்கந்தஞான வைரவர் கோயில்
 மாரீசன்கூடல் மாவடி வைரவர் கோயில்
 நாவலடி ஞானவைரவர் கோயில்
 தும்மலை ஞானவைரவர் கோயில்
 கல்லூரிலீதி ஞானவைரவர் கோயில்
 சோடக்கன் மாவடி ஞானவைரவர் கோயில்
 சிறுவிளான் கிராயிட்டி ஞானவைரவர் கோயில்
 மணலடைப்பு ரீ அன்னமகேஸ்வரர் கோயில்
 கல்லூரி வீதி கறுப்பர் சுவாமி கோயில்
 வசந்தபுரம் கூட்டத்தார் ஆலயம்

(தகவல்: நித்தியகல்யாணி. இந்து இளைஞர் சனசமூக நிலையத்தின் பொன்விழா மலர்)

இளவாலையில் உள்ள கிறிஸ்தவ தேவாலயங்கள்
 இளவாலை பெரியமாதா கோயில்
 பத்தாவத்தை பிலிப்புநேரியார் கோயில்
 போயிட்டி லூர்த்துமாதா கோயில்
 திராட்சையூர் புனித யாகப்பர் கோயில்
 வலித்துண்டல் புனித அன்னாள் ஆலயம்
 பெரியவிளான் புனித யுவானியார் ஆலயம்
 புனித றீற்றும்மாள் தேவாலயம்
 அன்னை வேளாங்கண்ணி தேவாலயம் மயிலங்கூடல்
 புனித கைத்தார் தேவாலயம்
 மக்குவில் புனிதயூதாதேயு தேவாலயம்
 சகாயமாதா தேவாலயம்

இளவாலையில் உள்ள பாடசாலைகள்
 மெய்கண்டான் மகாவித்தியாலயம்
 சென்றெழன்றீஸ் கல்லூரி
 திருக்குடும்ப கன்னியார் மட மகாவித்தியாலயம்
 ரோமன் கத்தோலிக்க ஆண்கள் பாடசாலை
 கனகசபை வித்தியாசாலை
 சுப்பரமணிய வித்தியாலயம் மார்சன்கூடல்
 சென்ற் கஜேற்றன் ஆரம்ப பாடசாலை
 சென்ற் ஜோன் ப்ரிஸ்ற் ஆரம்ப பாடசாலை
 (தகவல்: llavalai.net)

இளவாலையில் உள்ள சிற்றுரூப்கள்

இளவாலை வடக்கு

1. காடிவளை	2. பத்தாவத்தை
3. சோடக்கன்	4. வேரவல்
5. ஆனைவிழுந்தான்	6. மயிலங்கூடல்
7. றீற்றா கோயிலடி	8. நாவலடி
9. ஆலடி	நாதோலை

இளவாலை வடமேற்கு

11. இளவாலை வயல் 12. வசந்தபுரம்

இளவாலை தென்மேற்கு

13. மார்சன் கூடல்

14. கோடாலிக்காடு

இளவாலை மத்தி

15. இளவாலை மத்தி

16. சித்திரமேழி

17. போயிட்டி

18. தும்மலை

19. சென் ஜேம்ஸ்

20. கோவிந்த புலம்

21. மக்குவில்

பெரியவிளான்

22. முள்ளானை 23. சிறுவிளான்

24. பெரிய விளான்.

துணைநூல்கள்

மட்டுவில் ஆ.நடராசா

ஒல்லுடை ஞானவியிரவர் ஆலய வரலாறு

மட்டுவில் ஆ.நடராசா

ஆணைவிழுந்தான் விநாயகர் ஆலய வரலாறு

ஆண்டு விழா மலர்கள்

நித்திய கல்யாணி. இளவாலை இந்து இளைஞர் சனசமூக நிலைய பொன்விழா மலர்.

இளவாலை மெய்கண்டான் வித்தியாலய பவளவிழா மலர்

நடவுர்ப் பழுத்த மரம். இளவாலை மெய்கண்டான் வித்தியாலயம்.

இணையத்தளங்கள்

www.llavalai.net

<http://stjamesilavalai.com>

www.henricians.com

www.ilavalai.convent.com

ஆச்சரியர்ன் ஏனைய நூல்கள்

1. தாய்நீலம்

2. ஜேர்மன் தமிழர் வரலாறு

3. நவமாய் வாழு

4. ஆண்மாவின் வாசகள்

5. தால்

MANN (ERDE) MAGAZIN
V. Sivarajah
 Am Windhövel 18a
47249 Duisburg
 Germany

இந்நாலாசிரியரும் நாலும்...

வின்கோனமும் மதமும் ஒன்றுக்கொன்று சாதகமாக ஓல்லது பாதகமாக இருந்தாலும் மனிதனால் தியற்கையை மீறுவதென்பது கழுவெள்ளதுகான். காலமுச் சுவருகள் என்பது பதிக்கும் இடத்தைப் பொறுத்து அதன் காலம் நியக்கும். காலம் காலமாப் பிளவாலை மக்களால் மட்டுமல்ல தமிழ் மக்களாலும் பேசப்படும் நாலாக இது திகழும். பேசுவதால் மட்டும் தமிழ் வளராது என்பதும் எழுதுவதால்தான் அதனை வளர்க்கலாம் என ஆன்றோர்கள் கூறும் உண்மையினை தமிழ்மனி அறநீதவராஜா நிருபித்துள்ளதுடன், தனது தமிழின் மீதுள்ள பற்றையும் உணர்த்தியுள்ளார்.

சிறுவன், இளைஞன் என்ற பந்வம் வரை 50 மீற்றருக்கு உயிட தூரத்திலேயே நாமிருவநும் வாழ்ந்து மட்டுமல்ல, ஒருவரைப்பற்றி ஒருவர் புரிந்தவர்களும்கூடு. முயற்சி திருவிழையாக்கும் என்பது அவங்கு பொறுத்தமானது. பாடசாலை நாட்களிலும், அவர் தொழில் புரிந்த நாட்களிலும் அவர் முன்னெருத்த செயல்கள் சிறப்புற்றன என்பதற்கும் அப்பால் இளையவர்களுக்கும் முன்னுதாரணமாகத் திகழ்ந்தன. அவர்களையும், அவரின் அடியொற்றி செய்ய வைத்தது. அதனால்தான் அவரைத் தொடர்ந்து என்னோடு சேர்ந்த நண்பர்களும், அதன்பின் வந்த இளைஞர்களும் இளைஞிகளும் தொடர்ச்சியார்கள். அத்திவாரம் பலமாக ஒருந்தது, தொடர்ந்தும் அதனைப் பராமரிப்பவர்கள் சிறப்பாக தமது செயல்களைச் செய்கின்றார்கள். ஞாபகங்கள் மனக்கள் நிழலாடிக்கொண்டிருக்கும் போது அவற்றை கல்லில் செதுக்கி விடுவது சிறப்புடையது.

அவரோடு ஒன்றிணைந்த ஊரையும் அவ்வுர் மக்களையும் நன்பர்களையும் அயலுார்களையும் நினைவில் கொண்டுவந்து இன்று ஊரிலுள்ளவர்களும் எதிர்காலச் சந்ததியினாநும் அறியும்படி செய்த அவங்கு எல்லோரும் நன்றியுடையவர்களாக இருப்பர். ஊரின் வரலாறு என்பதையும் தான்தே ஒரு குக்கிராமத்தில் வாழ்ந்தவர்களின் மனதையே ஒதுல் கொண்டுவந்துள்ளார். இதனை நாலாக்கும் யேற்மனி தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தினர்க்கு காழுவதை மக்களில் ஒருவனான எனது நன்றி.